ព្រះពោធិសត្វ

ភាគទី ២

ព្រះសុវណ្ណសាម

រៀបរៀងដោយ
[illegible]
[illegible] ប៊ុត សាវង្ស

សុវណ្ណសាមជាតក

ព្រះបរមសាស្តា កាលដែលព្រះអង្គទ្រង់គង់ប្រថាប់នៅព្រះជេតពនមហាវិហារ ទ្រង់ប្រារព្ធភិក្ខុមួយអង្គ ដែលជាអ្នកចិញ្ចឹមមាតាបិតា ត្រាស់នូវព្រះធម៌ទេសនានេះថា **កោ នុ មំ ឧសុនា វិជ្ឈិ** ដូច្នេះជាដើម ។

ដូចបានស្តាប់មក ក្នុងក្រុងសាវត្ថី មានកុលបុត្រម្នាក់ ជាបុត្រតែមួយក្នុងត្រកូលសេដ្ឋី ដែលមានសម្បត្តិ ១៨ កោដិ ។ កុលបុត្រនោះ ជាទីស្រឡាញ់ ជាទីចម្រើនចិត្តនៃមាតាបិតាដ៏ក្រៃលែង ។ ថ្ងៃមួយ កុលបុត្រនោះឯងកំពុងនៅលើប្រាសាទ បានបើកសីហបញ្ជរ សម្លឹងមើលមកថ្នល់ធំ ឃើញពួកមហាជនកាន់ផ្កាកម្រង និងគ្រឿងក្រអូបជាដើម ទៅកាន់ព្រះជេតពនមហាវិហារ ដើម្បីនឹងជួបជុំគ្នាស្តាប់នូវព្រះធម៌ទេសនា ទើបគិតថា សូម្បីយើង

ក៏ត្រូវទៅនឹងគេដែរ ។ កាលគិតដូច្នោះហើយ ទើបបានចាត់ចែងនូវផ្កាកម្រង និងគ្រឿងក្រអូប នាំយកទៅកាន់ព្រះវិហារ ប្រកបដោយសទ្ធា ថ្វាយសំពត់ ភេសជ្ជៈ និងទឹកជាដើម ដល់ព្រះសង្ឃ ហើយបូជាដល់អង្គព្រះដ៏មាន-ព្រះភាគ ដោយផ្កាកម្រង និងគ្រឿងក្រអូបទាំងឡាយ ថ្វាយបង្គំរួចក៏អង្គុយស្តាប់ព្រះធម៌ក្នុងទីដ៏សមគួរ ។

កាលដែលកុលបុត្រនោះ បានស្តាប់ព្រះធម៌ទេសនាហើយ ក៏បានឃើញទោសក្នុងកាមទាំងឡាយ និងបានកំណត់អានិសង្សនៃបព្វជ្ជា ។ លុះដល់បរិស័ទគ្រប់គ្នាត្រឡប់ទៅវិញអស់ហើយ ទើបថ្វាយបង្គំព្រះដ៏មានព្រះ-ភាគ ទូលសូមបព្វជ្ជា ។ អង្គសម្តេចព្រះភគវា ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ដល់កុលបុត្រនោះ យ៉ាងនេះថា ៖ ព្រះតថាគតទាំង-ឡាយ មិនញុំាងបុត្រដែលមាតាបិតាមិនទាន់បានអនុញ្ញាតឱ្យបព្វជ្ជានោះឡើយ ។ កុលបុត្រនោះ កាលដែលបានស្តាប់នូវព្រះពុទ្ធដីកាដូច្នោះហើយ ទើបថ្វាយបង្គំព្រះដ៏-មានព្រះភាគ ក្រាបទូលលាត្រឡប់មកគេហដ្ឋានវិញ ដល់

ហើយក៏បានក្រាបសំពះមាតាបិតាដោយសេចក្តីគោរព រួចបានពោលយ៉ាងនេះថា : បពិត្រ លោកឪពុកអ្នកម្តាយ កូននឹងបួសក្នុងសំណាក់នៃព្រះតថាគត ។

លំដាប់នោះ មាតាបិតារបស់កុលបុត្រនោះ បានស្តាប់ពាក្យរបស់កូនហើយ ក៏មានសភាពដូចជាបែកបេះ-ដូងជា ៧ ចម្រៀក ព្រោះមានបុត្រតែមួយ ញាប់ញ័រដោយសេចក្តីស្នេហាចំពោះបុត្រ បានពោលយ៉ាងនេះថា : កូនសម្លាញ់ កូនជាទំពាំងនៃត្រកូល ហាក់ដូចជាកែវភ្នែក ឬដូចជាជីវិតរបស់យើងទាំងពីរនាក់ ។ ឪពុកនិងម៉ែ បើវៀរចាកកូនហើយ នឹងមានជីវិតបានដូចម្តេចទៅ ជីវិតរបស់យើងទាំងពីរក៏ចាស់ណាស់ទៅហើយ នឹងស្លាប់ក្នុងថ្ងៃនេះថ្ងៃស្អែក ឬក៏ខានស្អែក យ៉ាងនេះ កូននៅប្រាថ្នាចាកចោលឪពុកម្តាយទៅទៀតឬ ។ ធម្មតាបព្វជ្ជាគឺបុគ្គលធ្វើបានដោយលំបាកក្រៃលែង កាលត្រូវការត្រជាក់ ក៏រមែងបានក្តៅ កាលត្រូវការក្តៅ ក៏រមែងបានត្រជាក់ ព្រោះហេតុនោះ កូនកុំបួសឡើយ ។

កុលបុត្រ បានស្តាប់ពាក្យរបស់មាតាបិតាដូច្នោះហើយ ក៏ដល់នូវទុក្ខទោមនស្ស អង្គុយឱនមុខ សៅសោក មិនបរិភោគអាហារអស់ ៧ ថ្ងៃ ។ លំដាប់នោះ មាតាបិតារបស់កុលបុត្រនោះ បានគិតគ្នាយ៉ាងនេះថា បើកូនរបស់យើងមិនបាននូវសេចក្តីអនុញ្ញាតឱ្យបួសទេ មុខតែនឹងស្លាប់ជាមិនខាន ហើយយើងនឹងមិនបានឃើញកូនទៀតឡើយ តែបើកូនយើងបានរស់នៅក្នុងភេទជាអ្នកបួស យើងគង់នឹងបានជួបប្រទះឃើញមុខតទៅទៀត ។ កាលដែលបានគិតគ្នាយ៉ាងនេះហើយ ទើបអនុញ្ញាតថា : នែកូនសម្លាញ់ មាតាបិតាអនុញ្ញាតឱ្យកូនហើយ ចូរកូនបួសចុះ ។

កុលបុត្រ បានស្តាប់ដូច្នោះ ក៏មានចិត្តត្រេកអរ បង្អោនសរីរៈទាំងអស់ចុះ ក្រាបទៀបបាទានៃមាតាបិតា ថ្វាយបង្គំលា ចេញពីក្រុងសាវត្ថី ទៅកាន់ជេតពនមហា-វិហារ ។ ទៅដល់ហើយ បានក្រាបថ្វាយបង្គំអង្គសម្តេចព្រះភគវា ទូលសូមបព្វជ្ជានឹងព្រះអង្គ ។ ព្រះបរមសាស្តាបានត្រាស់បង្គាប់ឱ្យភិក្ខុមួយអង្គ បំបួសកុលបុត្រនោះជា

សាមណេរ ។ ចាប់តាំងអំពីសាមណេរនោះបួសហើយ លាភសក្ការៈបានកើតឡើងយ៉ាងច្រើនដល់លោក ។ សាមណេរនោះបានញុំាងអាចារ្យនិងឧបជ្ឈាយ៍ឱ្យត្រេកអរ លុះដល់គ្រប់ព្រះជន្មហើយ ក៏បានឧបសម្បទាជាភិក្ខុ សិក្សាព្រះធម៌ព្រះវិន័យបាន ៥ វស្សាក៏គិតថា យើងនៅក្នុងទីនេះច្របូកច្របល់ទៅដោយពួកញាតិជាដើម មិនសមគួរដល់យើងឡើយ ។ ព្រះភិក្ខុ ប្រាថ្នានឹងបំពេញនូវវិបស្សនាធុរៈ ទើបរៀនព្រះកម្មដ្ឋានក្នុងសំណាក់ព្រះឧបជ្ឈាយ៍ ហើយចេញអំពីជេតពនមហាវិហារ ទៅកាន់បច្ចន្តគ្រាម បានអាស្រ័យនៅនឹងសេនាសនៈក្នុងព្រៃ នាបច្ចន្តគ្រាមនោះឯង ។

ព្រះភិក្ខុអង្គនោះ ចម្រើនវិបស្សនាក្នុងទីនោះ សូម្បីព្យាយាមដល់ទៅ ១២ ឆ្នាំ ក៏មិនអាចញុំាងនូវគុណវិសេសឱ្យកើតឡើងបានឡើយ ។ ចំណែកមាតាបិតារបស់ព្រះភិក្ខុវិញ ពេលវេលាបានកន្លងទៅៗ ពួកជនទាំងឡាយដែលជាអ្នកធ្វើស្រែ ឬជាអ្នកជួញដូរឱ្យលោកសេដ្ឋីនោះ បាន

កាន់យកនូវសម្បត្តិនោះៗ ជារបស់ខ្លួន តាមដែលខ្លួនពេញចិត្ត សូម្បីទាសកម្មករក្នុងផ្ទះជាដើម ក៏កាន់យកមាសប្រាក់ និងរបស់របរផ្សេងៗ រត់ចេញពីផ្ទះអស់ទៅ ។ ក្រោយមក ជនទាំងពីរនាក់ក៏ធ្លាក់ខ្លួន ដល់នូវសេចក្ដីទុក្ខលំបាកពេញបន្ទុក មិនមានអ្នកទំនុកបម្រុងសូម្បីតែម្នាក់ឡើយ ត្រូវលក់ផ្ទះ ហើយក៏មិនមានទីអាស្រ័យនៅ ដល់នូវភាពជាបុគ្គលដែលគួរឱ្យអាណិតដ៏ក្រៃលែង ។ ជនទាំងពីរត្រូវស្លៀកដណ្ដប់សំពត់ចាស់ៗ កាន់អំបែងដើរសូមទានទីនេះ ទីនោះ ហើយអាស្រ័យនៅក្រោមដើមឈើ ឬក៏សំយាបផ្ទះនៃអ្នកដទៃ ។

ក្នុងកាលនោះ មានព្រះភិក្ខុមួយអង្គចេញចាកពីវត្តជេតពនមហាវិហារ ទៅដល់ទីនៅនាបច្ចន្តគ្រាម ចូលទៅក្នុងព្រៃ ដែលជាលំនៅនៃព្រះភិក្ខុបុត្ររបស់សេដ្ឋីអនាថានោះឯង ។ ព្រះភិក្ខុសេដ្ឋីបុត្របាន ធ្វើនូវអាគន្តុកវត្ត ដល់ព្រះភិក្ខុថ្មីនោះ និងគង់អង្គុយនៅជាសុខហើយ ទើបសួរថា : លោកដ៏មានអាយុ និមន្តមកពីណា ? ព្រះភិក្ខុ

អាគន្តុកៈក៏បានឆ្លើយថា : ខ្ញុំព្រះករុណា មកអំពីព្រះជេត-
ពនមហាវិហារ ។ ព្រះភិក្ខុសេដ្ឋីបុត្រ ក៏បានសន្ទនាសួរដល់
ការគង់នៅជាសុខនៃព្រះបរមសាស្តា និងព្រះមហាសាវ័ក
ជាដើម រួចហើយក៏បានសួរដល់មាតាបិតារបស់ខ្លួនថា :
លោកដ៏មានអាយុ ត្រកូលសេដ្ឋីឈ្មោះនោះ ក្នុងក្រុង
សាវត្ថីសុខសប្បាយទេឬ ? ព្រះភិក្ខុអាគន្តុកៈ តបថា :
អាវុសោ លោកកុំសួរនាំដល់ត្រកូលនោះឡើយ ។ ព្រះភិក្ខុ
សេដ្ឋីបុត្រសួរបញ្ជាក់ថា : តើយ៉ាងដូចម្តេចហ្នឹង លោកដ៏
មានអាយុ ? ព្រះភិក្ខុអាគន្តុកៈ ក៏បានឆ្លើយរៀបរាប់ថា :
ត្រកូលនោះ ខ្ញុំព្រះករុណា បានឮមកថា មានកូនប្រុសតែ
មួយ ហើយកូននោះក៏បានចេញបួសក្នុងព្រះពុទ្ធសាសនា
ចាប់តាំងតែពីកូនចេញបួសបាត់ទៅកាលណា ត្រកូលនោះ
ក៏មានការធ្លាក់ចុះ វិនាសហិនហោចនូវទ្រព្យសម្បត្តិជាបន្ត
បន្ទាប់ ឥឡូវនេះ សេដ្ឋីទាំងពីរនោះ ជាមនុស្សអត់ទ្រព្យ
កំព្រីកំព្រាគួរឱ្យអាណិតក្រៃលែង ។ គាត់ទាំងពីរកាន់
អំបែងដើរសូមទាន អាស្រ័យនៅតាមសំយាបផ្ទះរបស់

អ្នកដទៃ ។ ព្រះភិក្ខុសេដ្ឋីបុត្របានស្តាប់ពាក្យនៃព្រះភិក្ខុ
អាគន្តុកៈហើយ ក៏មិនអាចនឹងទប់ចិត្តបាន ទឹកភ្នែកស្រក់
មកជោកព្រះភក្ត្រ យំញ័រញាក់អស់ទាំងខ្លួនក្នុងពេលនោះ
ឯង ។ ព្រះភិក្ខុអាគន្តុកៈ ឃើញដូច្នោះហើយ ទើបសួរថា :
អាវុសោ ម៉េចបានជាលោកយំ ? ព្រះភិក្ខុសេដ្ឋីបុត្រ តប
ដោយអណ្តឺតអណ្តកថា : លោកដ៏មានអាយុ អ្នកទាំងពីរ
នោះជាមាតាបិតារបស់ខ្ញុំព្រះករុណា ខ្ញុំព្រះករុណាជាបុត្រ
របស់លោកទាំងពីរនោះ ។ ព្រះភិក្ខុអាគន្តុកៈ ក៏បានពោល
ថា : មាតាបិតារបស់អាវុសោ ដល់នូវសេចក្តីវិនាសព្រោះ
អាស្រ័យដោយអាវុសោហ្នឹងហើយ ចូរអាវុសោទៅបដិបត្តិ
មាតាបិតានោះទៅ ។ ព្រះភិក្ខុសេដ្ឋីបុត្រ គិតថា អាត្មាអញ
សូម្បីព្យាយាមដល់ទៅ ១២ ឆ្នាំ ក៏មិនអាចសម្រេចបាននូវ
មគ្គផលអ្វីឡើយ គឺយើងជាបុគ្គលអភ័ព្វ ប្រយោជន៍អ្វីដោយ
ទ្រព្យគឺបព្វជ្ជានេះ អាត្មាអញនឹងសឹកទៅជាគ្រហស្ថ ចិញ្ចឹម
មាតាបិតា ឱ្យទាន ដូច្នេះនឹងជាបុគ្គលមានសុគតិភព
ប្រព្រឹត្តទៅក្នុងជាតិខាងមុខបានដែរ ។ គិតដូច្នេះហើយ

ក៏បានប្រគល់កន្លែងនៅក្នុងព្រៃនោះ ដល់ព្រះភិក្ខុអាគន្តុកៈ នមស្ការព្រះភិក្ខុអាគន្តុកៈ ដែលលោកជាព្រះថេរៈហើយ ស្អែកឡើងទើបចេញអំពីព្រៃ ទៅដោយលំដាប់តាមមាគ៌ា រហូតដល់វិហារខាងក្រោយព្រះជេតពន មិនឆ្ងាយពីក្រុងសាវត្ថី ។ កន្លែងត្រង់នោះ មានផ្លូវបែកជាពីរ ផ្លូវមួយទៅទីក្រុងសាវត្ថី ឯផ្លូវមួយទៀតដទៃទៅកាន់ព្រះជេតពន-មហាវិហារ ។ ព្រះភិក្ខុឈប់ហើយរេរានៅទីត្រង់នោះ គិតថា យើងនឹងទៅរកមាតាបិតាមុន ឬក៏ទៅគាល់ព្រះ-ទសពលជាមុនហ្ន៎ ហើយគិតតទៅទៀតថា យើងមិនបានជួបមាតាបិតាយូរណាស់ហើយ ក៏ពិតមែន តែចាប់តាំងពីនេះទៅ យើងនឹងគាល់ព្រះពុទ្ធជាអម្ចាស់បានដោយលំបាក ថ្ងៃនេះ យើងនឹងគាល់ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធបរមសាស្តា ហើយស្តាប់ព្រះធម៌ទេសនាសិន ស្អែកឡើងសឹមទៅរកមាតាបិតាពីព្រលឹម ។ គិតដូច្នេះហើយ ក៏លះបង់ផ្លូវទៅក្រុងសាវត្ថី ព្រោះមានឧបនិស្ស័យល្អជាគ្នា ទើបចូលកាន់មាគ៌ាទៅកាន់មហាវិហារព្រះជេតពន ក៏បានដល់មហា-

វិហារក្នុងវេលាល្ងាច ។

ក្នុងថ្ងៃនោះឯង ព្រះបរមសាស្តាសម្មាសម្ពុទ្ធ ទ្រង់ត្រួតមើលឧបនិស្ស័យនៃសត្វ ក្នុងវេលាជិតភ្លឺ ទ្រង់ទតឃើញឧបនិស្ស័យនៃព្រះភិក្ខុអង្គនោះ ទើបព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ពណ៌នាគុណនៃមាតាបិតា ដោយមាតុបោសកសូត្រ ក្នុងពេលដែលព្រះភិក្ខុនោះនិមន្តមកដល់ ។ ក៏ព្រះភិក្ខុអង្គនោះ ឈរនៅខាងក្រោយបំផុតនៃបរិស័ទ ស្តាប់ព្រះធម្ម-កថាដ៏ពីរោះ ទើបរំពឹងថា អាត្មាអញបានគិតទុកថានឹងទៅជាគ្រហស្ថ ទើបអាចបដិបត្តិបម្រុងបម្រើមាតាបិតាបាន ប៉ុន្តែព្រះសាស្តាទ្រង់ត្រាស់ថា សូម្បីជាបព្វជិតក៏ធ្វើនូវឧបការៈដល់មាតាបិតាបានដែរ ។ បើយើងមិនបានមកគាល់ព្រះសាស្តាជាមុនទេនោះ យើងនឹងបាត់បង់នូវបព្វជ្ជាដែលមានសភាពបែបនេះជាពុំខាន ។ ឥឡូវនេះ យើងមិនត្រូវសឹកទៅជាគ្រហស្ថឡើយ គឺនៅជាបព្វជិតបែបនេះឯង ហើយនឹងទំនុកបម្រុងមាតាបិតាតទៅ ។

ព្រះភិក្ខុអង្គនោះ បានក្រាបថ្វាយបង្គំព្រះបរម-

សាស្តា ។ ព្រលឹមឡើង បានចូលទៅកាន់រោងស្លាក ទទួលភត្តាហារនិងយាគូ ដែលបានដោយស្លាក ។ ជាភិក្ខុនៅព្រៃ ១២ ឆ្នាំបានដល់នូវភាពដូចជាអ្នកបរាជ័យហើយ។ ព្រះភិក្ខុចេញអំពីព្រះជេតពន ចូលទៅកាន់ក្រុងសាវត្ថី គិតថា យើងនឹងទទួលយាគូមុន ឬក៏ទៅរកមាតាបិតាមុនហ្ន៎ ហើយក៏បានសម្រេចចិត្តថា ទៅទទួលយាគូសិន ព្រោះការមានដៃទទេចូលទៅរកមនុស្សកំព្រា ជាការពុំសមគួរឡើយ ។ ព្រះភិក្ខុ ទើបកាន់យកនូវយាគូនិមន្តទៅឈរនៅខ្លោងទ្វារផ្ទះចាស់ របស់មាតាបិតា បានឃើញមាតាបិតាដើរសូមបបរយាគូ ហើយចូលទៅអាស្រ័យនឹងសំយាបផ្ទះរបស់អ្នកដទៃ អង្គុយនៅទីនោះ ដល់នូវភាពជាមនុស្សកំព្រានិងលំបាកតោកយ៉ាកដ៏ក្រៃលែង ។ ព្រះភិក្ខុក៏មានសេចក្តីសោកកើតឡើង មានទឹកភ្នែកហូរ ឈរនៅក្នុងទីជិតៗនោះឯង ។ មាតាបិតា សូម្បីបានឃើញលោកកូនហើយ ក៏ចាំមិនបាន ។ មាតារបស់ព្រះភិក្ខុនោះសំគាល់ថាភិក្ខុនោះឈរដើម្បីបិណ្ឌបាត ទើបបានពោលថា បពិត្រ

លោកម្ចាស់អើយ ចង្ហាន់បិណ្ឌបាត ឬក៏អ្វីៗដែលគួរទំពាឆាន់ ដែលនឹងគួរប្រគេនចំពោះលោកម្ចាស់នោះ ខ្ញុំព្រះ-ករុណាមិនមានទេ សូមនិមន្តទៅខាងមុខទៀតចុះ ។ ព្រះ-ភិក្ខុបានស្តាប់ពាក្យរបស់មាតា ក៏បន្ថែមសេចក្តីសោកយ៉ាងខ្លាំងក្លា ទឹកនេត្រាជោកព្រះភ័ក្ត្រ ដើមកអួលអាក់និយាយមិនរួច ក្តុកក្តួលក្នុងចិត្តដ៏ក្រៃលែង ។ សូម្បីមាតាពោលដូច្នោះពីរដង បីដង ក៏នៅឈរធ្មឹងដដែលក្នុងទីនោះឯង ។

លំដាប់នោះ បិតារបស់ព្រះភិក្ខុ បាននិយាយនឹងភរិយាថា : ទៅមើលឱ្យជិតមើល៍ ជាបុត្ររបស់យើងទេដឹង ។ មាតារបស់ព្រះភិក្ខុ ក្រោកឡើងហើយដើរទៅជិតសម្លឹងមើល ក៏ចាំបាន ។ មាតាទន់ជើងអង្គុយចុះយំស្រែកពេញទំហឹង ឱនក្រាបទៅជិតបាទារបស់ព្រះភិក្ខុដែលជាបុត្របង្កើតរបស់ខ្លួន បរិទេវនាការញ័រអស់ទាំងកាយដូចគេអង្រួន ។ ចំណែកបិតា ក៏ស្រែកយំដើរទៅទីជិតព្រះភិក្ខុជាកូនរបស់ខ្លួនដែរ គួរឱ្យស្រណោះដ៏ក្រៃលែង ។ ចំណែកព្រះភិក្ខុនោះ ឃើញមាតានិងបិតា

ដូច្នេះ ក៏មិនអាចនឹងទប់កាយបាន ក៏យំចេញសំឡេងមកក្រៅហ៊ូៗ មួយភ្លែតក្រោយមក ទើបព្រះភិក្ខុខំទប់សេចក្តីសោក ហើយពោលថា : ញោមទាំងពីរកុំគិតអ្វីឡើយ អាត្មានឹងចិញ្ចឹមញោមឱ្យជាសុខសម្រាន្ត ។ ព្រះភិក្ខុបានញុំាងមាតាបិតាឱ្យកក់ក្តៅក្នុងចិត្តហើយ បានជូននូវយាគូដល់ញោមទាំងពីរ និងឱ្យគាត់អង្គុយក្នុងទីដ៏សមគួរមួយ ហើយបាននិមន្តទៅបិណ្ឌបាត នាំភិក្ខាហារមកជូនគាត់ឱ្យបរិភោគទៀត កាលដែលសួរដឹងថា គាត់ពិសាឆ្អែតហើយ ទើបនិមន្តរកចង្ហាន់ដើម្បីខ្លួនឯង ។ ព្រះភិក្ខុ បានរកទីកន្លែងដ៏សមគួរជូនឱ្យមាតាបិតាអាស្រ័យនៅ ហើយបានបដិបត្តិ ទំនុកបម្រុងនូវញោមទាំងពីរ ដោយយកចិត្តទុកដាក់ជាទីបំផុត សូម្បីភត្តដែលកើតឡើងក្នុងបក្ខគឺបក្ខភត្តជាដើម ដែលខ្លួនបានមក ក៏ជូនដល់មាតាបិតា ។ ខ្លួនឯងនិមន្តបិណ្ឌបាត បានមកក៏ឆាន់ មិនបានទេក៏អត់ ។ បានសំពត់ចាំវស្សាក៏ដោយ សំពត់យ៉ាងណាមួយដែលជាអតិរេកលាភក៏ដោយ ក៏ជូនដល់មាតាបិតា ហើយបោកគក់

ជ្រលក់សំពត់ចាស់ៗ ដែលញោមទាំងពីរស្លៀកដណ្តប់ហើយ ដេរប៉ះសម្រាប់ប្រើប្រាស់ស្លៀកដណ្តប់ខ្លួនឯង ។ ថ្ងៃដែលព្រះភិក្ខុអង្គនោះបានចង្ហាន់ឆាន់ មានតិចថ្ងៃណាស់ ថ្ងៃដែលមិនបានមានច្រើនជាង ឯចំណែកសំពត់ស្លៀកសំពត់ដណ្តប់ ដែលជាចីវររបស់លោកសៅហ្មងពេញទី ។ កាលព្រះភិក្ខុបដិបត្តិចិញ្ចឹមមាតាបិតារហូតមក ក៏មានរូបកាយស្គមស្គាំង ទាំងសម្បុរក៏សៅហ្មង ឯឆ្អឹងជំនីររគីមរគាម រវីមរវាមទៅដោយសរសៃ ទាំងសាច់លឿងស្លាំងទៀតផង ។

ព្រះភិក្ខុសង្ឃទាំងឡាយ ដែលជាសព្រហ្មចារីនឹងព្រះភិក្ខុជាអ្នកចិញ្ចឹមមាតាបិតានោះ បានឃើញនូវព្រះភិក្ខុនោះស្គាំងស្គមដូច្នេះ ទើបសួរថា : អាវុសោ កាលមុនសរីរវណ្ណៈរបស់លោកស្រស់បស់ណាស់ ប៉ុន្តែឥឡូវនេះមានសភាពស្លេកស្លាំងស្គាំងស្គម សៅហ្មងមិនស្រស់បស់ឡើងលឿង ហើយសរសៃរវាមពេញខ្លួន តើព្យាធិកើតឡើងដល់អាវុសោឬ ? ព្រះភិក្ខុបានឆ្លើយតបថា : លោក

ដ៏មានអាយុទាំងឡាយ ខ្ញុំព្រះករុណាមិនមានព្យាធិអ្វីទេ តែមានធុរៈត្រូវចិញ្ចឹមមាតាបិតា ហើយបានរៀបរាប់សេចក្តីទាំងអស់ប្រាប់ដល់សព្រហ្មចារីភិក្ខុទាំងឡាយនោះ ។ ភិក្ខុទាំងឡាយនោះឯង ទើបពោលថា : អាវុសោ ព្រះសាស្តាមិនប្រទានអនុញ្ញាត ក្នុងការញុាំងរបស់ដែលគេប្រគេនដោយសទ្ធាឱ្យធ្លាក់ចុះនោះទេ ក៏អាវុសោកាន់យករបស់ដែលគេឱ្យដោយសទ្ធា ទៅឱ្យដល់ពួកគ្រហស្ថ ជាការធ្វើកិច្ចមិនសមគួរឡើយ ។ ព្រះភិក្ខុដែលជាអ្នកចិញ្ចឹមមាតាបិតានោះ បានស្តាប់ពាក្យរបស់ព្រះភិក្ខុទាំងឡាយនោះហើយ ក៏មានការអៀនខ្មាស ហើយក៏បានលះបង់នូវការទំនុកបម្រុងមាតាបិតារបស់ខ្លួនទៀតផង ។ ព្រះភិក្ខុទាំងឡាយ នៅមិនទាន់ពេញចិត្តដោយហេតុមានប្រមាណប៉ុណ្ណេះ ទើបនាំគ្នាទៅគាល់ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ហើយក្រាបទូលថា : បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ភិក្ខុឈ្មោះនោះបានញុាំងរបស់ដែលគេឱ្យដោយសទ្ធាឱ្យធ្លាក់ចុះ ដោយការចិញ្ចឹមគ្រហស្ថ ។ ព្រះបរមសាស្តាសម្មាសម្ពុទ្ធ ទ្រង់

ត្រាស់ហៅនូវព្រះភិក្ខុអង្គនោះមកត្រាស់សួរថា : នែភិក្ខុបានឮថា អ្នកកាន់យកនូវវត្ថុដែលគេឱ្យដោយសទ្ធា ទៅចិញ្ចឹមគ្រហស្ថពិតមែនឬ ? ព្រះភិក្ខុក៏តបថា : បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ពិតមែន ។ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ មានព្រះបំណងនឹងសរសើរការប្រព្រឹត្តរបស់ព្រះភិក្ខុនោះ និងព្រះអង្គទ្រង់ព្រះបំណង ដើម្បីនឹងប្រកាសនូវបុព្វចរិយារបស់ព្រះអង្គ ទើបព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់សួរបន្តទៀតថា : នែភិក្ខុ កាលដែលអ្នកចិញ្ចឹមនូវពួកគ្រហស្ថនោះ តើចិញ្ចឹមនូវពួកគ្រហស្ថណា ? ព្រះភិក្ខុបានក្រាបទូលថា : បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន គ្រហស្ថទាំងនោះ គឺជាមាតាបិតារបស់ខ្ញុំព្រះអង្គ ។ ដើម្បីនឹងញុាំងឧស្សាហៈឱ្យកើតឡើងដល់ព្រះភិក្ខុអង្គនោះ ព្រះបរមសាស្តាសម្មាសម្ពុទ្ធ ព្រះអង្គបានប្រទាននូវសាធុការបីដងថា : សាធុ ! សាធុ ! សាធុ ! ហើយព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ថា ម្នាលភិក្ខុ អ្នកតាំងនៅក្នុងផ្លូវដែលតថាគតដើរហើយ ព្រោះថា សូម្បីបុព្វចរិយារបស់តថាគតក៏បានទំនុកបម្រុង ចិញ្ចឹមមាតាបិតារបស់ខ្លួនដែរ។

ព្រះភិក្ខុដែលចិញ្ចឹមមាតាបិតានោះ បែរត្រឡប់ជាបាននូវការរីករាយចិត្តដ៏ក្រៃលែង ។ លំដាប់នោះ ព្រះភិក្ខុទាំង-ឡាយក៏បានក្រាបទូលអារាធនាសូមព្រះភគវាទ្រង់ប្រកាសនូវព្រះបុព្វចរិយា ទើបព្រះបរមសាស្តាដ៏ទ្រង់ញាណនាំនូវអតីតនិទានមកសម្តែងដូចតទៅនេះ :

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ក្នុងអតីតកាល នៅទីដែលមិនឆ្ងាយពីក្រុងពារាណសី មានភូមិរបស់នាយព្រានមួយ ឋិតនៅត្រើយអាយនៃទន្លេគង្គា និងមានភូមិរបស់នាយព្រានមួយទៀត ដែលតាំងនៅត្រើយខាងនាយនៃទន្លេនោះឯង។ ក្នុងភូមិទាំងពីរនោះ ភូមិមួយៗ មានប្រមាណជា ៥០០ ត្រកូល នាយនេសាទដែលជាធំពីរនាក់នៃភូមិទាំងពីរនោះ ជាសម្លាញ់នឹងគ្នា តាំងតែពីគ្រាដែលនៅក្មេងៗ ។ គេទាំងពីរនាក់បានសន្យានឹងគ្នាយ៉ាងនេះថា បើម្ខាងមានធីតា ហើយម្ខាងទៀតមានបុត្រ យើងនឹងធ្វើនូវអាវាហវិវាហ-មង្គលដល់បុត្រធីតាទាំងនោះ ។ លំដាប់នោះ ក្នុងផ្ទះរបស់នាយនេសាទ ដែលជាធំក្នុងភូមិត្រើយអាយ ក៏បាន

ប្រសូតបុត្រសមតាមប្រាថ្នា មាតាបិតាដាក់ឈ្មោះឱ្យថា **ទុកូលកុមារ** ព្រោះកុមារនោះ គឺពួកញាតិទាំងឡាយទទួលដោយទុកូលពស្ត្រ ក្នុងខណៈដែលប្រសូតនោះឯង ។ ចំណែកក្នុងផ្ទះរបស់នាយនេសាទដែលជាធំក្នុងភូមិត្រើយនាយ ក៏បានប្រសូតធីតា ត្រូវនឹងសន្យា មាតាបិតាបានឱ្យឈ្មោះថា **បារិកាកុមារី** ព្រោះនាងស្រីប្រសូតនៅត្រើយនាយ ។ កុមារនិងកុមារី គឺក្មេងប្រុសស្រីទាំងពីរ មានរូបស្អាតស្រស់ឆោមឆវី គួរជាទីគយគន់ សម្បុរកាយពណ៌មាសវិសេសលន់ពន់ប្រមាណ សូម្បីកើតក្នុងត្រកូលនាយព្រាន ក៏មិនបានធ្វើបាណាតិបាតឡើយ ។

ក្នុងកាលក្រោយមក ពេលដែលទុកូលកុមារមានអាយុបាន ១៦ ឆ្នាំ មាតាបិតាក៏បានពោលថា នឹងនាំបារិកា-កុមារីមកដើម្បីកូន ។ ដោយទុកូលកុមារ ចុតិមកអំពីព្រហ្មលោក ជាសត្វបរិសុទ្ធស្អាតបវរពិត ទើបបិទត្រចៀកទាំងពីរពោលថា : បពិត្រមាតាបិតា កូនមិនត្រូវការនៅគ្រប់គ្រងផ្ទះ សូមលោកទាំងពីរអនុគ្រោះ កុំពោលដូច្នេះ

បុត្រមិនត្រូវការឡើយ ។ ទោះបីមាតាបិតាមានវាចាពីរបីដង ក៏ទុកូលកុមារមិនប្រាថ្នាដដែល ។ ចំណែកបារិកាកុមារីស្រីស្រស់សោភា ក៏ដូចគ្នាដែរ កាលដែលមាតាបិតាពោលថា : នែកូនស្រី បុត្រនៃសម្លាញ់របស់មាតាបិតាឯណោះ គេមានរូបស្រស់គួរជ្រះថ្លា ស័ក្តិសមនឹងកូនស្រី គួរនាបីដូចជាដុំមាសទាំងទ្វេ មាតាបិតានឹងលើកកូនឱ្យទៅគេ បានជាគូគ្រង សមតាមបំណងដែលបានប៉ងទុក ។ នាងបារិកាក៏បានពោលហាមឃាត់ ហើយបិទត្រចៀកទាំងពីរ ព្រោះនាងទើបតែចុតិមកអំពីព្រហ្មលោក ជាសត្វបរិសុទ្ធ ។

ក្នុងគ្រានោះ ទុកូលកុមារបានបញ្ជូនដំណឹងសម្ងាត់ទៅដល់នាងបារិកាថា : បើបារិកាមានសេចក្តីត្រូវការដោយមេថុនធម្ម ក៏ចូរទៅកាន់ផ្ទះនៃបុគ្គលដទៃចុះ ខ្ញុំមិនមានការពេញចិត្តក្នុងមេថុនធម្មឡើយ ។ ចំណែកនាងបារិកាក្នុងចិត្តស្អាតថ្លា មិនប្រាថ្នាមេថុនធម្មដូចគ្នាដែរ ក៏បានបញ្ជូនដំណឹងសម្ងាត់ទៅដល់ទុកូលកុមារ ដែលមានសេចក្តីដូចគ្នា ។ ទោះជាអ្នកទាំងពីរមិនប្រាថ្នា ក៏មាតាបិតា

បានធ្វើអាវាហវិវាហមង្គលឱ្យ ដល់កូនប្រុសស្រី ដែលធ្លាប់មានឧបនិស្ស័យជាប្តីប្រពន្ធនឹងគ្នា ក្នុងសង្សារវដ្តមកដែរ ប៉ុន្តែជាតិនេះ គេទាំងពីរ មិនបានធ្លាក់ចុះកាន់សមុទ្រគឺកិលេសឡើយ គឺគេនៅជាមួយគ្នាដូចជាមហាព្រហ្ម ដូច្នោះឯង ។

ទុកូលបណ្ឌិតមិនសម្លាប់ត្រីឬសត្វដទៃឡើយ សូម្បីតែសាច់ដែលបុគ្គលនាំមក ក៏មិនលក់ដូរអ្វីទាំងអស់ ។ លំដាប់នោះ មាតាបិតាបានសន្ទនាជាមួយនឹងកូនថា : នែកូន កូនកើតមកក្នុងត្រកូលនាយព្រាន មិនប្រាថ្នានៅគ្រប់គ្រងផ្ទះ មិនធ្វើការសម្លាប់សត្វ តើកូននឹងធ្វើអ្វីទៅ ? ទុកូលបណ្ឌិត ឆ្លើយតបយ៉ាងនេះថា : បពិត្រមាតាបិតា បើអ្នកមានគុណទាំងពីរអនុញ្ញាត កូនទាំងពីរនឹងចេញទៅបួស ។ មាតាបិតា បានស្តាប់ដូច្នោះ ទើបអនុញ្ញាតថា : បើដូច្នោះ ចូរកូនទាំងពីរចេញទៅបួសចុះ ។ ទុកូលបណ្ឌិតនិងនាងបារិកាដ៏ឆ្លាតវៃ មានសេចក្តីរីករាយត្រេកអរ ក្រាបសំពះមាតាបិតា ហើយចេញអំពីផ្ទះ ទៅកាន់ហិមវន្ត-

ប្រទេសតាមដងទន្លេគង្គា សំដៅត្រង់ទៅស្ទឹងមិគសម្មតា ដែលហូរមកអំពីភ្នំហិមពាន្ត ចាក់ចូលទៅទន្លេគង្គានោះឯង ។

ខណៈនោះ ពិភពនៃសក្កទេវរាជ សម្តែងនូវអាការក្តៅឡើង សក្កទេវរាជទ្រង់អាវជ្ជនាការត្រួតត្រាពិចារណាមើល ក៏បានជ្រាបនូវការណ៍នោះ ទើបទ្រង់ត្រាស់ហៅព្រះវិស្សុកម្មទេវបុត្រមក ហើយត្រាស់ថា : នែម្នាលវិស្សុកម្មទេវបុត្រ មហាបុរសរ័ត្នទាំងពីរអង្គានាំគ្នាចេញចាកផ្ទះ ប្រាថ្នានឹងបួសប្រព្រឹត្តតបៈជាឫសី បានចូលទៅកាន់ព្រៃ នាហិមវន្តប្រទេស ព្រោះហេតុដូច្នោះ គួរឱ្យលោកទាំងពីរនោះ បានទីនៅអាស្រ័យផង ។ អ្នកចូរនិម្មិតនូវបណ្ណសាលា ព្រមទាំងបព្វជិតបរិក្ខារ ដើម្បីលោកទាំងពីរនោះ ក្នុងទីចាប់អំពីសម្មតានទីមក ឱ្យមានបរិវេណដ៏សមរម្យ ។ ព្រះវិស្សុកម្មទេវបុត្រ បានទទួលនូវព្រះទេវ-រាជបញ្ជាហើយ បានចាត់ចែងនូវកិច្ចការទាំងពួង រួចរាល់ស្រេចបាច់ និងបានដេញពួកម្រឹគទាំងពួកបក្សី ដែលមាន

សំឡេងមិនជាទីពេញចិត្ត ឱ្យគេចចេញអស់ទៅ ព្រមទាំងនិម្មិតផ្លូវដែលត្រូវចូលទៅកាន់បរិវេណនៃអាស្រមបទផង រួចហើយ ទើបវិលទៅកាន់ទីឋានរបស់ព្រះអង្គវិញ ។ ទុកូលបណ្ឌិតនិងនាងបារិកា បានឃើញផ្លូវដ៏សមរម្យកាលណា កាលណោះ ក៏យាត្រាទៅតាមផ្លូវនោះ រហូតដល់អាស្រមបទ ។ ទុកូលបណ្ឌិតបានចូលទៅកាន់បណ្ណសាលា ឃើញបព្វជិតបរិក្ខារ ក៏ជ្រាបច្បាស់ថា សក្កទេវរាជប្រទានដល់យើង ។ ទុកូលបណ្ឌិត ទើបបានដោះនូវសំពត់សាដកចេញ ហើយស្លៀកសំពត់សំបកឈើពណ៌ក្រហមមួយផ្ទាំងដណ្តប់មួយផ្ទាំង ទើបដាក់ស្បែកខ្លាលើស្មា ចងមណ្ឌលជដា ទ្រង់ភេទជាតាបស ហើយឱ្យនាងបារិកាបួសជាតបស្សិនី ។ ទាំងពីរអង្គាចម្រើនមេត្តាភាវនាក្នុងព្រៃ បួសជាតាបសតាបសី មិនមានអ្វីសៅហ្មងឡើយ ។ ដោយមេត្តានុភាពថ្នាក់កាមាវចរភូមិរបស់បព្វជិតទាំងពីរ ម្រឹគីម្រឹគា ទាំងបក្សាបក្សីក្នុងព្រៃទាំងពួង ត្រឡប់ជាមានមេត្តាចិត្តដល់គ្នា មិនមានសត្វណាបៀតបៀនដល់សត្វណា

ឡើយ ។ បារិកាតបស្សិនីនៅពេលបច្ចូសសម័យ ក៏បានរៀបចំទឹកនិងរបស់សម្រាប់ឆាន់ទុកស្រេចហើយ បោសសម្អាតអាស្រមបទ ព្រមទាំងកិច្ចទាំងពួង ។ ដល់វេលាគ្រាបុព្វណ្ហសម័យ តាបសតាបសី មិនមានអ្វីជាការខ្វាយ-ខ្វល់ បាននាំយកផលាផលមកឆាន់ ហើយចូលកាន់បណ្ណ-សាលា រៀងៗខ្លួន ចម្រើនសមណធម៌ សម្រេចការនៅក្នុងទីនោះៗឯង ។

វេលាកន្លងទៅត្រូវនឹងធម៌មិនទៀង សក្កទេវរាជស្ដេចយាងមកកាន់ទីទំនុកបម្រុងនៃព្រះមុនីទាំងពីរនោះ ។ ថ្ងៃមួយព្រះអង្គទ្រង់រំពឹងពិចារណា ឃើញការអន្តរាយនៃព្រះមុនីទាំងពីរអង្គនោះថា នេត្រានឹងងងឹតពិតពុំខាន ។ សក្កទេវរាជ ស្ដេចចុះចាកពីឋានទេវលោក ចូលទៅរកទុកូលបណ្ឌិត នមស្ការហើយទ្រង់ស្ថិតនៅក្នុងទីសមគួរមួយ រួចហើយព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ប្រកាសដូច្នេះថា : បពិត្រ អ្នកស្វែងរកនូវគុណដ៏ចម្រើនអើយ អន្តរាយនឹងប្រាកដដល់លោកទាំងពីរ ដូច្នេះគួរតែលោកទាំងពីរមាន

បុត្រទុកសម្រាប់បដិបត្តិតទៅ គឺសូមលោកទាំងពីរសេពនូវលោកធម៌ ។ ទុកូលបណ្ឌិត បានស្ដាប់ពាក្យរបស់សក្ក-ទេវរាជយ៉ាងនេះហើយ ទើបពោលថា : បពិត្រសក្កទេវ-រាជ ព្រះអង្គត្រាស់អ្វីហ្នឹង អាត្មាទាំងពីរសូម្បីនៅកណ្ដាលផ្ទះ ក៏មិនបានសេពនូវលោកធម៌ឡើយ គឺយើងទាំងពីរលះនូវលោកធម៌នេះដោយខ្ពើមរអើម ដូចជាការខ្ពើមរអើមនូវគំនរលាមកដែលពេញទៅដោយដង្កូវ ក៏ឥឡូវយើងទាំងពីរចូលមកបួស នឹងធ្វើនូវកម្មដូច្នោះបានយ៉ាងដូចម្ដេចទៅ ។ សក្កទេវរាជទ្រង់ត្រាស់ថា : បពិត្រ ឥសីដ៏ចម្រើនអើយ លោកមិនចាំបាច់ធ្វើយ៉ាងនោះឡើយ លោកគ្រាន់តែយកដៃទៅស្ទាបអង្អែលពោះបារិកាតបស្សិនីប៉ុណ្ណោះ ក្នុងវេលាដែលនាងនោះមានរដូវ អត់មានត្រូវធ្វើអ្វីទៀតទេ ។ ទុកូលបណ្ឌិតទទួលថា : មហាបពិត្រ បើត្រឹមតែប៉ុណ្ណេះ អាត្មានេះអាចធ្វើបាន ។ សក្កទេវរាជនមស្ការទុកូលតាបសហើយ ទើបវិលវិញថ្កាន ត្រឡប់ទៅឋានរបស់ព្រះអង្គ ។ ចំណែកទុកូលបណ្ឌិត ក៏បានប្រាប់

ការពិតដល់ចារិកា ឱ្យនាងដឹងខ្លួនជាមុន លុះដល់វេលានាងមានរដូវកាលណា ទើបយកហត្ថាទៅស្ទាបអង្អែលត្រង់ផ្ទៃរបស់នាងតបស្សិនី ក្នុងកាលនោះឯង ។

ក្នុងគ្រានោះ ព្រះពោធិសត្វក៏ចុតិចាកទេវលោកមកបដិសន្ធិក្នុងផ្ទៃនៃនាងចារិកា លុះវេលាកន្លងទៅបាន ១០ មាសា នាងក៏ប្រសូតបុត្រមានសម្បុរល្អលុះបីដូចជាមាស ដោយហេតុនោះឯង មាតាបិតាទើបតាំងឈ្មោះឱ្យបុត្រថា **សុវណ្ណសាមកុមារ** ។ ក្នុងវេលាដែលចារិកាតបស្សិនីចូលព្រៃដើម្បីរកមូលផលាផល នាងកិន្នរីទាំងឡាយ ដែលឋិតនៅខាងក្នុងព្រៃភ្នំ បានមកប្រជុំគ្នាធ្វើនាទីជាមេដោះរីករាយសប្បាយរួមរស់ជាមួយនឹងសុវណ្ណសាមកុមារ ។ តាបសតាបសីទាំងពីរ បានស្រង់វារីឱ្យដល់ព្រះពោធិសត្វហើយ ក៏ដាក់ឱ្យផ្ទំនាបរមសាលា ក្នុងខណៈនោះ នាងកិន្នរីទាំងឡាយ នាំគ្នាសប្បាយ បីសុវណ្ណសាមកុមារទៅស្រង់ទឹកនៅនាចន្លោះភ្នំជាដើម ហើយឡើងកាន់កំពូលភ្នំប្រជុំទៅដោយផ្កា បានប្រដាប់ឱ្យសុវណ្ណសាមកុមារទៅ

ដោយបុប្ផជាតិផ្សេងៗ ហើយប្រោះព្រំផាត់លាបលើកាយដោយហរិតាលមនោសិលា និងបន្តក់មួយគ្រាប់ឱ្យជាប់នៅនាកណ្តាលថ្ងាស ហើយក៏បាននាំយកមកដាក់នៅលើសេយ្យាសន៍ក្នុងបណ្ណសាលា ។ ចំណែកនាងចារិកាត្រឡប់មកឱ្យបុត្របៅដោះ ក្នុងសភាពបែបនេះរហូតដល់ព្រះ-ពោធិសត្វបានធំ ។ មាតាបិតាគ្រប់គ្រងរក្សាបុត្រនោះ លុះរហូតដល់សុវណ្ណសាមកុមារចម្រើនវ័យវឌ្ឍនាការបាន ១៦ ឆ្នាំ ។ សុវណ្ណសាមនៅក្នុងបណ្ណសាលា មាតាបិតានាំគ្នាចូលព្រៃរកមូលផលាផល ។ លំដាប់នោះ ព្រះមហាសត្វទ្រង់គិតថា អន្តរាយអ្វីណានឹងគប្បីកើតមាន ដល់មាតាបិតារបស់យើងក្នុងកាលខ្លះ ទើបបានសង្កេតមើលផ្លូវនោះដែលមាតាបិតាដើរទៅ ។

ក្រោយមកថ្ងៃមួយ កាលដែលតាបសតាបសី នៅក្នុងព្រៃរកមូលផលាផល រហូតដល់ពេលល្ងាចត្រឡប់មកវិញ ដល់ទីជិតអាស្រមបទ មហាមេឃក៏បានតាំងឡើងភ្លៀងយ៉ាងខ្លាំងក៏បានធ្លាក់ចុះមក លោកទាំងពីរបានចូល

ទៅកាន់គល់ឈើមួយ ឈរនៅពីលើដំបូក ។ អាសិរពិស នៅខាងក្នុងដំបូកនោះ ត្រូវទឹកភ្លៀងលាយដោយក្លិនញើស ចាកសរីរៈនៃអ្នកទាំងពីរ ហូរចូលក្នុងរន្ធច្រមុះ ។ អាសិរ-ពិសមានសេចក្តីក្រោធ បានបញ្ចេញខ្យល់ ពីរន្ធច្រមុះ មកត្រូវចក្ខុទាំងពីររបស់តាបសតាបសីនោះ ។ ទាំងពីរអង្គ ក៏ងងឹតភ្នែកទាំងអស់មិនអាចមើលឃើញគ្នាបាន ។ ទុកូលបណ្ឌិត ហៅនាងបារិកាប្រាប់ថា : បារិកា ចក្ខុទាំងពីររបស់យើងងងឹតហើយ យើងមិនអាចមើលនាងឃើញទេ ។ ចំណែកនាងបារិកា ក៏ពោលយ៉ាងនោះដូចគ្នាដែរ ។ ទាំងពីរអង្គក្នុងវេលាដែលមើលគ្នានិងមើលផ្លូវមិនឃើញ ក៏បានឈរយំសោករៀបរាប់ ដោយយល់ថាឥឡូវនេះ ជីវិតយើងទាំងពីរនឹងមិនមានតទៅទៀតឡើយ។

តាបសនិងតបស្សិនីទាំងពីរអង្គនោះ មានបុព្វកម្មយ៉ាងណា ។ បានឮថា ក្នុងជាតិមុនអ្នកទាំងពីរកើតក្នុងត្រកូលពេទ្យ គ្រាមួយ ពេទ្យនោះរក្សារោគក្នុងភ្នែករបស់បុរសអ្នកមានទ្រព្យច្រើនម្នាក់ ។ បុរសនោះមានភ្នែកបាន

ផុតចាករោគហើយ មិនឱ្យទ្រព្យដែលជាតម្លៃនៃការរក្សាដល់លោកគ្រូពេទ្យ ។ លោកគ្រូពេទ្យនោះ មានសេចក្តីក្រោធ ទៅដល់ផ្ទះបានប្រាប់សេចក្តីនោះដល់ភរិយារបស់ខ្លួនថា ខ្ញុំរក្សារោគក្នុងភ្នែកឱ្យដល់បុរសនោះ បានជាសះស្បើយហើយ ប៉ុន្តែឥឡូវនេះគេមិនបានឱ្យទ្រព្យជាតម្លៃនៃការរក្សាដល់យើង តើយើងនឹងធ្វើយ៉ាងដូចម្តេចទើបល្អ ? ភរិយាបានស្តាប់ហើយក៏ខឹងក្រោធ ទើបពោលថា : យើងមិនត្រូវការទ្រព្យរបស់វានោះឡើយ អ្នកចូរផ្សំថ្នាំឱ្យវាបន្តក់ដាក់ឱ្យវាខ្វាក់ទាំងពីរតែម្តងទៅ ។ ស្វាមីក៏យល់ស្របតាមយ៉ាងនោះ ទើបចេញពីផ្ទះ ទៅរកបុរសនោះ ហើយបានធ្វើដូច្នោះឯង ។ បុរសអ្នកមានទ្រព្យច្រើននោះ មិនយូរប៉ុន្មាន ភ្នែកទាំងពីរ ក៏ត្រឡប់ទៅជាងងឹតវិញ ។ តាបសនិងតបស្សិនី បានសាងនូវបាបកម្មនេះទុកមក ទើបបានជាឥឡូវត្រូវងងឹតភ្នែកទាំងអស់គ្នា ដោយបាបកម្មនោះឯង ។

លំដាប់នោះ ព្រះពោធិសត្វគិតថា មាតាបិតារបស់យើង ក្នុងថ្ងៃដទៃៗ ធ្លាប់តែត្រឡប់មកក្នុងវេលាល្ងាច

ឥឡូវនេះហួសពេលដូច្នេះ យើងមិនដឹងរឿងអ្វីសោះ ។ ព្រះពោធិសត្វបានចេញទៅរកអ្នកទាំងពីរ ទៅតាមទិស ដែលបានកំណត់ទុក ហើយក៏ស្រែកហៅជាបណ្តើរៗ ។ មាតាបិតារបស់ព្រះពោធិសត្វ ស្តាប់ឮហើយចាំសំឡេង បុត្រក៏បានឆ្លើយតប ហើយពោលហាមដោយសេចក្តី ស្រឡាញ់ក្នុងបុត្រថា : កូនសម្លាញ់ ទីនេះមានអន្តរាយ កូនកុំចូលមកឡើយ ។ ព្រះពោធិសត្វបានតបទៅនឹង លោកទាំងពីរថា : បើដូច្នោះ សូមមាតាបិតាចាប់នូវចុង ឈើច្រត់នេះចុះ ហើយក៏ហុចនូវចុងឈើច្រត់វែង ជូន លោកទាំងពីរចាប់ ។ លោកទាំងពីរចាប់ចុងឈើច្រត់ ហើយក៏បានមករកបុត្រ ។ ព្រះពោធិសត្វសួរថា : ចក្ខុ របស់មាតាបិតាងងឹតទៅដោយសារអ្វី ? លោកទាំងពីរក៏ បានពោលរៀបរាប់ប្រាប់ព្រះពោធិសត្វថា : កូនអើយ កាលដែលភ្លៀងធ្លាក់ យើងទាំងពីរនាក់ ឈរនៅលើដំបូក ក្បែរគល់ឈើនោះ ហើយចក្ខុទាំងអស់ក៏ស្រាប់តែងងឹត តែម្តងទៅ ដោយហេតុនោះឯងណាំកូន ។ ព្រះពោធិសត្វ

បានស្តាប់ពាក្យរបស់មាតាបិតាហើយ ក៏ដឹងថាមានអាសិរ-ពិសនៅក្នុងរន្ធដំបូក អាសិរពិសនោះ គេខឹងក្រោធ ទើប បញ្ចេញខ្យល់តាមរន្ធច្រមុះមក ។ ព្រះពោធិសត្វ ឃើញ មាតាបិតាដូច្នេះហើយ ក៏យំរួចសើច ។ មាតាបិតាទើប សួរថា : កូនសម្លាញ់ម៉េចបានជាយំហើយសើចអីចឹង ? ព្រះពោធិសត្វតបថា : កូនយំដោយទោមនស្សខ្វចចិត្តដ្បិត ចក្ខុរបស់មាតាបិតាមានការវិនាសទៅ ទាំងដែលកូននៅ ក្មេងវ័យ តែកូនសើចដោយសេចក្តីសប្បាយចិត្តថា កូននឹង បានបដិបត្តិទំនុកបម្រុង ដល់មាតាបិតាជាអ្នកមានគុណ ទាំងពីរតទៅ សូមមាតាបិតា កុំគិតបារម្ភអ្វីឡើយ កូននឹង បម្រើឱ្យលោកទាំងពីរបានដល់នូវផាសុក ។ ព្រះពោធិសត្វ លួងលោមផ្លូវចិត្ត ឱ្យមាតាបិតាបានធូរក្នុងចិន្តា ហើយក៏ បាននាំមកកាន់បណ្ណសាលា ។ ព្រះពោធិសត្វរៀបចំចង ខ្សែជាស្នូបង្កាន់ដៃក្នុងទីទាំងពួង គឺទីសម្រាកពេលថ្ងៃ ទី សម្រាកពេលយប់ ទីចង្ក្រម បណ្ណសាលា និងទីបន្ទោបង់ ឧច្ចារៈបស្សាវៈ ។ ចាប់ផ្តើមតាំងពីនោះមក ព្រះពោធិសត្វ

បានឱ្យមាតាបិតានៅក្នុងអាស្រមបទ ខ្លួនឯងចេញទៅនាំយកមូលផលាផលពីក្នុងព្រៃ មកតាំងទុកក្នុងបណ្ណសាលា។ បោសសម្អាតទីនៅនៃមាតាបិតា តាំងពីព្រលឹមស្រាងៗ ថ្វាយបង្គំមាតាបិតាហើយ កាន់ក្អមទឹកទៅកាន់មិគសម្មតា-នទី ដងទឹកយកមក ហើយរៀបចំរបស់ឆាន់ ចាត់ចែងឈើជម្រះព្រះទន្តនិងទឹកខ្ពុរព្រះឱស្ឋជាដើម ហើយប្រគេនផលាផលដែលមានរសល្អប្រពៃ ។ កាលមាតាបិតាឆាន់រួចស្រេចហើយ ទើបខ្លួនឯងបានបរិភោគនូវផលាផលដែលសល់តាមក្រោយ ។ ស្រេចកិច្ចរឿងបរិភោគហើយ ក៏ក្រាបថ្វាយបង្គំលាមាតាបិតា មានហ្វូងម្រឹគហែហមអមយាត្រា ចូលកាន់ព្រៃព្រឹក្សាស្វែងរកមូលផលាផល ។ ពួកកិន្នរនៅនាជើងបព៌ត ហែហមព្រះពោធិសត្វជួយបេះផ្លែឈើតូចធំ រហូតដល់មេឃស្រទំស្រទន់ព្រះសុរិយា ទើបព្រះពោធិសត្វវិលវិញមកកាន់បណ្ណសាលានាអាស្រមបទ។ ព្រះពោធិសត្វបានទៅដងទឹក ហើយយកមកដាំក្នុងឆ្នាំងឱ្យក្តៅ ទើបផ្ងូតដល់មាតាបិតា ទាំងដុសលាងព្រះបាទាតាម

អធ្យាស្រ័យ រួចហើយជួយរៀបចំគ្រឿងស្លៀកដណ្តប់ និងយកថ្មដុតដោយភ្លើងមកដាក់កម្តៅចុងជើងចុងដៃ ដើម្បីកម្ចាត់បង់នូវភាពត្រជាក់រងា ។ ព្រះពោធិសត្វបដិបត្តិតាមតួនាទី ទំនុកបម្រុងមាតាបិតា ដោយប្រការដូច្នេះហោង។

ក្នុងសម័យនោះឯង ព្រះរាជាទ្រង់ព្រះនាមថា **បិលយក្ខរាជ** សោយរាជសម្បត្តិនៅក្នុងក្រុងពារាណសី ព្រះអង្គទ្រង់ល្មោភចំពោះសាច់ម្រឹគក្នុងព្រៃ ទើបប្រគល់រាជសម្បត្តិឱ្យដល់ព្រះរាជជននីគ្រប់គ្រង ។ ទ្រង់ចងសៀតរាជាវុធ ៥ យ៉ាងចូលកាន់ហិមវន្តប្រទេស សម្លាប់ម្រឹគទាំងឡាយសប្បាយនឹងសោយសាច់ ស្តេចក៏បានយាងទៅដល់មិគសម្មតានទីដោយលំដាប់ រហូតយាងដល់កំពង់ដែលសុវណ្ណសាមព្រះពោធិសត្វដងទឹករាល់ថ្ងៃ ។ ព្រះរាជាបិលយក្ខបានទតព្រះនេត្រឃើញជាក់ នូវស្នាមជើងម្រឹគដ៏សន្ធឹកសន្ធាប់ ទ្រង់ក៏បានធ្វើស៊ុមដោយមែកឈើស្រស់ហើយត្រៀមព្រះអង្គនៅក្នុងស៊ុមនោះ ជាមួយនឹងធ្នូសរដែលលាបទៅដោយថ្នាំពិស ។ ចំណែកព្រះពោធិសត្វ នាំ

ផលាផលមកដល់ក្នុងវេលាល្ងាច ទុកដាក់ក្នុងបណ្ណសាលា អាស្រមបទ ថ្វាយបង្គំមាតាបិតារួចក៏ទៅដងទឹក មានហ្វូងម្រឹគហែហម ។ ព្រះពោធិសត្វ បានឱ្យម្រឹគមួយគូដើរកៀកគ្នា ហើយដាក់ក្អមទឹកលើខ្នងម្រឹគទាំងពីរនោះ នាំគ្នាដើរត្រសងទៅកាន់កំពង់ទឹក ។ ចំណែកព្រះរាជាទ្រង់ប្រថាប់នៅក្នុងស៊ុម ទតព្រះនេត្រឃើញព្រះពោធិសត្វដើរមក ទ្រង់គិតថា យើងត្រាច់មកកាន់ហិមវន្តប្រទេស រហូតអស់កាលត្រឹមនេះ នៅមិនទាន់ឃើញមានមនុស្សឡើយ តើបុគ្គលនេះជាទេវតាឬក៏ជានាគហ្ន៎ ។ ប្រសិនបើយើងនឹងចូលទៅសាកសួរបុគ្គលនេះ បើជាទេវតានឹងហោះឡើងទៅលើអាកាស ហើយបើជានាគវិញនោះនឹងមុជចុះទៅក្នុងដី ចំណែកយើងត្រាច់មកក្នុងព្រៃនាហិមវន្តប្រទេសនេះ អស់កាលរហូតក៏ទេដែរ ។ ដល់យើងត្រឡប់ទៅពារាណសីវិញ អាមាត្យទាំងឡាយនឹងសួរយើងថា កាលដែលព្រះអង្គយាងទៅហិមវន្តប្រទេស បានទតព្រះនេត្រឃើញអ្វីដែលអស្ចារ្យខ្លះ ។ កាលបើសួរដូច្នេះ យើងនឹង

-៣៣-

ប្រាប់ថា បានឃើញសត្វដូចនេះ ។ គេនឹងសួរដេញដោលថា សត្វនោះឈ្មោះអ្វី ។ កាលបើយើងឆ្លើយថាមិនស្គាល់ គេនឹងតិះដៀលយើង ។ ព្រោះហេតុនោះ យើងនឹងបាញ់បុគ្គលនេះ ធ្វើឱ្យដល់នូវទុព្វលភាពហើយ យើងនឹងសួរឱ្យដឹងរឿង ។ លំដាប់នោះ ក្នុងកាលដែលហ្វូងម្រឹគចុះផឹកទឹកហើយឡើងមក ព្រះពោធិសត្វទើបសន្សឹមៗចុះ បីដូចជាព្រះថេរៈដែលមានវត្តរៀបរយល្អហើយ ងូតទឹករម្ងាប់នូវការក្រវល់ក្រវាយកាយសមគួរហើយ ទើបឡើងមកស្លៀកសំពត់សំបកឈើពណ៌ក្រហមមួយផ្ទាំង ដណ្តប់មួយផ្ទាំង និងយកស្បែកខ្លាដាក់លើស្មា រួចហើយ ទើបលើកយកក្អមទឹកឡើងជូតបាតឱ្យស្អាត ដាក់លើស្មាខាងឆ្វេង ។ ក្នុងកាលនោះ ព្រះរាជាទ្រង់គិតថា ឥឡូវនេះ ជាកាលដែលសមគួរនឹងបាញ់ហើយ ទើបលើកធ្នូនិងសរដែលលាបទៅដោយថ្នាំពិសឡើង ហើយបាញ់ព្រះពោធិសត្វត្រូវខាងស្តាំ ធ្លុះចេញទៅខាងឆ្វេង ។ ហ្វូងម្រឹគដឹងថា ព្រះពោធិសត្វត្រូវគេបាញ់ ក៏តក់ស្លុតភ្ញាក់ផ្អើលរត់អស់ទៅ

-៣៤-

ចំណែកសុវណ្ណសាមបណ្ឌិត សូម្បីត្រូវព្រួញពិសក៏នៅទ្រក្អមទឹកទុកដោយប្រក្រតី មានស្មារតីដាក់ចុះក្រោម ដោយកាយដីខ្សាច់ឱ្យក្រហូងបន្តិច ទើបដាក់ក្អមទឹកឱ្យនឹងនៅទីនោះ រួចហើយកំណត់ទិស ទើបបែរសីសៈទៅខាងបណ្ណ-សាលា ដែលជាទីនៅនៃមាតាបិតា បីដូចសុវណ្ណបដិមាដែលដួលដេកនៅលើផ្ទៃខ្សាច់ពណ៌ប្រាក់ ដូច្នោះឯង ។ សុវណ្ណសាមព្រះពោធិសត្វ តាំងសតិពោលថា : បុគ្គលដែលមានពៀរនឹងយើង ក្នុងហិមវន្តប្រទេសនេះ មិនមានឡើយ ឯបុគ្គលដែលមានពៀរជាមួយនឹងមាតាបិតារបស់យើងក៏មិនមានដែរ ពោលដូច្នេះហើយ ក៏បានខ្ជាក់លោហិតចេញពីមាត់ ។ កាលដែលមិនបានឃើញព្រះរាជា ទើបពោលនូវគាថាសួរដូច្នេះថា :

កោ នុ មំ ឧសុនា វិជ្ឈិ
បមត្តំ ឧទហារិកំ
ខត្តិយោ ព្រាហ្មណោ វេស្សោ
កោ មំ វិទ្ធា និលីយសិ ។

នរណាហ្ន៎បាញ់ខ្ញុំជាអ្នកដងទឹក ដែលកំពុងភ្លឹកសតិបង់បាត់
ជាព្រាហ្មណ៍វេស្សៈឬក៏ជាក្សត្រ នរណាពួនស្កាត់បាញ់ខ្ញុំដោយសរ ។

បណ្ដាបទទាំងនោះ បទថា **បមត្តំ** ដោយសេចក្ដីថា បុគ្គលដែលមិនបានតាំងនូវសតិក្នុងការចម្រើនមេត្តា ។ ពាក្យនេះ ព្រះពោធិសត្វពោលសំដៅដល់សេចក្ដីថា បានធ្វើខ្លួនជាអ្នកប្រមាទក្នុងខណៈនោះ ។

បទថា **វិទ្ធា** ដោយសេចក្ដីថា បាញ់ហើយពួនកាយនៅក្នុងទីនេះ ជានរណាហ្ន៎ ក្សត្រឬព្រាហ្មណ៍ឬក៏ជាវេស្សៈប្រើកូនសរលាបថ្នាំពិស បាញ់ខ្ញុំដែលជាអ្នកដងទឹកពីមិគ-សម្មតានទី គឺជនឈ្មោះអ្វីហ្ន៎ បាញ់ខ្ញុំហើយពួនកាយបាត់ គឺបិទបាំងខ្លួនក្នុងគុម្ពព្រៃ ។

ក្នុងគ្រាដែលព្រះពោធិសត្វពោលយ៉ាងនេះហើយ ដើម្បីនឹងសម្ដែងភាពនៃមំសៈក្នុងសរីរៈរបស់ខ្លួនឱ្យឃើញថាមិនមែនជាភក្សាហារ ទើបពោលគាថាជាបន្តថា :

ន មេ មំសានិ ខជ្ជានិ ចម្មេនត្ថោ ន វិជ្ជតិ
អថ កេន នុ វណ្ណេន វិទ្ធេយ្យំ មំ អមញ្ញថ ។

សាច់ខ្ញុំមិនមែនជាម្ហូបអាហារ ស្បែកខ្ញុំនេះណាឥតការបរវរ
ហេតុអ្វីខ្ញុំនេះត្រូវបាញ់ដោយសរ សំគាល់ថាល្អបិតនៅត្រង់ណា ។

ក្នុងគាថានោះមានសេចក្ដីថា ម្នាលមាណពដ៏ចម្រើនអើយ សាច់របស់ខ្ញុំ គឺសាច់ក្នុងសរីរៈរបស់ខ្ញុំ បរិភោគមិនបាន គឺមនុស្សទាំងឡាយមិនគប្បីបរិភោគ ។ ឯស្បែករបស់ខ្ញុំ គឺស្បែកក្នុងសរីរៈរបស់ខ្ញុំ មិនមានប្រយោជន៍ដល់មនុស្សទាំងឡាយ ។ កាលបើដូច្នេះ បុរសនេះសំគាល់ថា ខ្ញុំគួរបាញ់ ដោយមិនពិចារណា ដោយវណ្ណៈអ្វី គឺដោយហេតុអ្វី ។

កាលដែលបានពោល ២ គាថារួចហើយ ដើម្បីនឹងសួរដល់ឈ្មោះជាដើម ព្រះពោធិសត្វទើបពោលគាថាសួរថា :

កោ វា ត្វំ កស្ស វា បុត្តោ
កថំ ជានេមុ តំ មយំ
បុដ្ឋោ មេ សម្ម អក្ខាហិ
កឹ មំ វិទ្ធា និលីយសិ ។

ឱសម្លាញ់អើយខ្ញុំសូមសួរអ្នក បាញ់ខ្ញុំហើយលាក់បំពួនអាត្មា
តើអ្នកជាអ្វីជាបុត្រអ្នកណា ខ្ញុំដឹងហេតុការណ៍បានដូចម្ដេចទៅ ។

កាលដែលព្រះពោធិសត្វពោលគាថាយ៉ាងនេះហើយ ក៏បាននៅស្ងៀមក្នុងថ្លុកឈាមនោះឯង ។

ព្រះរាជាទ្រង់ព្រះសណ្ដាប់ដូច្នោះហើយ ទើបគិតថា បុរសនេះសូម្បីត្រូវយើងបាញ់ដោយព្រួញលាបថ្នាំពិសដួលចុះហើយ ក៏មិនបានជេរយើង ហើយក៏មិនត្អូញត្អែរអ្វីដែរ បែរជាហៅរកយើងដោយពាក្យគួរជាទីស្រឡាញ់ទៅវិញ បេះដូងយើងដូចជាត្រូវគេអារដោយកាំបិត យើងនឹងទៅរកគេ ។ ព្រះរាជាទ្រង់គិតដូច្នេះហើយ ស្ដេចក៏យាងទៅប្រថាប់ឈរក្នុងទីជិតព្រះពោធិសត្វហើយពោលថា :

រាជាហមស្មិ កាសីនំ បិលយក្ខោតិ មំ វិទូ
លោភា រដ្ឋំ បហិត្វាន មិគមេសំ ចរាមហំ ។

គេស្គាល់ឈ្មោះខ្ញុំថាបិលយក្ខ ជាស្ដេចនៃអ្នកក្នុងដែនកាសី
ខ្ញុំលះបង់ដែនស្វែងរកម្រឹគព្រៃ ព្រោះលោភនឹងឆីសោយរសមំសំ ។

ឥស្សត្ថេ ចស្មិ កុសលោ ឧឡ្ហធម្មោតិ វិស្សុតោ
នាគោបិ មេ ន មុញ្ចេយ្យ អាគតោ ឧសុបាតនំ ។

ម្យ៉ាងទៀតខ្ញុំល្បីរ៉ៃខាងសិល្បសាស្ត្រ ធ្នូសរខ្ញុំច្បាស់បាញ់ពេញកម្លាំង
សត្វណាមកចំមុខព្រួញខ្ញុំតាំង ទោះដំរីខ្លាំងមិនរួចដេកដី ។

បណ្ដាបទទាំងនោះ បទថា **រាជាហមស្មិ** ដោយសេចក្ដីថា ព្រះបាទបិលយក្ខនោះ មានព្រះតម្រិះយ៉ាងនេះថា ទេវតាក៏ដោយនាគក៏ដោយ រមែងនិយាយភាសាមនុស្សបានទាំងអស់ យើងមិនដឹងថាបុគ្គលនេះជាទេវតាឬនាគ ឬក៏ជាមនុស្សឡើយ បើគេក្រោធ នឹងធ្វើឱ្យយើងវិនាសទៅបាន ដូច្នេះកាលបើប្រាប់ថាយើងជាព្រះរាជាអ្នកណាៗដែលមិនខ្លាច រមែងមិនមានឡើយ ។ កាលបើព្រះតម្រិះដូច្នេះហើយ ដើម្បីនឹងឱ្យដឹងថាព្រះអង្គជាព្រះ-រាជា ទើបបានត្រាស់ជាមុនថា **រាជាហមស្មិ** ម្នាលមាណពយើងជាព្រះរាជារបស់អ្នកដែនកាសី គឺពួកជនដែលនៅក្នុងកាសិករដ្ឋដូច្នេះឯង ។

បទថា **មំ** បានដល់ ប្រជាជនស្គាល់យើងដោយ

នាមថា **ព្រះបាទបិលយក្ខ** ។

បទថា **វិទូ** បានដល់ ស្គាល់គឺហៅ ។

បទថា **លោភា** ដោយសេចក្ដីថា បានប្រគល់រាជ-សម្បត្តិដល់ព្រះជននី ព្រោះមានសេចក្ដីល្មោភនឹងសាច់ម្រឹគ ។

បទថា **មិគមេសំ** បានដល់ ស្វែងរក គឺរុករកនូវពួកម្រឹគ ។

បទថា **ចរាមហំ** ដោយសេចក្ដីថា យើងត្រាច់ទៅក្នុងព្រៃតែម្នាក់ឯងប៉ុណ្ណោះ ។ ព្រះរាជាបំណងនឹងសម្ដែងនូវកម្លាំងរបស់ព្រះអង្គ ទើបត្រាស់នូវគាថាទី ២ ។

បទថា **ឥស្សត្ថេ** បានដល់ ក្នុងធ្នូសិល្ប៍ ។

បទថា **ឧឡ្ហធម្មោ** ដោយសេចក្ដីថា ជាអ្នកទ្រទ្រង់នូវកម្លាំង អាចយឹតធ្នូដ៏ធ្ងន់បាន គឺធ្នូមានទម្ងន់ដែលបុរសធម្មតាមួយពាន់នាក់ទើបអាចលើករួចបាន រឿងនេះបានល្បីទៅប្រាកដពេញជម្ពូទ្វីប ។

បទថា **អាគតោ ឧសុបាតនំ** ដោយសេចក្ដីថា ដំរី

ដែលមានកម្លាំងមកចំមុខព្រួញរបស់យើង ក៏មិនអាចផុតចាកពីកន្លែងទៅបាន ៧ ជំហានឡើយ ។

ព្រះរាជា ទ្រង់សរសើរកម្លាំងរបស់ព្រះអង្គ ដូចនេះហើយ កាលដែលនឹងត្រាស់សួរនាមនិងគោត្ររបស់ព្រះពោធិសត្វ ទើបត្រាស់ថា :

កោ វា ត្វំ កស្ស វា បុត្តោ កថំ ជានេមុ តំ មយំ
បិតុនោ អត្តនោ ចាបិ នាមគោត្តំ បវេទយ ។

ចុះអ្នកជាអ្វីជាបុត្រនរណា យើងម្ដេចដឹងថាអ្នកមានឈ្មោះអ្វី
ព្រមទាំងត្រកូលបិតាផងនៃ សូមអ្នកស្រដីប្រាប់យើងឱ្យស្គាល់ ។

បណ្ដាបទទាំងនោះ បទថា **បវេទយ** ប្រែថា គប្បីប្រាប់ ។

ព្រះពោធិសត្វ បានស្ដាប់ដូច្នោះហើយ ទើបគិតថា យើងជាទេវតា នាគ យក្ស កិន្នរ ឬថាជាក្សត្រជាដើម យ៉ាងណាមួយ ព្រះរាជានេះក៏គង់តែជឿពាក្យរបស់យើងដែរ ប៉ុន្តែយើងគួរពោលតែពាក្យពិតប៉ុណ្ណោះ លុះគិតដូច្នេះហើយ ទើបពោលថា :

នេសាទបុត្តោ ភទ្ទន្តេ សាមោ ឥតិ មំ ញាតយោ
អាមន្តយិំសុ ជីវន្តំ ស្វាជ្ជេវង្គតោ សយេ ។

ខ្ញុំកូនឥសីបុត្រអ្នកនេសាទ ពេលរស់ពួកញាតិហៅខ្ញុំថាសាម
ទ្រង់អើយថ្ងៃនេះខ្ញុំត្រូវមារតាម មច្ចុចាប់ច្បាមផ្ដេកលើប្រឹថពី ។

វិទ្ធោស្មិ បុថុសល្លេន សវិសេន យថា មិគោ
សកម្ហិ លោហិតេ រាជ បស្ស សេមិ បរិប្លុតោ ។

ដូចព្រានបាញ់ម្រឹគដែលទ្រង់បាញ់ខ្ញុំ ដោយព្រួញពិសធំបាញ់ចំពេញទី
ខ្ញុំត្រាំឈាមឯងដេកលើធរណី ព្រួញពិសយាយីទ្រង់ទតឃើញពិត ។

បដិវាមគតំ សល្លំ បស្ស ថិម្ហាមិ លោហិតំ
អាតុរោ ត្យានុបុច្ឆាមិ កឹ មំ វិទ្ធា និលីយសិ ។

សូមទ្រង់ទតព្រួញមុតស្ដាំធ្លាយឆ្វេង ឈឺពើតក្រៃលែងមាត់ខ្ពុរលោហិត
ខ្ញុំសួររឿយៗចំពោះបពិត្រ ទ្រង់ឃីតបាញ់ហើយម្ដេចឡើយលាក់កាយ ។

អជិនម្ហិ ហញ្ញតេ ទីបិ នាគោ ទន្តេហិ ហញ្ញតេ
អថ កេន នុ វណ្ណេន វិទ្ធេយ្យំ មំ អមញ្ញថ ។

សម្លាប់ខ្លាដំបងប៉ងយកស្បែក ចំណែកដំរីព្រោះភ្លុកទាំងឡាយ
ឯទូលបង្គំព្រោះអ្វីក្នុងកាយ ទើបទ្រង់ខ្វល់ខ្វាយចំណាយពេលបាញ់ ។

បណ្ដាបទទាំងនោះ បទថា **ភទ្ទន្តេ** ដោយសេចក្តី

ថា បពិត្រព្រះមហារាជ សូមព្រះអង្គទ្រង់ព្រះចម្រើន ខ្ញុំព្រះអង្គជាបុត្រឥសីដែលឥសីនោះជាបុត្រនាយព្រាន ។

បទថា **ជីវន្តំ** ដោយសេចក្តីថា ញាតិទាំងឡាយកាលដែលហៅឈ្មោះទូលបង្គំ ពេលដែលនៅមានជីវិតមុននេះថា : សាមមកនេះ សាមទៅនោះ គឺហៅឈ្មោះថា **សាម** ។

បទថា **ស្វាជ្ជេវទន្តតោ** ដោយសេចក្តីថា ថ្ងៃនេះខ្ញុំព្រះអង្គនោះ ទៅដល់ គឺចូលទៅក្នុងមាត់នៃមរណៈហើយយ៉ាងនេះឯង ។

បទថា **សយេ** ប្រែថា ដេកនៅ ។

ម្រឹគត្រូវព្រានព្រៃបាញ់ដោយព្រួញដ៏ធំ លាបទៅដោយថ្នាំពិស យ៉ាងណា សូម្បីខ្ញុំព្រះអង្គក៏ជាអ្នកដែលត្រូវព្រះអង្គបាញ់យ៉ាងនោះឯង ។

បទថា **បរិប្លុតោ** ដោយសេចក្តីថា ដេកត្រាំ ។ សូមព្រះអង្គទ្រង់ទតព្រះនេត្រមើលនូវខ្ញុំព្រះអង្គដែលដេកមានសភាពបែបនេះ ។

បទថា **បដិវាមគតំ** ដោយសេចក្តីថា ចូលពីខាងស្តាំហើយផ្លុះចេញទៅខាងឆ្វេង ។

បទថា **បស្ស** បានដល់ សូមទតព្រះនេត្រមើលខ្ញុំព្រះអង្គ ។

បទថា **ជិម្ហាមិ** ប្រែថា ខ្ពុរ ។ ព្រះពោធិសត្វនោះតាំងសតិមាំ មិនញាប់ញ័រឡើយ ខ្ជាក់លោហិត ត្រាស់ហើយដោយប្រការដូច្នេះ ។

បទថា **អាតុរោ** ដោយសេចក្តីថា ខ្ញុំព្រះអង្គឈឺពើតណាស់ សូមទូលសួរព្រះអង្គ ។

បទថា **និលីយសិ** ដោយសេចក្តីថា ប្រថាប់អង្គុយនៅក្នុងគុម្ពឈើមួយ ។

បទថា **វិទ្ធេយ្យំ** ប្រែថា គួរបាញ់ ។

បទថា **អមញ្ញថ** ដោយសេចក្តីថា បានយល់ថាដូចម្រឹគ ។

ព្រះរាជា ទ្រង់ព្រះសណ្តាប់ពាក្យរបស់ព្រះពោធិ-សត្វហើយ មិនត្រាស់ប្រាប់តាមសេចក្តីពិត កាលដែលនឹង

ត្រាស់នូវពាក្យកុហក ទើបត្រាស់ថា :

មិគោ ឧបដ្ឋិតោ អាសិ   អាគតោ ឧសុឃាតនំ
តំ ទិស្វា ឧព្វិជ្ជិ សាម   តេន កោធោ មមាវិសិ ។

ម្រឹគមកប្រាកដចំមុខព្រួញខ្ញុំ   ឃើញអ្នកជាធំក៏ផ្អើលអស់ទៅ
ព្រោះហេតុនោះទើបចិត្តក្រោធគ្របនៅ បង្វែរព្រួញទៅបាញ់សាមដងទឹក ។

បណ្ដាបទទាំងនោះ បទថា **ឧព្វិជ្ជិ** ប្រែថា ផ្អើលរត់អស់ទៅ ។

បទថា **អាវិសិ** បានដល់ គ្របសង្កត់ ។ ព្រះរាជាទ្រង់សម្ដែងថា សេចក្ដីក្រោធកើតឡើងដល់យើង ព្រោះហេតុនោះឯង ។

លំដាប់នោះ ព្រះពោធិសត្វទូលព្រះរាជាថា បពិត្រព្រះរាជា ជាធំក្នុងដែនកាសី ព្រះអង្គត្រាស់អ្វីហ្នឹង ដែលថាម្រឹគឃើញខ្ញុំព្រះអង្គហើយរត់គេចទៅនោះ មិនមានក្នុងហិមវន្តប្រទេសនេះឡើយ ហើយក្រាបទូលដោយព្រះគាថាថា :

យតោ សរាមិ អត្តានំ   យតោ បត្តោស្មិ វិញ្ញុតំ

ន មំ មិគា ឧត្រាសន្តិ   អរញ្ញេ សាបទានិបិ ។

តាំងពីខ្ញុំដឹងអ្វីខុសអ្វីត្រូវ   សត្វព្រៃទូទៅដោយច្រើនពួកម្រឹគ
ទោះសត្វសាហាវក៏ច្រើនសន្ធឹក   មិនដែលភ្លូកភ្លឹកផ្អើលនឹងខ្ញុំឡើយ ។

យតោ និធឹ បរិហរឹ   យតោ បត្តោស្មិ យោព្វនំ
ន មំ មិគា ឧត្រាសន្តិ   អរញ្ញេ សាបទានិបិ ។

តាំងពីខ្ញុំបានចេះស្លៀកដណ្ដប់   ចេះដឹងគ្រប់សព្វវ័យចម្រើនហើយ
គឺថាពាឡម្រឹគមិនផ្អើលខ្ញុំឡើយ   ជិតខ្ញុំបង្អើយម្រឹគមិនតក់ស្លុត ។

ភីរូ កឹបុរិសា រាជ   បព្វតេ គន្ធមាទនេ
សម្មោទមានា គច្ឆាម   បព្វតានិ វនានិ ច
អថ កេន នុ វណ្ណេន   ឧត្រាសន្តិ មិគា មមំ ។

បពិត្រមហារាជដ៏ចម្រើនអើយ   កិន្នរហ្នឹងហើយតែងខ្លាចបំផុត
នៅភ្នំគន្ធមាទន៍ព្រៃភ្នំបរិសុទ្ធ   តែនៅមិនស្លុតនឹងទូលបង្គំ ។
ពួកយើងតែងតែរីករាយនឹងគ្នា   ទៅព្រៃនានាឬក៏ឡើងភ្នំ
ដូច្នោះពួកម្រឹគផ្អើលអីនឹងខ្ញុំ   ពីតូចដល់ធំខ្ញុំនៅនឹងម្រឹគ ។

បណ្ដាបទទាំងនោះ បទថា **ន មំ មិគា** ដោយសេចក្ដីថា ធម្មតាម្រឹគទាំងឡាយឃើញខ្ញុំព្រះអង្គហើយ

រមែងមិនភ័យខ្លាចតក់ស្លុតឡើយ ។

បទថា **សាបទានិ** បានដល់ ពាឡម្រឹគ ។

បទថា **យតោ និធឹ** ដោយសេចក្តីថា ចាប់ផ្តើមតាំងពីកាលដែលទូលបង្គំស្លៀកដណ្តប់ គឺទ្រទ្រង់សំពត់សំបកឈើ ។

បទថា **តិរូ តិំបុរិសា រាជ** ដោយសេចក្តីថា បពិត្រព្រះរាជាដ៏ជាធំ ម្រឹគទាំងឡាយ ចូរលើកទុកសិនចុះ ពោលពីធម្មតានៃកិន្នរទាំងឡាយ រមែងជាអ្នកភ័យខ្លាចដ៏ក្រៃលែង ប៉ុន្តែកិន្នរទាំងឡាយណាដែលនៅភ្នំគន្ធមាទន៍នេះ កិន្នរទាំងឡាយនោះ ឃើញខ្ញុំព្រះអង្គហើយ រមែងមិនភ័យតក់ស្លុតឡើយ តាមពិតពួកយើងរីករាយជាមួយគ្នាទៅវិញទៅមក ទៅតាមព្រៃភ្នំ ។

បទថា **ឧត្រាសន្តិ មិគា មមំ** ដោយសេចក្តីថា ព្រះពោធិសត្វសម្តែងនូវសេចក្តីថា ព្រោះហេតុអ្វី ទើបព្រះអង្គឱ្យខ្ញុំព្រះអង្គជឿថា ម្រឹគទាំងឡាយឃើញខ្ញុំព្រះអង្គហើយ ភ័យតក់ស្លុតនោះ ។

ព្រះរាជាទ្រង់ព្រះសណ្តាប់ដូច្នេះហើយ ទ្រង់ព្រះតម្រិះថា យើងបាញ់សាម ដែលជាអ្នកមិនមានកំហុសនេះហើយ នៅពោលមុសាវាទទៀត ឥឡូវយើងនឹងពោលតែពាក្យពិតប៉ុណ្ណោះ ដូច្នេះហើយ ទើបត្រាស់ថា :

ន តំ តស មិគោ សាម កិន្តាហំ អលិកំ ភណេ
កោធលោភាភិភូតាហំ ឧសុំ តេ តំ អវិស្សជឹ ។

ម្រឹគមិនមែនផ្អើលនឹងសាមទេណា ខ្ញុំនឹងមុសាធ្វើអ្វីទៀតនោះ
ដ្បិតក្រោធនិងលោភវាគ្របឱ្យលុះ ទើបខ្ញុំគិតខុសបាញ់សាមនឹងសរ ។

បណ្តាបទទាំងនោះ បទថា **ន តទ្ធស**(១) ដោយសេចក្តីថា ម្រឹគឃើញអ្នកហើយមិនភ្ញាក់ផ្អើលតក់ស្លុតទេ។

បទថា **កិន្តាហំ** ដោយសេចក្តីថា យើងពោលកុហកក្នុងសំណាក់របស់អ្នក ដែលមានទស្សនៈល្អប្រពៃយ៉ាងនេះទៀតឬ ។

បទថា **កោធលោភាភិភូតាហំ** ដោយសេចក្តីថា យើងជាអ្នកដែលមានសេចក្តីក្រោធនិងសេចក្តីលោភគ្របសង្កត់ហើយ ។ គឺកាលដែលម្រឹគទាំងឡាយ ចុះទៅមុន

១-បាលីបិដក = **ន តំ តស** ។

នោះឯង ព្រះរាជានោះនឹងបាញ់ម្រឹគទាំងឡាយ ព្រោះសេចក្តីក្រោធ ហើយក៏បានលើកធ្នូ ។ ក្រោយមកបានឃើញ ព្រះពោធិសត្វ មិនដឹងថាព្រះពោធិសត្វនោះគឺជាអ្វីមួយក្នុងបណ្តាទេវតាជាដើម នឹងសួរព្រះពោធិសត្វនោះ ព្រះរាជាញុំាងសេចក្តីលោភឱ្យកើតឡើង ដោយប្រការដូច្នេះ ព្រោះហេតុនោះទើបត្រាស់យ៉ាងនេះ ។

កាលដែលត្រាស់យ៉ាងនេះហើយ ព្រះរាជាទ្រង់ព្រះតម្រិះថា សាមនេះ នឹងមិនមែនអាស្រ័យនៅក្នុងព្រៃនេះតែម្នាក់ឯងទេ ញាតិទាំងឡាយរបស់គេគប្បីមានជាប្រាកដ យើងនឹងសួរគេមើល ទើបត្រាស់គាថាទៀតថា :

កុតោ នុ សាម អាគម្ម កស្ស វា បហិតោ តុវំ
ឧទហារោ នទឹ គច្ឆ អាគតោ មិគសម្មតំ ។

សាមអើយអ្នកមកពីប្រទេសណា ឬថាអ្នកណាប្រើឱ្យត្រាច់ចរ
ថាអ្នកទៅដងទឹកស្ទឹងថ្លាល្អ ទើបចរមកកាន់មិគសម្មតា ។

បណ្តាបទទាំងនោះ ព្រះរាជាត្រាស់ហៅព្រះពោធិសត្វ ដោយបទថា **សាម** ។

-៤៩-

បទថា **អាគម្ម** ដោយសេចក្តីថា ចាកប្រទេសណាមកកាន់ព្រៃនេះ ។

បទថា **កស្ស វា បហិតោ** ដោយសេចក្តីថា អ្នកត្រូវនរណាប្រើដោយពាក្យថា ចូរទៅកាន់ស្ទឹងដើម្បីនាំទឹកមកដល់ពួកយើង ដូច្នេះ ទើបមកកាន់ស្ទឹងមិគសម្មតានេះ។

ព្រះពោធិសត្វ បានស្តាប់នូវព្រះតម្រាស់របស់ព្រះ-រាជាហើយ អត់ទ្រាំចំពោះទុក្ខវេទនាដ៏ខ្លាំងក្លា ខ្ពុរព្រះលោហិតហើយពោលព្រះគាថាថា :

អន្ធា មាតាបិតា មយ្ហំ តេ ភរាមិ ព្រហាវនេ
តេសាហំ ឧទកហារោ អាគតោ មិគសម្មតំ ។

ខ្ញុំអ្នកចិញ្ចឹមមាតាបិតា លោកខ្វាក់នេត្រានៅក្នុងមហាវ័ន
ខ្ញុំដងទឹកថ្វាយដល់ព្រះអរហន្ត រួសរាន់មកកាន់សម្មតានទី ។

បណ្តាបទទាំងនោះ បទថា **ភរាមិ** ដោយសេចក្តីថា នាំមូលផលាផលជាដើម មកចិញ្ចឹមបីបាច់ថែរក្សា ។

កាលដែលសុវណ្ណសាមព្រះពោធិសត្វ ពោលយ៉ាងនេះហើយក៏ពិលាបរៀបរាប់ដល់មាតាបិតាដោយគាថាថា:

-៥០-

អត្ថិ នេសំ ឧសាមត្តំ   អថ សាហស្ស ជីវិតំ
ឧទកស្ស អលាភេន   មញ្ញេ អន្ធា មរិស្សរេ ។

មាតាបិតាមានត្រឹមអាហារ   មិនដល់សប្តាហ៍រក្សាជីវី
ព្រោះគាត់ងងឹតខ្វាក់ភ្នែកទាំងពីរ   នឹងក្ស័យជីវីដោយសារអត់ទឹក ។

ន មេ ឥទំ តថា ទុក្ខំ   លព្ភា ហិ បុមុនា ឥទំ
យញ្ច អម្មំ ន បស្សាមិ   តំ មេ ទុក្ខតរំ ឥតោ ។

ទុក្ខត្រូវព្រួញនេះមិនសូវប៉ុន្មាន   បុរសត្រូវបានប៉ុន្តែការនឹក
មិនឃើញមាតាទុក្ខក្រៃពន្លឹក ទុក្ខច្រើនព្រោះនឹកដល់អ្នកមានគុណ ។

ន មេ ឥទំ តថា ទុក្ខំ   លព្ភា ហិ បុមុនា ឥទំ
យញ្ច តាតំ ន បស្សាមិ   តំ មេ ទុក្ខតរំ ឥតោ ។

ទុក្ខត្រូវព្រួញនេះមិនសូវប៉ុន្មាន   បុរសត្រូវបានប៉ុន្តែទុក្ខធ្ងន់
មិនឃើញបិតាទុក្ខក្រៃពេកពន់ ទុក្ខច្រើនលើសលន់ច្រើនជាងត្រូវព្រួញ ។

សា នូន កបណា អម្មា   ចិរំ រត្តាយ រុច្ឆតិ
អឌ្ឍរត្តេវ រត្តេ វា   នទីវ អវសុស្សតិ ។

ឱម្ល៉េះសមម្តាយនឹងនៅកំព្រា   ចិរទិវារាត្រីយំទួញ
អធ្រាត្រយប់ស្ងាត់មានតែទំនួញ   យំទួញរីងខះដូចស្ទឹងខែប្រាំង ។

សោ នូន កបណោ តាតោ   ចិរំ រត្តាយ រុច្ឆតិ
អឌ្ឍរត្តេវ រត្តេ វា   នទីវ អវសុស្សតិ ។

ឱម្ល៉េះសមឪនឹងនៅកំព្រា   ចិរទិវារាត្រីទុក្ខំ
អធ្រាត្រយប់ស្ងាត់យំរីតតែខ្លាំង   ដូចស្ទឹងខែប្រាំងទុក្ខំសោកសៅ ។

ឧដ្ឋានបាទចរិយាយ   រាជ សម្ពាហនស្ស ច
សាម តាត វិលបន្តា   ហិណ្ឌិស្សន្តិ ព្រហាវនេ ។

ម្យ៉ាងទៀតខ្ញុំក្រោកមួយយប់ច្រើនគ្រា បម្រើបាទាច្របាច់គក់ភ្លៅ
ឥឡូវបាត់ខ្ញុំលោកនឹងដើរហៅ   ទៅក្នុងព្រៃជ្រៅអើយសាមកូនហ្ន៎ា ។

ឥទម្បិ ទុតិយំ សល្លំ   កម្បេតិ ហទយំ មម
យញ្ច អន្ធេ ន បស្សាមិ   មញ្ញេ ហិស្សាមិ ជីវិតំ ។

ហឫទ័យនៃខ្ញុំត្រូវសរទីពីរ   កក្រើករក់រីដោយសរសោកា
ព្រោះមិនបានឃើញអ្នកខ្វាក់នេត្រា ជីវិតខ្ញុំរ៉ាមុខជាសាបសូន្យ ។

បណ្តាបទទាំងនោះ បទថា **ឧសាមត្តំ** បានដល់ត្រឹមតែអាហារ ។ បានឮថា ពាក្យថា **ឧសា** ជាឈ្មោះនៃភោជនាហារ ដោយសេចក្តីថា មាតាបិតាទាំងពីរនោះនៅមានភោជនាហារ ។

បទថា **អថ សាហស្ស ជីវិតំ** ដោយសេចក្តីថា មានជីវិតនៅបានប្រមាណ ៦ ថ្ងៃ ។ ព្រះពោធិសត្វពោលពាក្យនេះ សំដៅដល់ផលាផល ដែលនាំមកតាំងទុក ។ ម្យ៉ាងទៀត **ឧសា** បានដល់ ភ្លើងធាតុ ដោយបទនេះ ព្រះពោធិសត្វ សម្តែងដល់សេចក្តីនេះថា ក្នុងរាងកាយរបស់មាតាបិតាទាំងពីរនោះ មាននៅត្រឹមតែភ្លើងធាតុ កាលបើដូច្នោះ ក៏នឹងមានជីវិតទៅបាន ៦ថ្ងៃ ដោយផលាផលដែលខ្ញុំព្រះអង្គនាំមក ។

បទថា **មរិស្សរេ** ប្រែថា នឹងស្លាប់ ។

បពិត្រព្រះរាជាដ៏ជាធំ សេចក្តីទុក្ខព្រោះត្រូវព្រះអង្គបាញ់នេះ ជាទុក្ខក៏ពិតមែនហើយ ប៉ុន្តែមិនមែនជាសេចក្តីទុក្ខរបស់ខ្ញុំព្រះអង្គឡើយ ព្រោះហេតុអ្វីទើបពោលដូច្នេះ ។

បទថា **ចុម្មុនា** បានដល់ ដែលបុរស ដោយសេចក្តីថា សេចក្តីទុក្ខមានសភាពបែបនេះ ដែលបុរសគប្បីបានជួបប្រសព្វទាំងអស់នោះឯង ក៏ឯសេចក្តីទុក្ខ ដែលខ្ញុំព្រះ-

អង្គមិនបានឃើញ លោកម៉ែបាវិកានោះ ទើបជាសេចក្តីទុក្ខរបស់ខ្ញុំព្រះអង្គក្រៃលែងជាងសេចក្តីទុក្ខព្រោះត្រូវព្រះ-អង្គបាញ់ដោយព្រួញពិសនេះ មួយរយដង មួយពាន់ដង មួយសែនដង ។

បទថា **ចិរំ រត្តាយ រុច្ចតិ** ដោយសេចក្តីថា នឹងទួញយំរហូតអស់រាត្រីដ៏យូរ ។

បទថា **អឌ្ឍរត្តេ** បានដល់ ក្នុងសម័យពាក់កណ្តាលនៃរាត្រី ។

បទថា **រត្តេ ទិវា** បានដល់ ក្នុងទីបំផុតនៃរាត្រី ។

បទថា **អវសុស្សតិ** បានដល់ នឹងហួតហែង អធិប្បាយថា នឹងហួតហែងទៅដូចស្ទឹងតូចក្នុងរដូវក្តៅ ។

បទថា **ឧដ្ឋានបាទចរិយាយ** ដោយសេចក្តីថា បពិត្រព្រះរាជាដ៏ជាធំ ខ្ញុំព្រះអង្គក្រោកឡើង ក្នុងមួយយប់ពីរទៅបីដង ឬមួយថ្ងៃ ពីរទៅបីដង បដិបត្តិបម្រើមាតាបិតាទាំងពីរនោះ ច្របាច់ដៃ ច្របាច់ជើងរបស់លោកទាំងពីរនោះ ដោយសេចក្តីព្យាយាមនៃខ្ញុំព្រះអង្គ ឥឡូវនេះ

លោកទាំងពីរដែលជាអ្នកមានភ្នែកងងឹតនោះ មិនឃើញខ្ញុំព្រះអង្គក្រោកឡើងដើម្បីបដិបត្តិបម្រើនោះៗ នឹងពិលាបសោកាថា : កូនសាម កូនសាម នឹងត្រូវបន្ទាមុតចំពោះការដែលត្រាច់ទៅក្នុងហិមវន្តប្រទេសនេះ ។

បទថា **ទុតិយំ** ដោយសេចក្តីថា កូនសរ គឺសេចក្តីសោក ព្រោះមិនបានឃើញមាតាបិតាទាំងពីរនោះ គឺសេចក្តីទុក្ខទីពីរនេះ ជាសេចក្តីទុក្ខជាងដែលត្រូវព្រួញពិសបាញ់លើកទីមួយ មួយរយដង មួយពាន់ដង មួយសែនដង។

ព្រះរាជាទ្រង់ព្រះសណ្តាប់នូវការរៀបរាប់ពិលាបសោការបស់ព្រះពោធិសត្វហើយ ទ្រង់គិតថា បុរសនេះជាអ្នកតាំងនៅក្នុងធម៌ដ៏ប្រសើរ បានបដិបត្តិមាតាបិតាដ៏ប្រពៃក្រៃលែង ឥឡូវនេះ បានដល់នូវសេចក្តីទុក្ខមានសភាពបែបនេះហើយ នៅពិលាបរៀបរាប់ដល់មាតាបិតាទៀត ។ យើងបានធ្វើខុសក្នុងបុរសដែលសម្បូណ៌ដោយគុណធម៌យ៉ាងនេះ ដូច្នេះយើងគួរតែលួងលោមយកចិត្ត

បុរសនេះយ៉ាងណាល្អទៅហ្ន៎ ។ ហើយទ្រង់សន្និដ្ឋានថាក្នុងវេលាដែលយើងធ្លាក់នរក រាជសម្បត្តិនឹងធ្វើអ្វីបាន យើងនឹងបដិបត្តិមាតាបិតានៃបុរសនេះ ដោយទំនងដែលបុរសនេះធ្លាប់បដិបត្តិហើយ ការស្លាប់របស់បុរសនេះហាក់ដូចជាការមិនស្លាប់ ដោយប្រការដូច្នេះ ទើបត្រាស់ព្រះគាថាថា :

មា ពាឡ្ហំ បរិទេវេសិ   សាម កល្យាណទស្សន
អហំ កម្មករោ ហុត្វា   ភរិស្សន្តេ ព្រហាវនេ ។

ឱសាមកល្យាណគួរឱ្យទស្សនា   អ្នកកុំសោកាទួញយំខ្លាំងឡើយ
យើងរ៉ាប់ធ្វើការចិញ្ចឹមលោកហើយ ជំនួសអ្នកអើយនៅក្នុងព្រៃធំ ។

ឥស្សត្ថេ ចស្មិ កុសលោ   ទឡ្ហធម្មោតិ វិស្សុតោ
អហំ កម្មករោ ហុត្វា   ភរិស្សន្តេ ព្រហាវនេ ។

ម្យ៉ាងទៀតខ្ញុំឈ្លាសក្នុងសិល្បៈធ្នូ   ល្បីអស់កាលយូរទ្រង់ធ្នូខ្លាំងមាំ
យើងរ៉ាប់ធ្វើការចិញ្ចឹមថែទាំ   នៅក្នុងព្រៃធំនទីបព្វតា ។

មិគានំ វិឃាសមន្វេសំ   វនមូលផលានិ ច
អហំ កម្មករោ ហុត្វា   ភរិស្សន្តេ ព្រហាវនេ ។

ខ្ញុំធ្វើការងាររករំពាម្រឹគ   មើមឈើផ្លែស្លឹកក្នុងព្រៃព្រឹក្សា
ដើម្បីចិញ្ចឹមជនទាំងនោះណា   ក្នុងព្រៃបព្វតាទឹកធ្លាក់ចាកទី ។

ភតមន្នំ វនំ សាម   យត្ថ មាតាបិតា តវ
អហន្តេ តថា ភរិស្សំ   យថា តេ អភរី តុវំ ។

ឪពុកម្ដាយសាមនៅក្នុងព្រៃណា   ព្រៃដូចម្ដេចវ៉ាឋានអ្នកទាំងពីរ
អ្នកបានចិញ្ចឹមដោយការសំភី   យ៉ាងណានាទីខ្ញុំយ៉ាងនោះដែរ ។

បណ្ដាបទទាំងនោះ បទថា **ភរិស្សន្តេ** ដោយសេចក្ដីថា យើងនឹងចិញ្ចឹមមាតាបិតារបស់អ្នក ។

បទថា **មិគានំ** បានដល់ រាជសីហ៍ ខ្លាធំ ខ្លាដំបង និងម្រឹគជាដើម ។

បទថា **វិឃាសមន្វេសំ** ដោយសេចក្ដីថា ស្វែងរក គឺរុករកនូវអាហារ ។ ព្រះរាជាត្រាស់ថា : យើងជាអ្នកឆ្លាតក្នុងសិល្បធ្នូ នឹងសម្លាប់ម្រឹគធាត់ៗ ចិញ្ចឹមមាតាបិតារបស់អ្នក ដោយមំសៈដ៏មានឱជារសឆ្ងាញ់ ។ កាលដែលព្រះពោធិសត្វពោលថា : បពិត្រមហារាជដ៏ជាធំ ព្រះអង្គកុំសម្លាប់សត្វព្រោះហេតុពួកទូលព្រះបង្គំឡើយ ។ ព្រះ-

រាជាទ្រង់ព្រះសណ្ដាប់ហើយ ទើបទ្រង់ត្រាស់ដោយគាថាជាបន្តនោះឯង ។

បទថា **យថា តេ** ដោយសេចក្ដីថា អ្នកបានចិញ្ចឹមនូវលោកទាំងពីរនោះយ៉ាងណា សូម្បីខ្ញុំក៏នឹងចិញ្ចឹមលោកទាំងពីរនោះ យ៉ាងនោះដូចគ្នាដែរ ។

លំដាប់នោះ ព្រះពោធិសត្វបានស្ដាប់ព្រះវាចារបស់ព្រះរាជានោះហើយ ទើបទូលថា : ល្អហើយព្រះអង្គដ៏ចម្រើន បើយ៉ាងនោះ សូមព្រះអង្គមេត្តាប្រោសជួយចិញ្ចឹមបីបាច់ថែរក្សានូវមាតាបិតានៃទូលព្រះបង្គំជាខ្ញុំផងចុះ ។ កាលដែលនឹងចង្អុលបង្ហាញផ្លូវឱ្យទ្រង់ជ្រាបទើបទូលថា :

អយំ ឯកបទី រាជ   យោយំ ឧស្សីសកេ មម
ឥតោ គន្ត្វា អឌ្ឍយោសំ   តត្ថ នេសំ អគារកំ
យត្ថ មាតាបិតា មយ្ហំ   តេ ភរស្សុ ឥតោ គតោ។

បពិត្រមហារាជសូមទតឱ្យជាក់   ផ្លូវចុះជើងម្នាក់ទិសក្បាលដំណេក
នៃទូលបង្គំជាខ្ញុំដែលដេក   មិនជាឆ្ងាយពេកកន្លះឃោសៈ ។

ស្តេចយាងទៅឃើញបណ្ណសាលា មាតាបិតាឋិតក្នុងសម្នាក់
សូមទ្រង់អនុគ្រោះដោយក្តីស្នោះស្នេហ៍ សូមទ្រង់ភារៈចិញ្ចឹមលោកផង ។

បណ្តាបទទាំងនោះ បទថា **ឯកបទី** ប្រែថា ផ្លូវដើរបានចំពោះតែម្នាក់ ។

បទថា **ឧស្សីសកេ** បានដល់ ក្នុងទិសខាងសីសៈនៃខ្ញុំព្រះអង្គនេះ ។

បទថា **អឡ្ហឃោសំ** ប្រែថា រវាងកន្លះសំឡេងស្រែកហៅ ។

ព្រះពោធិសត្វ បានទូលប្រាប់ផ្លូវដល់ព្រះរាជាយ៉ាងនេះហើយ ខំអត់ទ្រាំនឹងទុក្ខវេទនាដែលមានសភាពបែបនោះ ទុកដោយសិនេហចិត្ត ក្នុងមាតាបិតាជាកម្លាំង ហើយប្រណម្យអញ្ជលីទូលអង្វរក្នុងបំណងត្រូវការ សូមឱ្យព្រះរាជាចិញ្ចឹមមាតាបិតា បានទូលយ៉ាងនេះទៀតថា :

នមោ តេ កាសិរាជត្ថុ នមោ តេ កាសិវឌ្ឍន
អន្ធា មាតាបិតា មយ្ហំ តេ ភរស្សុ ព្រហាវនេ។

បពិត្រមហារាជគ្រងដែនកាសី ទ្រង់មានសេចក្តីចម្រើនកន្លង
ខ្ញុំសាមសូមថ្វាយបង្គំស្តេចផង នមោច្រើនដងបង្គំរាជា ។
មាតាបិតានៃទូលបង្គំ នៅក្នុងព្រៃធំអន្ធោអន្ធា
សូមទ្រង់ចិញ្ចឹមឱ្យមានជន្មា នៅជាតាបសតបស្សិនី ។

អញ្ជលិន្តេ បគ្គណ្ហាមិ កាសិរាជ នមត្ថុ តេ
មាតរំ បិតរំ មយ្ហំ វុត្តោ វជ្ជាសិ វន្ទនំ ។

ទូលបង្គំជាខ្ញុំសូមផ្គងអញ្ជលី រាជាគ្រងទីនាដែនកាសី
ទូលបង្គំសូមពរស្តេចទ្រង់ប្រណី នាំយកសេចក្តីនៃខ្ញុំព្រះអង្គ ។
ខ្ញុំសូមបង្គំមាតាបិតា ឱនក្រាបសិរសាផ្តាំផ្ញើតាមទ្រង់
សាមត្រូវព្រួញពិសបានជាបាត់អង្គ ដួលដេកនៅត្រង់ឆ្នេរខ្សាច់មាត់ស្ទឹង។

បណ្តាបទទាំងនោះ បទថា **វុត្តោ វជ្ជាសិ** ដោយសេចក្តីថា ព្រះពោធិសត្វទូលថា : បពិត្រព្រះរាជាដ៏ជាធំ ទ្រង់ដែលខ្ញុំព្រះអង្គក្រាបទូលហើយ សូមទ្រង់មេត្តាប្រោសត្រាស់ប្រាប់ការក្រាបថ្វាយបង្គំ ឱ្យមាតាបិតាបានជ្រាបយ៉ាងនេះថា សាមបុត្ររបស់លោកទាំងពីរ ត្រូវយើងបាញ់ដោយព្រួញពិសក្បែរមាត់ស្ទឹង ដេកផ្ទៀងខាងស្តាំ នៅនឹងឆ្នេរខ្សាច់ពណ៌ដូចផែនប្រាក់ ផ្គងអញ្ជលីដល់លោក ក្រាប-

ថ្វាយបង្គំជើងទាំងពីររបស់លោក ។

ព្រះរាជាទ្រង់ទទួលពាក្យនៃព្រះពោធិសត្វ ។ ឯចំណែកព្រះពោធិសត្វ កាលបានធ្វើនូវការថ្វាយបង្គំចំពោះមាតាបិតារួចហើយ ក៏ដល់នូវវិសញ្ញីសន្លប់ស្មៀមទៅ ។

ព្រះបរមសាស្តា កាលដែលព្រះអង្គទ្រង់ប្រកាសនូវសេចក្តីនោះ ទើបត្រាស់ថា :

ឥទំ វត្វាន សោ សាមោ យុវា កល្យាណទស្សនោ
មុច្ឆិតោ វិសវេគេន វិសញ្ញី សមបជ្ជថ ។

កំលោះសាម ជាអ្នកមានរូបល្អ គួរឱ្យពិតពិលរមិលមើលនោះ លុះពោលនូវពាក្យនេះរួចហើយ ក៏ជ្រប់សន្លប់ដោយកម្លាំងពិស ។

បណ្តាបទទាំងនោះ បទថា **សមបជ្ជថ** បានដល់ជាបុគ្គលវិសញ្ញី ។

ព្រះពោធិសត្វនោះ កាលដែលពោលបានមកត្រឹមតែប៉ុណ្ណេះ ក៏រលត់អស្សាសៈ មិនបានពោលតទៅទៀតឡើយ ក៏ក្នុងកាលនោះ ពាក្យដែលប្រព្រឹត្តទៅ អាស្រ័យ

ហទយរូប មានចិត្តជាសមុដ្ឋាន របស់ព្រះពោធិសត្វនោះបានដាច់ហើយ ព្រោះកម្លាំងនៃពិសជ្រួតជ្រាប ។ មាត់របស់ព្រះពោធិសត្វក៏បិទ ចក្ខុក៏បិទ ដៃជើងឡើងរឹង និងរាងកាយទាំងអស់ប្រឡាក់ទៅដោយលោហិត ។

លំដាប់នោះ ព្រះរាជាទ្រង់គិតថា សាមនេះនិយាយជាមួយយើង ឥឡូវនេះ តើដូចម្តេចទៅហើយហ្ន៎ ទើបទ្រង់ពិចារណាត្រួតមើលខ្យល់អស្សាសៈ បស្សាសៈរបស់ព្រះពោធិសត្វ ឃើញថាអស្សាសៈ និងបស្សាសៈរលត់ទៅហើយ សរីរៈក៏រឹងហើយដែរ ។ ព្រះរាជាទ្រង់ទតព្រះនេត្រឃើញហេតុនោះ ទ្រង់ក៏ជ្រាបថា ឥឡូវនេះសាមស្លាប់ហើយ ។ ទ្រង់មិនអាចអត់ទ្រាំនូវសេចក្តីសោកទុកបាន ក៏ដាក់ព្រះហស្តលើព្រះសីសៈ ទ្រង់ព្រះកន្សែងរៀបរាប់ដោយសំឡេងខ្លាំងៗ ។

ព្រះបរមសាស្តា កាលដែលទ្រង់ប្រកាសនូវសេចក្តីនោះទើបត្រាស់ថា :

ស រាជា បរិទេវេសិ ពហុំ ការុញ្ញសញ្ហិតំ
អជរាមរោហំ អាសឹ អជ្ជេតំ ញ្ញាមិ នោ បុរេ
សាមំ កាលកតំ ទិស្វា នត្ថិ មច្ចុស្ស នាគមោ ។

ព្រះរាជាអង្គនោះ ទ្រង់ព្រះកន្សែងរៀបរាប់ នូវពាក្យដែលប្រកបដោយសេចក្តីករុណា មានប្រមាណច្រើនថា : អាត្មាអញបានយល់ថា អញមិនចាស់មិនស្លាប់ ។ ថ្ងៃនេះ យើងបានឃើញសាមបណ្ឌិតធ្វើកាលកិរិយា ដែលមិនធ្លាប់បានដឹងពីមុនមក ឥឡូវទើបដឹងថា ការមិនមកនៃមច្ចុរមែងមិនមាន ។

យស្សុ មំ បដិមន្តេតិ សវិសេន សមប្បិតោ
ស្វាជ្ជេវង្គតេ កាលេ ន កិញ្ចិមភិភាសតិ ។

សាមបណ្ឌិត ដែលត្រូវថ្នាំពិសជ្រួតជ្រាប កំពុងចរចាជាមួយនឹងអាត្មាអញ (ក្នុងកាលអម្បាញ់មិញនេះ) ឥឡូវនេះ សាមលែងនិយាយពាក្យតិចតួច ក្នុងកាលប្រព្រឹត្តទៅ យ៉ាងនេះក្នុងថ្ងៃនេះហើយ ។

និរយំ នូន គច្ឆាមិ ឯត្ថ មេ នត្ថិ សំសយោ
តទា ហិ បកតំ បាបំ ចិរំ រត្តាយ កិព្ពិសំ ។

អាត្មាអញប្រាកដជានឹងទៅកាន់នរកពុំខាន អាត្មាអញឥតមានសេចក្តីសង្ស័យ ក្នុងដំណើរនេះទេ ព្រោះថាអំពើបាបដែលអាត្មាអញ ធ្វើទុកហើយក្នុងគ្រានោះ នឹងជាទោសឱ្យផលដ៏អាក្រក់ អស់រាត្រីកាលជាអង្វែង ។

ភវន្តិ តស្ស វត្តារោ គាមេ កិព្ពិសការកោ
អរញ្ញេ និម្មនុស្សម្ហិ កោ មំ វត្តុមរហតិ ។

បើនៅក្នុងស្រុកគង់មានពួកអ្នកតិះដៀល អាត្មាអញនោះថា ព្រះអង្គជាអ្នកធ្វើអំពើអាក្រក់ដូច្នេះ តែ ក្នុងអរញ្ញប្រទេស ដែលឥតមនុស្ស តើនរណាតិះដៀលអាត្មាអញបាន ។

សារយន្តិ ហិ កម្មានិ គាមេ សង្គច្ច មាណវា
អរញ្ញេ និម្មនុស្សម្ហិ កោ នុ មំ សារយិស្សតិ។

បើនៅក្នុងស្រុក ពួកមាណពប្រជុំគ្នា ហើយចោទប្រកាន់នូវអំពើទាំងឡាយរបស់អាត្មាអញ តែក្នុងអរញ្ញ-

ប្រទេសដែលឥតមនុស្ស តើនរណានឹងចោទប្រកាន់អាត្មាអញបាន ។

បណ្ដាបទទាំងនោះ បទថា **អាសឹ** ដោយសេចក្ដីថា យើងមានសេចក្ដីសំគាល់ថា នឹងមិនចាស់មិនស្លាប់មករហូតកាលប៉ុណ្ណេះ ។

បទថា **អជ្ជេតំ** ដោយសេចក្ដីថា ថ្ងៃនេះយើងបានឃើញសាមបណ្ឌិតនេះធ្វើកាលកិរិយា ទើបដឹងថា ទាំងខ្លួនយើងនិងពួកសត្វដទៃៗ ត្រូវចាស់ ត្រូវស្លាប់ទាំងអស់។

បទថា **នត្ថិ មច្ចុស្ស នាគមោ** ដោយសេចក្ដីថា ព្រះរាជាទ្រង់ព្រះកន្សែងពិលាបថា ការមកនៃមច្ចុនោះ យើងដឹងក្នុងថ្ងៃនេះឯង ក្នុងកាលមុននេះ យើងមិនបានដឹងឡើយ ។

បទថា **ស្វាជ្ជេវខន្ធតេ កាលេ** ដោយសេចក្ដីថា ព្រះរាជាទ្រង់សម្ដែងថា សាមបណ្ឌិតណា ត្រូវពិសនៃព្រួញជ្រួតជ្រាបហើយ ចរចាជាមួយនឹងយើងក្នុងកាលនេះ សាមបណ្ឌិតនោះ ដល់នូវមរណភាព ប្រព្រឹត្តទៅយ៉ាងនេះ

ក្នុងថ្ងៃនេះ មិនពោលអ្វីៗឡើយ សូម្បីតែបន្តិច ។

បទថា **តទា ហិ** ដោយសេចក្ដីថា យើងជាអ្នកបាញ់សាមបណ្ឌិត ក្នុងខណៈនោះ បានធ្វើបាបហើយ ។

បទថា **ចិរំ រត្តាយ កិព្វិសំ** ដោយសេចក្ដីថា ក៏បាបនោះ ជាអំពើដ៏ទារុណអាក្រក់លាមក អាចធ្វើឱ្យក្ដៅក្រហាយអស់រាត្រីកាលជាអង្វែង ។

បទថា **តស្ស** ដោយសេចក្ដីថា តិះដៀលយើងនោះ ដែលជាអ្នកធ្វើកម្មអាក្រក់មានសភាពបែបនេះ ។

បទថា **វត្តារោ** ដោយសេចក្ដីថា រមែងតិះដៀល។ តិះដៀលទីណា ? តិះដៀលក្នុងស្រុក ។ តិះដៀលថាដូចម្ដេច ? តិះដៀលថា ជាអ្នកធ្វើអំពើអាក្រក់លាមក ។

ព្រះរាជាទ្រង់ព្រះកន្សែងថា : ក៏ក្នុងព្រៃដែលរកមនុស្សមិនមាននេះ នរណាហ្ន៎ គួរនឹងពោលតិះដៀលយើង បើថាមាន គប្បីតិះដៀលមកចុះ ។

បទថា **សារយន្តិ** បានដល់ក្នុងភូមិ ឬក្នុងនិគមជាដើម ។

បទថា **សង្គច្ឆ មាណវា** ដោយសេចក្តីថា មនុស្សទាំងឡាយនឹងប្រជុំគ្នាក្នុងទីនោះៗ នឹងញុំាងគ្នានឹងគ្នាឱ្យរលឹកដល់កម្មទាំងឡាយ ហើយចោទយ៉ាងនេះថា នែ អ្នកឯងជាអ្នកសម្លាប់មនុស្ស អ្នកបានធ្វើនូវទារុណកម្ម អ្នកនឹងត្រូវបានទទួលទោសយ៉ាងនោះ តែនៅក្នុងព្រៃដែលមិនមានមនុស្សនេះ អ្នកណានឹងញុំាងព្រះរាជានេះ ឱ្យរលឹកដល់កម្ម ។ ព្រះរាជាទ្រង់ចោទខ្លួនព្រះអង្គឯង ទ្រង់ព្រះកន្សែងយ៉ាងនេះ ដោយប្រការដូច្នេះឯង ។

កាលនោះ ទេពធីតាមាននាមថា **ពសុន្ធរី** នៅភ្នំគន្ធមាទន៍ ធ្លាប់ជាមាតារបស់ព្រះពោធិសត្វ ក្នុងអត្តភាពទី ៧ តែងតែពិចារណាមើលព្រះពោធិសត្វជានិច្ច ដោយសេចក្តីស្នេហាក្នុងបុត្រ ។ ក្នុងថ្ងៃនោះនាងសោយទិព្វ-សម្បត្តិ មិនបានពិចារណាមើលព្រះពោធិសត្វ[១] ។ ក្នុងពេលដែលព្រះពោធិសត្វសន្លប់ នាងពិចារណាមើលថា ការប្រព្រឹត្តទៅនៃបុត្ររបស់យើង យ៉ាងដូចម្តេចដែរហ្ន៎ ក៏

១.អាចារ្យពួកខ្លះ ពោលថា នាងទៅកាន់ទេវសមាគម ។

បានឃើញថា ព្រះបាទបិលយក្ខនេះ បាញ់បុត្ររបស់យើង ដោយព្រួញពិស ឱ្យដួលចុះនៅនឹងផ្ទៃរខ្សាច់ មាត់ស្ទឹងមិគសម្មតា ។ ទេពធីតាដឹងដូច្នេះហើយ ក៏បានស្រែកយំមួយរំពេច ដោយសំឡេងខ្លាំងៗ ហើយក៏បានពិចារណាឃើញដូច្នេះទៀតថា បើយើងមិនទៅទីនោះទេ សុវណ្ណ-សាមបុត្ររបស់យើង នឹងវិនាសក្នុងទីនោះឯង សូម្បីព្រះហឫទ័យនៃព្រះរាជា ក៏នឹងបែកធ្លាយ ឯចំណែកមាតាបិតារបស់សុវណ្ណសាមនឹងអត់អាហារ អត់ទឹក ហើយនឹងត្រូវបាត់បង់ជីវិត ។ ប៉ុន្តែកាលដែលយើងទៅ ព្រះរាជានឹងកាន់យកក្អមទឹកទៅកាន់សម្នាក់នៃមាតាបិតារបស់សុវណ្ណ-សាមនោះ លុះគ្រាដែលស្តេចយាងទៅដល់ហើយ នឹងប្រាប់ថា បុត្ររបស់អ្នកទាំងពីរ យើងសម្លាប់ហើយ និងកាលដែល ព្រះរាជាទ្រង់ព្រះសណ្តាប់នូវពាក្យរបស់អ្នកទាំងពីរនោះហើយ ទ្រង់នឹងនាំនូវអ្នកទាំងពីរនោះទៅកាន់ទីដែលសុវណ្ណសាមកំពុងសន្លប់ កាលបើដូច្នោះ តាបសតាបសី ទាំងពីរ ព្រមទាំងយើង នឹងធ្វើនូវសច្ចកិរិយា ពិស

របស់សុវណ្ណសាមក៏នឹងវិនាសបាត់អស់ បុត្ររបស់យើងនឹងបានជីវិតត្រឡប់មកវិញ ចំណែកភ្នែកទាំងពីររបស់មាតានិងរបស់បិតានៃសុវណ្ណសាម ក៏នឹងបានមើលឃើញជាប្រក្រតីវិញដែរ ។ ម្យ៉ាងវិញទៀត ព្រះរាជាទ្រង់នឹងបានព្រះសណ្តាប់នូវព្រះធម៌ទេសនារបស់សុវណ្ណសាម ស្តេចយាងត្រឡប់ទៅព្រះនគរវិញ ទ្រង់នឹងបរិច្ចាគមហាទាន គ្រងរាជសម្បត្តិដោយយុត្តិធម៌ មានសុគតិភពប្រព្រឹត្តទៅខាងមុខ ព្រោះហេតុនោះ យើងនឹងទៅក្នុងទីនោះ ។

ទេពធីតានោះឯង បានយាងទៅស្ថិតនៅឰដ៏-អាកាស ដោយមិនប្រាកដកាយ នាមាត់ស្ទឹងមិគសម្មតា ហើយបានពោលទៅកាន់ព្រះបាទបិលយក្ខ ។

ព្រះបរមសាស្តា កាលដែលព្រះអង្គទ្រង់ប្រកាសនូវសេចក្តីនោះ ទើបត្រាស់ថា :

សា ទេវតា អន្តរហិតា បព្វតេ គន្ធមាទនេ
រញ្ញោវ អនុកម្បាយ ឥមា គាថា អភាសថ ។

ទេវតានោះ បាត់អំពីភ្នំគន្ធមាទន៍ ហើយពោលនូវ

គាថាទាំងឡាយនេះ ដោយអនុគ្រោះព្រះរាជាថា :

អាគុំ កិរ មហារាជ អករិ កម្មទុក្កដំ
អទូសកា បិតាបុត្តា តយោ ឯកូសុនា ហតា ។

បពិត្រមហារាជ ព្រះអង្គទ្រង់បានធ្វើនូវបាបជាទម្ងន់ ដែលជាអំពើអាក្រក់ ជនទាំងបីនាក់ គឺមាតាបិតានិងបុត្រ ជាអ្នកមិនប្រទូស្ត ទ្រង់បានសម្លាប់ហើយដោយព្រួញតែមួយ ។

ឯហិ តំ អនុសិក្ខាមិ យថា តេ សុគតី សិយា
ធម្មេនន្ធេ វនេ បោស មញ្ញេហំ សុគតី សិយា ។

សូមទ្រង់មក សុគតិភពនឹងគប្បីមានដល់ព្រះអង្គយ៉ាងណា ខ្ញុំនឹងពន្យល់ព្រះអង្គយ៉ាងនោះ សូមទ្រង់ចិញ្ចឹមនូវជនដែលងងឹតភ្នែកទាំងពីរនាក់នោះឯងដោយធម៌ ខ្ញុំ-ម្ចាស់យល់ថា សុគតិភពនឹងគប្បីមានដល់ព្រះអង្គ ។

បណ្តាបទទាំងនោះ បទថា **រញ្ញោវ** ប្រែថា ព្រះ-រាជានោះឯង ។

បទថា **អាគុំ កិរ** ដោយសេចក្តីថា បពិត្រព្រះរាជា

ដ៏ជាធំ ព្រះអង្គទ្រង់បានធ្វើនូវកំហុសច្រើនគឺបាបច្រើន ។

បទថា **ទុក្កដំ** ដោយសេចក្តីថា សេចក្តីអាក្រក់នោះគឺជាកម្មដ៏លាមក ។

បទថា **អនូសភា** ប្រែថា បុគ្គលដែលរកទោសមិនបាន ។

បទថា **បិតាបុត្តា** ដោយសេចក្តីថា មនុស្ស ៣ នាក់នេះគឺ មាតា ១ បិតា ១ និងបុត្រ ១ ព្រះអង្គសម្លាប់ដោយព្រួញតែមួយ ព្រោះថា កាលដែលព្រះអង្គទ្រង់សម្លាប់នូវសុវណ្ណសាមនោះ សូម្បីមាតាបិតារបស់សុវណ្ណ-សាម ដែលជាអ្នកមានប្រតិព័ទ្ធជាមួយនឹងសុវណ្ណសាមនោះ រមែងជាបុគ្គលដែលព្រះអង្គទ្រង់សម្លាប់ដូចគ្នាដែរ។

បទថា **អនុសិក្ខាមិ** ដោយសេចក្តីថា នឹងឱ្យសិក្សាគឺពន្យល់ ។

បទថា **ឃោស** ដោយសេចក្តីថា ចូរតាំងនៅក្នុងថានៈសុវណ្ណសាម ចូរញ៉ាំងសេចក្តីស្នេហាឱ្យកើតឡើងចិញ្ចឹមបីបាច់ថែរក្សានូវមាតាបិតាទាំងពីរ ដែលងងឹតភ្នែក

នោះ ប្រហែលគ្នានឹងសុវណ្ណសាមដែរ ។

បទថា **មញ្ញេហំ សុគតឹ សិយា** ដោយសេចក្តីថា ខ្ញុំម្ចាស់យល់ថា ព្រះអង្គនឹងគប្បីទៅកាន់សុគតិភពតែម៉្យាងប៉ុណ្ណោះ ដោយប្រការដូច្នេះឯង ។

ព្រះរាជាទ្រង់ព្រះសណ្តាប់នូវពាក្យរបស់ទេពធីតាហើយ ទ្រង់ជឿថា យើងចិញ្ចឹមមាតាបិតារបស់សុវណ្ណ-សាមហើយ នឹងទៅកាន់ស្ថានសួគ៌ ។ ទ្រង់មាននូវព្រះតម្រិះថា យើងនឹងត្រូវការរាជសម្បត្តិធ្វើអ្វី យើងនឹងចិញ្ចឹមបីបាច់ថែរក្សានូវលោកទាំងពីរនោះ។ ទ្រង់បានតាំងព្រះហឫទ័យមាំ ទ្រង់មានការយំសោកស្តាយដ៏ក្រៃលែងលុះទ្រង់ធ្វើនូវសេចក្តីសោកឱ្យស្រាលស្តើងហើយ ទាំងដែលទ្រង់យល់នៅក្នុងព្រះហឫទ័យថា សុវណ្ណសាមព្រះ-ពោធិសត្វអស់ជីវិតហើយ ទើបទ្រង់បូជាសរីរៈរបស់ព្រះ-ពោធិសត្វនោះ ដោយបុប្ផជាតិផ្សេងៗ ប្រោះព្រំដោយទឹកធ្វើប្រទក្សិណបីជុំ ទ្រង់ក្រាបក្នុងកន្លែងទាំងបួនហើយ ក៏កាន់ក្អមទឹកដែលព្រះពោធិសត្វដងមកពេញហើយ ដល់នូវ

សេចក្ដីទោមនស្ស បែរព្រះភក្ត្រទៅទិសទក្សិណ ស្ដេចយាងចេញទៅ ។

ព្រះបរមសាស្ដា កាលដែលព្រះអង្គទ្រង់ប្រកាសនូវសេចក្ដីនោះ ទើបត្រាស់ថា :

ស រាជា បរិទេវិត្វា ពហុំ ការុញ្ញសញ្ហិតំ
ឧទកកុម្ភមាទាយ បក្កាមិ ទក្ខិណាមុខោ ។

ព្រះរាជាអង្គនោះ ទ្រង់ពិលាបរៀបរាប់ ប្រកបដោយសេចក្ដីករុណា មានប្រមាណច្រើន ហើយកណ្ដៀតក្អមទឹក យាងឆ្ពោះទៅទិសទក្សិណ ។

ដោយប្រក្រតី ព្រះរាជាគឺជាអ្នកមានកម្លាំងច្រើន ទ្រង់កណ្ដៀតក្អមទឹកចូលទៅកាន់អាស្រមបទ ដល់ខ្លោងទ្វារបណ្ណសាលានៃទុកូលបណ្ឌិត ក៏ដូចជាបុគ្គលចាប់អង្រួនអាស្រមឱ្យញ័រ ។ ទុកូលបណ្ឌិត អង្គុយនៅខាងក្នុងបានស្ដាប់សំឡេងនៃដំណើរព្រះបាទរបស់ស្ដេចបិលយក្ខ ក៏នឹកក្នុងចិត្តថា នេះមិនមែនជាសំឡេងជើងដើររបស់សុវណ្ណ-សាមបុត្រយើងឡើយ ស្នូរជើងដើររបស់អ្នកណាទៅហ្ន៎ ។

កាលដែលនឹងសួរទើបពោលនូវគាថា :

កស្ស នុ ឯសោ បទសទ្ទោ មនុស្សស្សេវ អាគតោ
នេសោ សាមស្ស និគ្ឃោសោ កោ នុ ត្វមសិ មារិស ។

សូរជើងអ្វីហ្នឹងដើរមកនោះហ្ន៎ ឮសូរឮដ៏ពិតជាមនុស្សា
តែមិនមែនសូរជើងសាមកុមារ តើជានរណាម្នាលអ្នកនិរទុក្ខ ។

សន្តំ ហិ សាមោ វជតិ សន្តំ បាទានិ នេយតិ
នេសោ សាមស្ស និគ្ឃោសោ កោ នុ ត្វមសិ មារិស ។

ដ្បិតសាមជើងស្រាលលើកដាក់ថ្នមៗ ឮសូរតិចល្មមមិនមែនគំហុក
សូរនោះមិនមែនសាមមាសឪពុក ម្នាលអ្នកនិរទុក្ខអ្នកជាអ្វីហ្នឹង ។

បណ្ដាបទទាំងនោះ បទថា **មនុស្សស្សេវ** ដោយសេចក្ដីថា សំឡេងជើងដើរមកនេះ មិនមែនជាសំឡេងជើងរាជសីហ៍ ខ្លាធំ ខ្លាដំបង យក្ស ឬកិន្នរជាដើមឡើយ គឺជាសូរជើងរបស់មនុស្សដោយពិត ប៉ុន្តែមិនមែនជាសុវណ្ណសាមទេ ។

បទថា **សន្តំ ហិ** បានដល់ ស្រាលៗ ស្ងាត់ៗ ។

បទថា **វជតិ** បានដល់ ឈានទៅ ។

ព្រះរាជាបានស្តាប់ពាក្យសួរនោះហើយ ទ្រង់ព្រះតម្រិះថា បើយើងមិនប្រាប់នូវភាពដែលយើងជាព្រះរាជាទេ ប្រាប់ថាយើងសម្លាប់បុត្ររបស់អ្នកហើយ លោកទាំងពីរនាក់នេះនឹងក្រោធជាមួយយើង ហើយពោលពាក្យទ្រគោះបោះបោកមករកយើង កាលបើដូច្នេះ យើងក៏មានសេចក្តីក្រោធតបទៅរកអ្នកទាំងពីរវិញ កាលដែលយើងក្រោធហើយ យើងនឹងបៀតបៀនដល់អ្នកទាំងពីរនោះកម្មនោះនឹងជាអកុសលរបស់យើង ប៉ុន្តែកាលបើយើងប្រាប់ថា យើងជាព្រះរាជា ឈ្មោះថា អ្នកដែលមិនខ្លាចក្រែងរមែងមិនមាន ព្រោះដូច្នោះ យើងនឹងប្រាប់នូវភាពដែលយើងជាព្រះរាជាមុន ។ ទ្រង់ព្រះតម្រិះដូច្នេះហើយទ្រង់ក៏ដាក់ក្អមទឹកទុកនៅនឹងរោងទឹក ហើយប្រថាប់ឈរនៅនឹងទ្វារបណ្ណសាលា ។ កាលដែលនឹងសម្តែងព្រះអង្គឱ្យឥសីស្គាល់ ទើបត្រាស់ថា :

រាជាហមស្មិ កាសីនំ   បិលយក្ខោតិ មំ វិទូ
លោភា រដ្ឋំ បហិត្វាន   មិគមេសំ ចរាមហំ ។

គេស្គាល់ឈ្មោះខ្ញុំថាបិលយក្ខ   ជាស្តេចនៃអ្នកក្នុងដែនកាសី
ខ្ញុំលះបង់ដែនស្វែងរកម្រឹគព្រៃ   ព្រោះលោភនឹងឆីសោយរសមំសំ ។

ឥស្សត្ថេ ចស្មិ កុសលោ   ទឡ្ហធម្មោតិ វិស្សុតោ
នាគោបិ មេ ន មុញ្ចេយ្យ   អាគតោ ឧសុបាតនំ ។

ម្យ៉ាងទៀតខ្ញុំល្បីវៃខាងសិល្បសាស្ត្រ ធ្នូសរខ្ញុំច្បាស់បាញ់ពេញកម្លាំង
សត្វណាមកចំមុខព្រួញខ្ញុំតាំង   ទោះដំរីខ្លាំងមិនរួចឡើយណា ។

ចំណែកទុកូលបណ្ឌិត កាលដែលនឹងធ្វើនូវបដិសណ្ឋារៈ ជាមួយនឹងព្រះរាជា ទើបទូលថា :

ស្វាគតន្តេ មហារាជ   អថោ តេ អទុរាគតំ
ឥស្សរោសិ អនុប្បត្តោ   យំ ឥធត្ថិ បវេទយ ។

បពិត្រមហារាជយាងមកល្អហើយ ពុំអាក្រក់ឡើយស្តេចយាងមកដល់
សូមទ្រង់ឥស្សរៈជ្រាបផលាផល   អ្វីណាតម្កល់មានក្នុងទីនេះ ។

តិណ្ឌុកានិ បិយាលានិ   មធុកេ កាសមារិយោ
ផលានិ ខុទ្ទកប្បានិ   ភុញ្ជ រាជ វរំ វរំ ។

ទន្លាប់មាក់ប៉ែននិងផ្លែស្រគំ   ផ្អែមដូចទឹកឃ្មុំតូចធំវិសេស
នៅទីតែមួយសូមព្រះតម្រិះ   សោយផ្លែទាំងនេះរសសុទ្ធប្រសើរ ។

ឥតម្បិ បានីយំ សីតំ   អាគតំ គិរិគព្ភរា
ឥតោ បិវ មហារាជ   សចេ ត្វំ អភិកង្ខសិ ។

នេះទឹកត្រជាក់ដងពីជ្រោះភ្នំ   មហារាជជាធំគឺប្រសិនបើ
ទ្រង់សព្វហឫទ័យទឹកជ្រោះប្រសើរ ដងតាមដំណើរពីនេះសោយចុះ ។

បណ្តាបទទាំងនោះ បទថា **គិរិគព្ភរា** លោកពោលសំដៅយកមិគសម្មតានទី ព្រោះមិគសម្មតានទីនោះ ហូរមកអំពីជ្រោះភ្នំ ទើបឈ្មោះថា កើតអំពីជ្រោះភ្នំ ។

កាលដែលទុកូលតាបស ធ្វើបដិសណ្ឋារៈយ៉ាងនេះហើយ ព្រះរាជាទ្រង់ព្រះតម្រិះថា យើងមិនគួរនឹងប្រាប់ថា យើងបានសម្លាប់បុត្ររបស់លោកហើយនោះទេ ធ្វើដូចជាមិនដឹង និយាយរឿងអ្វីៗជាមុនសិនសឹមប្រាប់ ទ្រង់ព្រះតម្រិះដូច្នេះហើយ ទើបត្រាស់ថា :

នាឡំ អន្ធា វនេ ទដ្ឋុំ   កោ នុ ខោ ផលមាហរិ
អនន្ធស្សេវាយំ សម្មា   និវាបោ មយ្ហ ខាយតិ ។

សុទ្ធអ្នកងងឹតមិនឃើញព្រឹក្សព្រៃ   ចុះនរណានៃនាំផលដល់អ្នក
ចំណីប្រពៃរៀបចំល្អជាក់   ហាក់ដូចជាអ្នកមិនខ្វាក់ភ្នែកឡើយ ។

បណ្តាបទទាំងនោះ បទថា **នាឡំ** ដោយសេចក្តីថា អ្នកទាំងពីរងងឹតភ្នែក មិនអាចនឹងមើលឃើញអ្វីៗ ក្នុងព្រៃនេះបាន ។

បទថា **កោ នុ ខោ ផលមាហរិ** ដោយសេចក្តីថា នរណាហ្ន៎នាំផ្លែឈើតូចធំ មកដើម្បីលោកទាំងពីរ ។

បទថា **និវាបោ** ដោយសេចក្តីថា ការទុកដាក់គឺសន្សំនូវផ្លែឈើតូចធំដែលបរិសុទ្ធល្អ គួរដល់ការទទួលទានដែលធ្វើទុកយ៉ាងរៀបរយ គឺដោយន័យ ដោយឧបាយដោយហេតុនេះ ។

បទថា **អនន្ធស្សេវ** ដោយសេចក្តីថា រមែងប្រាកដគឺចូលទៅតាំងទុកក្នុងចិត្តរបស់យើងថា ដូចជាមនុស្សដែលមានភ្នែកល្អជាអ្នករៀបចំទុកដាក់ ។

ទុកូលបណ្ឌិត បានស្តាប់ដូច្នោះហើយ ដើម្បីនឹងសម្តែងថា មូលផលាផលគឺខ្លួនមិនបាននាំមកទេ តែបុត្ររបស់ខ្លួននាំមក ទើបបានពោល ២ គាថាថា :

ឧហរោ យុវា នាតិព្រហា សាមោ កល្យាណទស្សនោ
ទីឃស្ស កេសា អសិតា អថោ សុនគ្គវេល្លិតា ។
សោ ហវេ ផលមាហរិត្វា ឥតោ អាទាយ កមណ្ឌលុំ
នទិំ គតោ ឧទហារោ មញ្ញេ ន ទូរមាគតោ ។

សាមនៅកំលោះមិនខ្ពស់មិនទាប ឫកពាសុភាពរូបល្អគន់គាប់
សក់វែងងចុងខ្មៅរលើបសព្វ សាមមានគុណគាប់ជាប់ចិត្តម៉ែឪ ។
សាមរកបានផ្លែតូចធំរដឹក សាមកាន់ក្អមទឹកពីទីនេះទៅ
ឆ្ពោះត្រង់នទីរហូតឥឡូវ ប្រហែលជាត្រូវមកជិតដល់ហើយ ។

បណ្ដាបទទាំងនោះ បទថា **នាតិព្រហា** ដោយសេចក្ដីថា មិនខ្ពស់ពេក មិនទាបពេក ។

បទថា **សុនគ្គវេល្លិតា** ដោយសេចក្ដីថា មានចុងងទៅខាងលើ ។

បទថា **កមណ្ឌលុំ** បានដល់ក្អម ។

បទថា **ទូរមាគតោ** ដោយសេចក្ដីថា យល់ថាឥឡូវនេះកូនសាមមកជិតហើយ គឺមកហើយកាន់ទីជិត ។

ព្រះរាជាទ្រង់បានព្រះសណ្ដាប់ដូច្នោះហើយ ទើប

ត្រាស់ថា :

អហន្តំ អវធិំ សាមំ យោ តុយ្ហំ បរិចារិកោ
យំ កុមារំ បវេទេថ សាមំ កល្យាណទស្សនំ ។
ទីឃស្ស កេសា អសិតា អថោ សុនគ្គវេល្លិតា
តេសុ លោហិតលិត្តេសុ សេតិ សាមោ មយាហតោ ។

អ្នកពោលសំដៅកុមារសាមណា ដែលសាមនោះរ៉ារូបល្អគន់គាប់
សក់វែងងចុងខ្មៅរលើបសព្វ សាមមានគុណគាប់បម្រើម៉ែឪ ។
ខ្ញុំបានសម្លាប់សាមនោះទៅហើយ សាមមិនមកឡើយដួលនៅនឹងផ្លូវ
ដេកលើឆ្អេរខ្សាច់ខ្លួនប្រាណហ្មងសៅ ឈាមក្រហមឆ្អៅប្រឡាក់កាយា ។

បណ្ដាបទទាំងនោះ បទថា **អវធិំ** ដោយសេចក្ដីថា ខ្ញុំបាញ់ដោយព្រួញសម្រាប់បាញ់ម្រឹគ ឱ្យស្លាប់ហើយ ។

បទថា **បវេទេថ** បានដល់ ពោលដល់ ។

បទថា **សេតិ** ដោយសេចក្ដីថា ដេកនៅលើឆ្នេរខ្សាច់មាត់ច្រាំងមិគសម្មតានទី ។

ក៏បណ្ណសាលារបស់ចារិកាតបស្សិនី នៅជិតបណ្ណសាលានៃទុកូលបណ្ឌិត ។ នាងអង្គុយនៅក្នុងបណ្ណសាលា

នោះ បានស្តាប់ព្រះតម្រាស់របស់ព្រះរាជា ប្រាថ្នានឹងដឹងនូវព្រឹត្តិការណ៍នោះ ទើបចេញចាកពីបណ្ណសាលារបស់ខ្លួន ទៅកាន់សម្នាក់របស់ទុកូលបណ្ឌិត តាមខ្សែដែលសាមចងសម្រាប់ដើរ ហើយបានពោលថា :

កេន ទុកូល មន្តេសិ ហតោ សាមោតិ វាទិនា
ហតោ សាមោតិ សុត្វាន ហទយំ មេ បវេធតិ ។
អស្សត្ថស្សេវ តរុណំ បវាឡំ មាលុតេរិតំ
ហតោ សាមោតិ សុត្វាន ហទយំ មេ បវេធតិ ។

ទុកូលប្រឹក្សាជាមួយអ្នកណា ថាសាមនោះវ៉ាខ្ញុំបានសម្លាប់
បេះដូងខ្ញុំញ័រព្រោះឮពាក្យប្រាប់ ថាខ្ញុំសម្លាប់សាមនោះទៅហើយ ។
ហឫទ័យខ្ញុំញ័រដូចត្រួយពោធិ៍បាយ ស្លឹកខ្ចីទាំងឡាយមិនស្ងប់ស្ងៀមឡើយ
ព្រោះត្រូវខ្យល់បក់ទុក្ខខ្ញុំពុំស្បើយ ព្រោះបានឮហើយសាមត្រូវសម្លាប់ ។

បណ្តាបទទាំងនោះ បទថា **វាទិនា** ដោយសេចក្តីថា អ្នកពោលថា ខ្ញុំសម្លាប់សាមហើយ ។

បទថា **បវាឡំ** បានដល់ត្រួយខ្ចី ។

បទថា **មាលុតេរិតំ** ដោយសេចក្តីថា ត្រូវខ្យល់បោកបក់ឱ្យញាប់ញ័រ ។

លំដាប់នោះ ទុកូលបណ្ឌិត កាលដែលនឹងប្រទានឱវាទដល់នាងបារិកាតបស្សិនីនោះ ទើបពោលថា :

ចារិកេ កាសិរាជាយំ សោ សាមំ មិគសម្មតេ
កោធសា ឧសុនា វិជ្ឈិ តស្ស មា បាបមិច្ឆិម្ហា ។

នេះកាសិករាជណាបារិកា យើងកុំប្រាថ្នានូវបាបដល់ទ្រង់
ស្តេចបានបាញ់សាមព្រោះក្រោធក្នុងអង្គ នៅត្រង់ឆ្នេរស្ទឹងមិគសម្មតា ។

បណ្តាបទទាំងនោះ បទថា **មិគសម្មតេ** ដោយសេចក្តីថា នៅឯឆ្នេរខ្សាច់មាត់ច្រាំងមិគសម្មតានទី ។

បទថា **កោធសា** មានសេចក្តីថា ដោយសេចក្តីក្រោធដែលកើតឡើងព្រោះម្រឹគទាំងឡាយ ។

បទថា **មា បាបមិច្ឆិម្ហា** ដោយសេចក្តីថា យើងទាំងពីរកុំប្រាថ្នាបាបចំពោះព្រះអង្គឡើយ ។

បារិកាតបស្សិនី ពោលទៀតថា :

កិច្ឆា លទ្ធោ បិយោ បុត្តោ យោ អន្ធេ អភរី វនេ
តមេកបុត្តឃាតម្ហិ កថំ ចិត្តំ ន កោបយេ ។

-៨១-   -៨២-

បុត្រដែលចិញ្ចឹមយើងខ្វាក់ក្នុងព្រៃ បុត្រពេញហឫទ័យរកបានដោយក្រ
ចិត្តស្ងប់នឹងអ្នកសម្លាប់បុត្រល្អ បុត្រទោលសែនក្រដូចម្ដេចបានទៅ ។

បណ្ដាបទទាំងនោះ បទថា **ឃាតម្ហិ** ប្រែថា ក្នុងបុគ្គលអ្នកសម្លាប់ ។

ទុកូលបណ្ឌិតពោលថា :

កិច្ឆា លទ្ធោ បិយោ បុត្តោ យោ អទ្ធេ អកីរ វនេ
តមេកបុត្តឃាតម្ហិ អកោធំ អាហុ បណ្ឌិតា ។

បុត្រដែលចិញ្ចឹមយើងខ្វាក់ក្នុងព្រៃ បុត្រពេញហឫទ័យរកបានដោយក្រ
ចិត្តស្ងប់មិនក្រោធបណ្ឌិតអបអរ ស្ងប់នឹងឃាតករសម្លាប់បុត្រទោល ។

បណ្ដាបទទាំងនោះ បទថា **អកោធំ** ដោយសេចក្ដីថា បណ្ឌិតទាំងឡាយ រមែងសរសើរ គឺពោលដល់បុគ្គលអ្នកមិនក្រោធនោះថា : ដែលឈ្មោះថាសេចក្ដីក្រោធ រមែងធ្វើឱ្យធ្លាក់នរក ដូច្នោះ មិនគប្បីធ្វើសេចក្ដីក្រោធនោះឡើយ គប្បីធ្វើនូវការមិនក្រោធ តែម្យ៉ាងក្នុងបុគ្គលដែលជាអ្នកសម្លាប់បុត្រនោះ ។

ក៏កាលដែលពោលយ៉ាងនេះហើយ តាបសតាបសី

ទាំងពីរក៏គក់ទ្រូងដោយដៃទាំងពីរ ពណ៌នាគុណរបស់ព្រះពោធិសត្វ យំពោលរៀបរាប់ដ៏ច្រើន ។

លំដាប់នោះ ព្រះបាទបិលយក្ខ កាលដែលនឹង លួងលោម យកចិត្តតាបសទាំងពីរនោះ ទើបត្រាស់ថា :

មា ពាឡ្ហំ បរិទេវេថ ហតោ សាមោតិ វាទិនា
អហំ កម្មករោ ហុត្វា ភរិស្សាមិ ព្រហាវនេ ។

អ្នកកុំខ្សឹកខ្សួលយំពោលខ្លាំងក្លា ព្រោះឮពាក្យថាសាមខ្ញុំសម្លាប់
ខ្ញុំនឹងចិញ្ចឹមការងារខ្ញុំរ៉ាប់ ជំនាញខ្ញុំស្រាប់នៅក្នុងព្រៃធំ ។

ឥស្សត្ថេ ចស្មិ កុសលោ ទឡ្ហធម្មោតិ វិស្សុតោ
អហំ កម្មករោ ហុត្វា ភរិស្សាមិ ព្រហាវនេ ។

ខ្ញុំអ្នកឈ្លាសវៃក្នុងសិល្បធ្នូ ឈ្មោះល្បីមកយូរទ្រង់ធ្នូដ៏មាំ
ខ្ញុំនឹងចិញ្ចឹមការងារខ្ញុំទ្រាំ ខ្ញុំខំលកលៃក្នុងព្រៃគីរី ។

មិគានំ វិឃាសមន្វេសំ វនមូលផលានិ ច
អហំ កម្មករោ ហុត្វា ភរិស្សាមិ ព្រហាវនេ ។

ខ្ញុំនឹងធ្វើការរករំពាម្រឹគ ផ្លែឈើសន្ទឹកមើមក្នុងធរណី
យកមកចិញ្ចឹមនូវលោកទាំងពីរ ក្នុងព្រៃគីរីទីឋានមហាវន័ ។

បណ្តាបទទាំងនោះ បទថា **ទានិនា** ដោយសេចក្តីថា អ្នកទាំងពីរកុំពោលពាក្យជាដើមថា បុត្រដែលដល់ព្រមដោយគុណយ៉ាងនេះរបស់យើង ត្រូវសម្លាប់ហើយឥឡូវនេះ នរណានឹងចិញ្ចឹមពួកយើង ដូច្នេះហើយក៏យំរៀបរាប់អ្វីទៅច្រើនពេកឡើយ ។ ខ្ញុំនឹងធ្វើការងារដល់អ្នកទាំងពីរ ចិញ្ចឹមបីបាច់ថែរក្សាអ្នកទាំងពីរ ដូចជាសាមដែរ ។ កាលដែលត្រាស់យ៉ាងនេះហើយ ព្រះរាជាបានលួងលោមដល់អ្នកទាំងពីរនោះថា : សូមអ្នកទាំងពីរកុំគិតអ្វីឡើយ ខ្ញុំមិនត្រូវការនូវរាជសម្បត្តិទេ ខ្ញុំនឹងចិញ្ចឹមមើលអ្នកទាំងពីររហូតដល់អស់ជីវិត ។

លំដាប់នោះ ចំណែកតាបសតាបសី បានសន្ទនាជាមួយនឹងព្រះរាជា ក្រាបទូលថា :

នេស ធម្មោ មហារាជ នេតំ អម្ហេសុ កប្បតិ
រាជា ត្វមសិ អម្ហាកំ បាទេ វន្ទាម តេ មយំ។

បពិត្រមហារាជនេះមិនមែនធម៌ ទំនៀមមិនល្អមិនសមគួរឡើយ
ព្រះអង្គជាស្តេចនៃយើងទៅហើយ ទ្រង់អើយយើងសូមបង្គំបាទា ។

បណ្តាបទទាំងនោះ បទថា **ធម្មោ** បានដល់ទំនៀមឬហេតុការណ៍ ។

បទថា **នេតំ អម្ហេសុ កប្បតិ** ដោយសេចក្តីថា ការងាររបស់ព្រះអង្គនោះ រមែងមិនគួរ គឺមិនល្អ មិនសមគួរដល់អាត្មាទាំងពីរទេ ។

បទថា **បាទេ វន្ទាម តេ** ដោយសេចក្តីថា តាបសតាបសីទាំងពីរនោះ តាំងនៅក្នុងភេទបព្វជិត ទូលព្រះរាជាដូច្នេះ ព្រោះសេចក្តីសោកក្នុងបុត្រគ្របសង្កត់ និងព្រោះមិនមានមានះ ។

ព្រះរាជាទ្រង់បានព្រះសណ្តាប់ដូច្នោះហើយ ទ្រង់ត្រេកអរដ៏ក្រៃលែង ទ្រង់គិតថា ឱ គួរអស្ចារ្យ សូម្បីត្រឹមតែពាក្យអាក្រក់របស់ឥសីទាំងពីរនេះ ក៏មិនមានចំពោះយើងដែលជាអ្នកប្រទូសរ៉ាយដ៏ខ្លាំងនេះ ត្រឡប់ជាលើកតម្កើងយើងទៀត ទើបទ្រង់ត្រាស់យ៉ាងនេះថា :

ធម្មំ នេសាន ភណថ កតា អបចិតី តយា
បិតា ត្វមសិ អម្ហាកំ មាតា ត្វមសិ បារិកេ ។

ពូជអ្នកនេសាទមានឱវាទធម៌ គារវៈបវរចិត្តល្អសុខុម
សូមលោកធ្វើជាបិតានៃខ្ញុំ បង្គំបារិកាមាតាខ្ញុំពិត ។

បណ្ដាបទទាំងនោះ បទថា **តយា** ដោយសេចក្ដីថា កាលដែលជាមនុស្សៗ ក៏ពោលយ៉ាងនេះ ។

បទថា **បិតា** ជាដើម ដោយសេចក្ដីថា បពិត្រលោកឪទុកូលបណ្ឌិត ចាប់តាំងតែពីថ្ងៃនេះទៅ សូមលោកតាំងនៅក្នុងឋានៈជាបិតារបស់ខ្ញុំ ។ បពិត្រម៉ែបារិកា សូម្បីម៉ែ ក៏ចូរតាំងនៅក្នុងឋានៈជាមាតារបស់ខ្ញុំ រីឯខ្ញុំ ក៏តាំងនៅក្នុងឋានៈជាសាមកុមារ បុត្ររបស់លោក ធ្វើកិច្ចគ្រប់យ៉ាងមានលាងបាទាជាដើម សូមលោកទាំងពីរកុំកំណត់ខ្ញុំថាជាព្រះរាជា ចូរកំណត់ថាដូចសាមកុមារចុះ ។

តាបសទាំងពីរផ្គងអញ្ជលីសំពះ កាលដែលនឹងទូលអង្វរថា សូមថ្វាយព្រះពរមហាបពិត្រ ព្រះអង្គមិនមានតួនាទីដែលនឹងត្រូវធ្វើការងារដល់អាត្មាទាំងពីរឡើយ ។ ប៉ុន្តែសូមព្រះអង្គ ទ្រង់កាន់ចុងឈើច្រត់របស់អាត្មាភាពទាំងពីរ ហើយនាំទៅឱ្យដល់កូនសាមផងចុះ ទើបពោល

ពីរគាថា :

នមោ តេ កាសិរាជត្ថុ នមោ តេ កាសិវឌ្ឍន
អញ្ជលិន្តេ បគ្គណ្ហាម យាវ សាមានុបាបយ ។
តស្ស បាទេ សមជ្ជន្តា មុខញ្ច ភុជទស្សនំ
សំសុម្ភមានា អត្តានំ កាលមាគមយាមសេ ។

ខ្ញុំសូមបង្គំអង្គព្រះរាជា ទ្រង់ព្រះវឌ្ឍនានាដែនកាសី
ទូលបង្គំប្រណម្យសូមទ្រង់ប្រណី នាំយើងឥសីដើម្បីជួបសាម ។
ទូលបង្គំទាំងពីរនឹងច្របាច់ជើង ចាប់ខ្លួនលើកឡើងស្ទាបមុខស្ទាបស្នាម
ហើយយើងនឹងត្រៀមដើម្បីស្លាប់តាម អុះឱកូនសាមមុខគួរគយគន់ ។

បណ្ដាបទទាំងនោះ បទថា **យាវ សាមានុបាបយ** ដោយសេចក្ដីថា សូមទានប្រោស នាំអាត្មាទាំងពីរ ឱ្យបានទៅដល់ទីដែលសាមកុមារនៅ ។

បទថា **ភុជទស្សនំ** ដោយសេចក្ដីថា សាមកុមារដ៏ល្អស្អាតគួរគយគន់ គឺមានរូបស្អាតគួរជ្រះថ្លា ។

បទថា **សំសុម្ភមានា** បានដល់ ច្របាច់ ។

បទថា **កាលមាគមយាមសេ** ដោយសេចក្ដីថា

នឹងធ្វើ គឺនឹងដល់នូវកាលកិរិយា ។

កាលដែលបុគ្គលទាំងបីសន្ទនាគ្នារហូតមកនេះ ព្រះអាទិត្យក៏អស្តង្គត ។ លំដាប់នោះ ព្រះរាជាទ្រង់ព្រះតម្រិះថា បើយើងនាំតាបសទាំងពីរ ទៅកាន់សំណាក់នៃសុវណ្ណសាមក្នុងពេលឥឡូវនេះ ហឫទ័យរបស់តាបសទាំងពីរនឹងបែកធ្លាយ ព្រោះឃើញសុវណ្ណសាមនោះ យើងក៏នឹងធ្លាក់នរក ក្នុងកាលដែលលោកទាំងបីធ្វើកាល-កិរិយា ដោយប្រការដូច្នេះឯង ព្រោះហេតុនោះ យើងនឹងមិនឱ្យតាបសតាបសីទាំងពីរនេះទៅឡើយ ទ្រង់ព្រះតម្រិះដូច្នេះហើយ ទើបត្រាស់នូវគាថា ៤ គាថា :

ព្រហាវាឡមិគាកិណ្ណំ អាកាសន្តំវ ទិស្សតិ
យត្ថ សាមោ ហតោ សេតិ ចន្ទោវ បតិតោ ឆមា ។

សាមស្លាប់ហើយដេកដូចព្រះចន្ទធ្លាក់ លើផែនដីជាក់ក្នុងព្រៃស្រោងស្រុះ
សុទ្ធសត្វសាហាវនៅពេញព្រៃនោះ ព្រៃធំស្រោងស្រុះខ្ពស់កប់អាកាស ។

ព្រហាវាឡមិគាកិណ្ណំ អាកាសន្តំវ ទិស្សតិ
យត្ថ សាមោ ហតោ សេតិ សុរិយោ បតិតោ ឆមា ។

សាមស្លាប់ហើយដេកដូចសុរិយាធ្លាក់ លើផែនដីជាក់ក្នុងព្រៃដ៏ក្រាស់
សុទ្ធសត្វសាហាវច្រើនមីរដេរដាស ព្រៃខ្ពស់ខ្លាំងណាស់កប់អាកាសា ។

ព្រហាវាឡមិគាកិណ្ណំ អាកាសន្តំវ ទិស្សតិ
យត្ថ សាមោ ហតោ សេតិ បំសុនា បរិកុណ្ឋិតោ ។

សាមស្លាប់ហើយដេកប្រឡាក់អាចម៍ដី ឋិតនៅក្នុងព្រៃៗខ្ពស់អស្ចារ្យ
សុទ្ធសត្វសាហាវពេញព្រៃនោះណា កប់អាកាសាព្រៃខ្ពស់ពន្លឹក ។

ព្រហាវាឡមិគាកិណ្ណំ អាកាសន្តំវ ទិស្សតិ
យត្ថ សាមោ ហតោ សេតិ ឥធេវ វសថស្សមេ ។

សាមស្លាប់ហើយដេកនៅក្នុងព្រៃក្រាស់ ខ្ពស់កប់អាកាសពេញដោយពាឡម្រឹគ
សូមអ្នកទាំងពីរស្តាប់ហើយរលឹក គិតនឹកថានៅអាស្រមនេះហើយ ។

បណ្តាបទទាំងនោះ បទថា **ព្រហា** បានដល់ខ្ពស់ដ៏ក្រៃលែង ។

បទថា **អាកាសន្តំ** ដោយសេចក្តីថា ព្រៃនោះឯងបានដឹងគ្នាមកថា ហាក់ដូចជាដល់ទីបំផុតនៃអាកាស (ខ្ពស់កប់អាកាស) ។

បទថា **ឆមា** បានដល់លើផែនដី គឺប្រឹថពី ។ បាឋៈថា **ឆមំ** ដូច្នេះក៏មាន ដោយសេចក្តីថា ដូចធ្លាក់ចុះលើ

ផែនដី ។

បទថា **បរិក្ខណ្ឌិតោ** ដោយសេចក្ដីថា ប្រឡាក់ប្រឡូស ។

លំដាប់នោះ តាបសតាបសីទាំងពីរបានពោលគាថាដើម្បីនឹងសម្ដែងថា ខ្លួនមិនខ្លាចពាឡម្រឹគទាំងឡាយ :

យន្តិ តត្ថ សហស្សានិ សតានិ នហុតានិ ច
នេវម្ហាកំ ភយំ កោចិ វនេ វាឡេសុ វិជ្ជតិ ។

ទោះជាទីនោះមានសុទ្ធពាឡម្រឹគ រយពាន់គគ្រឹកសន្ធឹកម៉ឺនក្ដី
បន្តិចបន្តួចក៏យើងឥតភ័យ ពាឡម្រឹគក្នុងព្រៃយើងមិនភ័យឡើយ ។

បណ្ដាបទទាំងនោះ បទថា **កោចិ** ដោយសេចក្ដីថា ក្នុងព្រៃនេះ សូម្បីជាប្រទេសគឺកន្លែងណាមួយក៏ដោយ ក៏អាត្មាទាំងពីរមិនមានការភ័យខ្លាច ក្នុងពួកពាឡម្រឹគទាំងឡាយឡើយ ។

លំដាប់នោះ ព្រះរាជាកាលដែលមិនអាចហាមឥសីទាំងពីរនោះបាន ទ្រង់ក៏ដឹកដៃនាំទៅកាន់ទីដែលសុវណ្ណសាមដួលដេកនៅ ។

ព្រះបរមសាស្ដា កាលដែលទ្រង់ប្រកាសនូវសេចក្ដីនោះ ទើបត្រាស់ថា :

តតោ អន្ធានមាទាយ កាសិរាជា ព្រហាវនេ
ហត្ថេ គហេត្វា បក្កាមិ យត្ថ សាមោ ហតោ អហុ ។

គ្រានោះ ព្រះរាជាដ៏ជាធំ ក្នុងដែនកាសី ដឹកដៃនាំជនខ្វាក់ទាំងពីរ ទៅក្នុងព្រៃធំ សុវណ្ណសាមត្រូវស្លាប់ក្នុងទីណា ទ្រង់ក៏នាំទៅទីនោះ ។

បណ្ដាបទទាំងនោះ បទថា **តតោ** ប្រែថា ក្នុងកាលនោះ ។

បទថា **អន្ធានំ** បានដល់ ឥសីទាំងពីរជាមនុស្សភ្នែកងងឹត ។

បទថា **អហុ** ប្រែថា បានប្រព្រឹត្តទៅហើយ ។

បទថា **យត្ថ** ដោយសេចក្ដីថា ព្រះបាទកាសី ទ្រង់នាំឥសីទាំងពីរ ទៅក្នុងទីដែលសុវណ្ណសាមដេកនៅ ។

គ្រាកាលដែលព្រះរាជាទ្រង់នាំទៅហើយ ប្រថាប់ឈរក្នុងទីជិតសុវណ្ណសាម រួចហើយទ្រង់ត្រាស់ថា : នេះ

គឺបុត្ររបស់អ្នកជាម្ចាស់ទាំងពីរ ។ លំដាប់នោះ តាបស ដែលជាបិតារបស់ព្រះពោធិសត្វ ទ្រសីសៈព្រះពោធិសត្វ ដាក់លើភ្លៅ រីឯតបស្សិនីដែលជាមាតាក៏លើកជើងព្រះ-ពោធិសត្វដាក់លើភ្លៅរបស់ខ្លួន អង្គុយយំរៀបរាប់ ។

ព្រះបរមសាស្តា កាលដែលទ្រង់ប្រកាសនូវសេចក្តី នោះ ទើបត្រាស់នូវព្រះគាថា មានជាអាទិ៍ថា :

ឆិស្វាន បតិតំ សាមំ   បុត្តកំ បំសុកុណ្ឋិតំ
អបវិទ្ធំ ព្រហារញ្ញេ   ចន្ទំវ បតិតំ ឆមា ។

តាបសតាបសីទាំងពីរ ឃើញ (គឺដឹង) នូវសាមជា បុត្រដួលប្រឡាក់ប្រឡូសដោយធូលីដី ដែលត្រូវគេបោះ-បង់ចោលក្នុងព្រៃធំ ហាក់ដូចជាព្រះចន្ទដែលធ្លាក់មកលើ ប្រឹថពី ។

ឆិស្វាន បតិតំ សាមំ   បុត្តកំ បំសុកុណ្ឋិតំ
អបវិទ្ធំ ព្រហារញ្ញេ   សុរិយំវ បតិតំ ឆមា ។

បានឃើញ (គឺដឹង) នូវសាមជា បុត្រដួលប្រឡាក់ ប្រឡូសដោយធូលីដី ដែលត្រូវគេបោះបង់ចោលក្នុងព្រៃធំ

ដូចជាព្រះអាទិត្យដែលធ្លាក់មកលើប្រឹថពី ។

ឆិស្វាន បតិតំ សាមំ   បុត្តកំ បំសុកុណ្ឋិតំ
អបវិទ្ធំ ព្រហារញ្ញេ   កលុនំ បរិទេវយុំ ។

ឃើញ (គឺដឹង) នូវសាមជាបុត្រដួលប្រឡាក់ប្រឡូស ដោយធូលីដី ដែលត្រូវគេបោះបង់ចោលក្នុងព្រៃ ក៏យំ រៀបរាប់គួរឱ្យអាណិត ។

ឆិស្វាន បតិតំ សាមំ   បុត្តកំ បំសុកុណ្ឋិតំ
ពាហា បគ្គយ្ហ បក្កន្ទុំ   អធម្មោ កិរ ភោ ឥតិ ។

ឃើញ (គឺដឹង) នូវសាមជាបុត្រដួលប្រឡាក់ប្រឡូស ដោយធូលីដី ហើយផ្គងដើមដៃយំទង្គឹះខ្សឹកខ្សួលថា ហៃ បាដ៏ចម្រើន ការស្លាប់នេះមានសភាពមិនគួរទេ ។

ពាឡ្ហំ ខោ ត្វំ បមត្តោសិ   សាម កល្យាណទស្សន
យោ អជ្ជេវង្គតេ កាលេ   ន កិញ្ចិមភិភាសសិ ។

ឱបាសាមអើយ អ្នកមានរូបល្អគួរឱ្យគយគន់ បាឯង ជាមនុស្សស្រវឹងខ្លាំង បានជាក្នុងកាលដែលដល់នូវមរណៈ ថ្ងៃនេះ អ្នកឥតនិយាយរកយើងបន្តិចបន្តួចសោះ ។

ពាឡ្ហំ ខោ ត្វំ បធិត្តោសិ សាម កល្យាណទស្សន
យោ អជ្ជេវង្គតេ កាលេ ន កិញ្ចិមភិភាសសិ ។

ឱបាសាមអើយ អ្នកមានរូបល្អគួរឱ្យគយគន់ បាឯង ជាមនុស្ស ភ្លើតភ្លើនខ្លាំង បានជាក្នុងកាលដែលដល់នូវមរណៈថ្ងៃនេះ អ្នកឥតនិយាយរកយើងបន្តិចបន្តួចសោះ ។

ពាឡ្ហំ ខោ ត្វំ បកុទ្ធោសិ សាម កល្យាណទស្សន
យោ អជ្ជេវង្គតេ កាលេ ន កិញ្ចិមភិភាសសិ ។

ឱបាសាមអើយ អ្នកមានរូបល្អគួរឱ្យគយគន់ បាឯង ខឹងខ្លាំង បានជាក្នុងកាលដែលដល់នូវមរណៈថ្ងៃនេះ អ្នកឥតនិយាយរកយើង បន្តិចបន្តួចសោះ ។

ពាឡ្ហំ ខោ ត្វំ បសុត្តោសិ សាម កល្យាណទស្សន
យោ អជ្ជេវង្គតេ កាលេ ន កិញ្ចិមភិភាសសិ ។

ឱបាសាមអើយ អ្នកមានរូបល្អគួរឱ្យគយគន់ បាឯង ដេកលក់ស៊ប់ បានជាក្នុងកាលដែលដល់នូវមរណៈថ្ងៃនេះ អ្នកឥតនិយាយរកយើង បន្តិចបន្តួចសោះ ។

ពាឡ្ហំ ខោ ត្វំ វិមនោសិ សាម កល្យាណទស្សន

-៩៥-

យោ អជ្ជេវង្គតេ កាលេ ន កិញ្ចិមភិភាសសិ ។

ឱបាសាមអើយ អ្នកមានរូបល្អគួរឱ្យគយគន់ បាឯង ជាបុគ្គលតូចចិត្តខ្លាំង បានជាក្នុងកាលដែលដល់នូវមរណៈថ្ងៃនេះ បាឯងឥតនិយាយរកយើង បន្តិចបន្តួចសោះ ។

ជដំ វលិនំ បំសុគតំ កោទានិ សណ្ឋបេស្សតិ
សាមោ អយំ កាលកតោ អន្ធានំ បរិចារិកោ ។

ឥឡូវនេះ នរណានឹងរៀបចំជដា ដ៏សៅហ្មង ប្រឡាក់ប្រឡូសដោយធូលីដី ព្រោះសាមដែលជាអ្នកបម្រើមនុស្សងងឹតយើងនេះ ធ្វើមរណកាលហើយ ។

កោ នោ សម្មជ្ជនាទាយ សម្មជ្ជិស្សតិ អស្សមំ
សាមោ អយំ កាលកតោ អន្ធានំ បរិចារិកោ ។

ឥឡូវនេះ នរណានឹងកាន់អំបោស បោសអាស្រម ដើម្បីយើង ព្រោះសាមដែលជាអ្នកបម្រើមនុស្សងងឹតយើងនេះ ធ្វើមរណកាលហើយ ។

កោទានិ ន្ហាបយិស្សតិ សីតេនុណ្ហោទកេន ច
សាមោ អយំ កាលកតោ អន្ធានំ បរិចារិកោ ។

-៩៦-

ឥឡូវនេះ នរណានឹងផ្ងូតទឹកយើង ដោយទឹកត្រជាក់ ទឹកក្តៅ ព្រោះសាមដែលជាអ្នកបម្រើមនុស្សងងឹតយើងនេះ ធ្វើមរណកាលហើយ ។

កោទានិ តោជយិស្សតិ វនមូលផលានិ ច
សាមោ អយំ កាលកតោ អន្ធានំ បរិចារិកោ ។

ឥឡូវនេះ នរណានឹងឱ្យយើងបរិភោគ មើមឈើផ្លែឈើ ព្រោះសាមដែលជាអ្នកបម្រើមនុស្សងងឹតយើងនេះ ធ្វើមរណកាលហើយ ។

បណ្តាបទទាំងនោះ បទថា **អបវិទ្ធំ** ដោយសេចក្តីថា ទុកចោលយ៉ាងអត់ប្រយោជន៍ ។

បទថា **អធម្មោ កិរ ភោ ឥតិ** ដោយសេចក្តីថា បានឮថា ភាពអយុត្តិធម៌កំពុងប្រព្រឹត្តទៅក្នុងលោកនេះក្នុងថ្ងៃនេះឯង ។

បទថា **មត្តោ** ដោយសេចក្តីថា ស្រវឹង គឺដល់នូវសេចក្តីប្រមាទ ដូចផឹកស្រាខ្លាំង ។ គឺតាបសតាបសីនិយាយរវើរវាយ ដោយប្រការផ្សេង ៗ ។

បទថា **ជដំ** បានដល់ជដារបស់យើងទាំងពីរដែលសៅហ្មង ។

បទថា **បំសុគតំ** ដោយសេចក្តីថា ប្រឡាក់ប្រឡូសដោយធូលីដីក្នុងវេលាណា ។

បទថា **កោទានិ** ដោយសេចក្តីថា ឥឡូវនេះនរណានឹងរៀបចំជដានោះឱ្យត្រង់ គឺធ្វើឱ្យស្អាត គឺធ្វើឱ្យត្រង់ក្នុងវេលានោះ ។

លំដាប់នោះ តបស្សិនីជាមាតានៃព្រះពោធិសត្វកំពុងតែយំសោករៀបរាប់ដ៏ខ្លាំងក្លានោះ បានយកដៃល្ងូកទៅស្ទាបទ្រូងរបស់ព្រះពោធិសត្វ ពិចារណានូវកម្តៅ គិតថា កម្តៅភ្លើងធាតុនៃបុត្ររបស់យើង កំពុងប្រព្រឹត្តទៅនៅឡើយ បុត្រយើងសន្លប់ដោយកម្លាំងថ្នាំពិស ដូច្នេះយើងនឹងធ្វើនូវសច្ចកិរិយាដល់បុត្ររបស់យើង ដើម្បីដកនូវពិសចេញ គិតដូច្នេះហើយ ក៏បានធ្វើនូវសច្ចកិរិយា ។

ព្រះបរមសាស្តា កាលដែលទ្រង់ប្រកាសនូវសេចក្តីនោះ ទើបត្រាស់ថា :

ទិស្វាន បតិតំ សាមំ បុត្តកំ បំសុកុណ្ឋិតំ
អដ្ដិតា បុត្តសោកេន មាតា សច្ចំ អភាសថ ។

មាតាឃើញ (គឺដឹង) ថាសាមជាបុត្រ ដួលប្រឡាក់ប្រឡូសដោយធូលីដី ត្រូវសេចក្ដីសោកចំពោះបុត្របៀតបៀនហើយ បានពោលនូវពាក្យសច្ចៈថា :

យេន សច្ចេនយំ សាមោ ធម្មចារី បុរេ អហុ
ឯតេន សច្ចវជ្ជេន វិសំ សាមស្ស ហញ្ញតុ ។

ក្នុងកាលមុន សាមនេះជាអ្នកប្រព្រឹត្តធម៌ ដោយសច្ចៈណា សូមឱ្យពិសរបស់សាម សាបរលាបទៅ ដោយការពោលនូវពាក្យសច្ចៈនោះ ។

យេន សច្ចេនយំ សាមោ ព្រហ្មចារី បុរេ អហុ
ឯតេន សច្ចវជ្ជេន វិសំ សាមស្ស ហញ្ញតុ ។

ក្នុងកាលមុន សាមនេះជាអ្នកប្រព្រឹត្តធម៌ដ៏ប្រសើរ ដោយសច្ចៈណា សូមឱ្យពិសរបស់សាម សាបរលាបទៅ ដោយការពោលនូវពាក្យសច្ចៈនោះ ។

យេន សច្ចេនយំ សាមោ សច្ចវាទី បុរេ អហុ
ឯតេន សច្ចវជ្ជេន វិសំ សាមស្ស ហញ្ញតុ ។

ក្នុងកាលមុន សាមនេះជាអ្នកពោលនូវពាក្យពិត (មាននូវសច្ចវាចា) ដោយសច្ចៈណា សូមឱ្យពិសរបស់សាម សាបរលាបទៅ ដោយការពោលនូវពាក្យសច្ចៈនោះ ។

យេន សច្ចេនយំ សាមោ មាតាបេត្តិភរោ អហុ
ឯតេន សច្ចវជ្ជេន វិសំ សាមស្ស ហញ្ញតុ ។

សាមនេះ ជាអ្នកចិញ្ចឹមនូវមាតាបិតា ដោយសច្ចៈណា សូមឱ្យពិសរបស់សាម សាបរលាបទៅ ដោយការពោលនូវពាក្យសច្ចៈនោះ ។

យេន សច្ចេនយំ សាមោ កុលេ ជេដ្ឋាបចាយិកោ
ឯតេន សច្ចវជ្ជេន វិសំ សាមស្ស ហញ្ញតុ ។

សាមនេះ ជាអ្នកប្រព្រឹត្តកោតក្រែង នូវបុគ្គលជាធំក្នុងត្រកូល ដោយសច្ចៈណា សូមឱ្យពិសរបស់សាម សាបរលាបទៅ ដោយការពោលនូវពាក្យសច្ចៈនោះ ។

យេន សច្ចេនយំ សាមោ ធារណា បិយតរោ មម
ឯតេន សច្ចវជ្ជេន   វិសំ សាមស្ស ហញ្ញតុ ។

សាមនេះជាទីស្រឡាញ់ ដោយវិសេសរបស់ខ្ញុំជាងជីវិត ដោយសច្ចៈណា សូមឱ្យពិសរបស់សាម សាបរលាបទៅ ដោយការពោលនូវពាក្យសច្ចៈនោះ ។

យំ កិញ្ចិត្ថិ កតំ បុញ្ញំ   មយ្ហញ្ចេវ បិតុច្ច តេ
សព្វេន តេន កុសលេន   វិសំ សាមស្ស ហញ្ញតុ ។

បុណ្យឯណានីមួយ ដែលខ្ញុំផង ដែលបិតារបស់អ្នកផង បានធ្វើហើយ ដោយកុសលទាំងអស់នោះ សូមឱ្យពិសរបស់សាម សាបរលាបទៅ ។

បណ្ដាបទទាំងនោះ បទថា **យេន សច្ចេន** បានដល់ ដោយសេចក្ដីពិតណា គឺដោយសភាវៈណា ។

បទថា **ធម្មចារី** បានដល់ អ្នកប្រព្រឹត្តធម៌គឺកុសលកម្មបថ ១០ ។

បទថា **សច្ចវាទី** ដោយសេចក្ដីថា មិនពោលមុសាវាទ សូម្បីដោយការសើចលេង ។

បទថា **មាតាបេត្តិភរោ** ដោយសេចក្ដីថា ជាអ្នកមិនខ្ជិល ចិញ្ចឹមបីបាច់ថែរក្សាមាតាបិតាទាំងយប់ទាំងថ្ងៃ។

បទថា **កុលេ ជេដ្ឋាបចាយិកោ** ដោយសេចក្ដីថា ជាអ្នកធ្វើនូវសក្ការបូជា ដល់បិតាជាដើម ដែលជាអ្នកចម្រើនជាទីបំផុត ។

កាលមាតាធ្វើនូវសច្ចកិរិយាទាំងអស់ ៧ គាថាយ៉ាងនេះហើយ សាមបណ្ឌិតក៏ប្រែខ្លួនត្រឡប់ ហើយស្ងៀមឈឹងទៅទៀតទៅ ។ លំដាប់នោះ បិតាគិតថា កូនរបស់យើង នៅមានជីវិត យើងនឹងធ្វើសច្ចកិរិយាខ្លះ ទើបបានធ្វើសច្ចកិរិយាយ៉ាងនោះ ។

ព្រះបរមសាស្ដា កាលដែលព្រះអង្គទ្រង់ប្រកាសនូវសេចក្ដីនោះ ទើបត្រាស់ថា :

និស្វាន បតិតំ សាមំ   បុត្តកំ បំសុកុណ្ឋិតំ
អដ្ដិតោ បុត្តសោកេន   បិតា សច្ចំ អភាសថ ។

បិតាឃើញ (គឺដឹង) ថាសាមជាបុត្រ ដួលប្រឡាក់ប្រឡូសដោយធូលីដី ត្រូវសេចក្ដីសោកចំពោះបុត្របៀត-

បៀនហើយ បានពោលនូវពាក្យសច្ចៈថា :

យេន សច្ចេនយំ សាមោ ធម្មចារី បុរេ អហុ
ឯតេន សច្ចវជ្ជេន វិសំ សាមស្ស ហញ្ញតុ ។

ក្នុងកាលមុន សាមនេះជាអ្នកប្រព្រឹត្តធម៌ ដោយសច្ចៈណា សូមឱ្យពិសរបស់សាម សាបរលាបទៅ ដោយការពោលនូវពាក្យសច្ចៈនោះ ។

យេន សច្ចេនយំ សាមោ ព្រហ្មចារី បុរេ អហុ
ឯតេន សច្ចវជ្ជេន វិសំ សាមស្ស ហញ្ញតុ ។

ក្នុងកាលមុន សាមនេះជាអ្នកប្រព្រឹត្តធម៌ដ៏ប្រសើរ ដោយសច្ចៈណា សូមឱ្យពិសរបស់សាម សាបរលាបទៅ ដោយការពោលនូវពាក្យសច្ចៈនោះ ។

យេន សច្ចេនយំ សាមោ សច្ចវាទី បុរេ អហុ
ឯតេន សច្ចវជ្ជេន វិសំ សាមស្ស ហញ្ញតុ ។

ក្នុងកាលមុន សាមនេះជាអ្នកពោលនូវពាក្យពិត (មាននូវសច្ចវាចា) ដោយសច្ចៈណា សូមឱ្យពិសរបស់សាម សាបរលាបទៅ ដោយការពោលនូវពាក្យសច្ចៈនោះ ។

យេន សច្ចេនយំ សាមោ មាតាបេត្តិភរោ អហុ
ឯតេន សច្ចវជ្ជេន វិសំ សាមស្ស ហញ្ញតុ ។

សាមនេះ ជាអ្នកចិញ្ចឹមនូវមាតាបិតា ដោយសច្ចៈណា សូមឱ្យពិសរបស់សាម សាបរលាបទៅ ដោយការពោលនូវពាក្យសច្ចៈនោះ ។

យេន សច្ចេនយំ សាមោ កុលេ ជេដ្ឋាបចាយិកោ
ឯតេន សច្ចវជ្ជេន វិសំ សាមស្ស ហញ្ញតុ ។

សាមនេះ ជាអ្នកប្រព្រឹត្តកោតក្រែង នូវបុគ្គលជាធំក្នុងត្រកូល ដោយសច្ចៈណា សូមឱ្យពិសរបស់សាម សាបរលាបទៅ ដោយការពោលនូវពាក្យសច្ចៈនោះ ។

យេន សច្ចេនយំ សាមោ បាណា បិយតរោ មម
ឯតេន សច្ចវជ្ជេន វិសំ សាមស្ស ហញ្ញតុ ។

សាមនេះជាទីស្រឡាញ់ ដោយវិសេសរបស់ខ្ញុំជាងជីវិត ដោយសច្ចៈណា សូមឱ្យពិសរបស់សាម សាបរលាបទៅ ដោយការពោលនូវពាក្យសច្ចៈនោះ ។

យំ កិញ្ចិត្ថិ កតំ បុញ្ញំ មយ្ហញ្ចេវ មាតុច្ច តេ

សព្វេន តេន កុសលេន វិសំ សាមស្ស ហញ្ញតុ ។

បុណ្យឯណានីមួយ ដែលខ្ញុំផង ដែលមាតារបស់អ្នកផង បានធ្វើហើយ ដោយកុសលទាំងអស់នោះ សូមឱ្យពិសរបស់សាម សាបរលាបទៅ ។

កាលដែលបិតាធ្វើសច្ចកិរិយាយ៉ាងនេះ ព្រះពោធិសត្វ ក៏ប្រែខ្លួនត្រឡប់មកម្ខាងវិញទៀត ហើយក៏ស្ងៀមឈឹងដូចមុនដែរ ។

លំដាប់នោះ ទេពធីតា ព្រះនាម **ពសុន្ធរី** បានធ្វើនូវសច្ចកិរិយា លំដាប់ទី ៣ ដល់ព្រះមហាសត្វដែរ ។

ព្រះបរមសាស្តា កាលដែលព្រះអង្គទ្រង់ប្រកាសនូវសេចក្តីនោះ ទើបត្រាស់ថា :

សា ទេវតា អន្តរហិតា បព្វតេ គន្ធមាទនេ
សាមស្ស អនុកម្បាយ ឥមំ សច្ចំ អភាសថ ។

ទេវតានោះ បាត់អំពីភ្នំគន្ធមាទន៍ បានពោលនូវពាក្យសច្ចៈនេះ ដោយសេចក្តីអនុគ្រោះដល់សាមថា :

បព្វត្យាហំ គន្ធមាទនេ ចិរំ រត្តំ និវាសិនី

ន មេ បិយតរោ កោចិ អញ្ញោ សាមេន វិជ្ជតិ
ឯតេន សច្ចវជ្ជេន វិសំ សាមញ្ញស្ស ហញ្ញតុ។

ខ្ញុំនៅអាស្រ័យលើភ្នំគន្ធមាទន៍ អស់កាលជាយូរអង្វែងហើយ ឥតមាននរណាដទៃ ដែលជាទីស្រឡាញ់ដោយវិសេសរបស់ខ្ញុំជាងសាមទេ ដោយការពោលនូវពាក្យសច្ចៈនោះ សូមឱ្យពិសរបស់សាម សាបរលាបទៅ។

សព្វេ វនា គន្ធមយា បព្វតេ គន្ធមាទនេ
ឯតេន សច្ចេវជ្ជេន វិសំ សាមស្ស ហញ្ញតុ។

នៅភ្នំគន្ធមាទន៍ ព្រៃព្រឹក្សាទាំងឡាយ សុទ្ធសឹងមានក្លិនក្រអូប ដោយការពោលនូវពាក្យសច្ចៈនោះ សូមឱ្យពិសរបស់សាម សាបរលាបទៅ។

បណ្តាបទទាំងនោះ បទថា **បព្វត្យាហំ** កាត់បទជា **បព្វតេ អហំ** ដោយសេចក្តីថា ខ្ញុំនៅអាស្រ័យលើភ្នំគន្ធមាទន៍ ។

បទថា **គន្ធមយា** បានដល់ សុទ្ធហើយទៅដោយដើមឈើដែលមានក្លិនក្រអូប ។ នៅនឹងភ្នំនោះ មិនមាន

ដើមឈើអ្វី ដែលមិនមានក្លិនក្រអូបឡើយ ។

ព្រះបរមសាស្តា ទ្រង់ត្រាស់ជាបន្តទៀតថា :

តេសំ លាលប្បមានានំ ពហុំ ការុញ្ញសញ្ហិតំ
ខិប្បំ សាមោ សមុដ្ឋាសិ យុវា កល្យាណទស្សនោ។

កាលបើជនទាំងនោះ កំពុងចរចារៀបរាប់នូវពាក្យ ប្រកបដោយសេចក្តីករុណា មានប្រមាណច្រើន សាមជាមនុស្សកំលោះ មានរូបល្អ គួរឱ្យគយគន់ ក៏ក្រោកឡើងភ្លាម ។

ក្នុងបណ្តាបទទាំងនោះ បទថា **តេសំ** ដោយសេចក្តីថា ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កាលដែលឥសីទាំងពីរនោះ ពោលរៀបរាប់ ជារឿយៗ នោះឯង សាមបណ្ឌិតបានក្រោកឡើងយ៉ាងលឿន ។ ក្នុងកាលដែលទេពធីតាធ្វើសច្ចកិរិយា ចប់ហើយ ការឈឺចុកចាប់របស់សាមបណ្ឌិតនោះ បានវិនាសបាត់អស់ទៅ ដូចទឹកធ្លាក់ចេញពីស្លឹកឈូកដូច្នោះឯង ទាំងដែលមិនប្រាកដស្នាមរបួសដែលត្រូវបាញ់ថា បាញ់ត្រូវត្រង់នេះ ឬត្រង់ណានោះឡើយ ។

សេចក្តីអស្ចារ្យទាំងពួងគឺ ព្រះពោធិសត្វវិនាសបាត់នូវរោគ តាបសតាបសីដែលជាមាតាបិតាបានភ្នែកភ្លឺត្រឡប់មកជាប្រក្រតីវិញ ពន្លឺព្រះសុរិយាក៏ប្រាកដឡើង និងអ្នកទាំង ៤ នោះ ក៏បានប្រាកដនៅនឹងទីអាស្រមបាន ក្នុងខណៈជាមួយគ្នាតែម្តង ។ មាតាបិតាមានភ្នែកល្អជាប្រក្រតីវិញហើយ ក៏ត្រេកអរដ៏ក្រៃលែងថា : កូនសាមវិនាសបាត់នូវរោគហើយ ។ លំដាប់នោះ សាមបណ្ឌិតបានពោលដល់អ្នកទាំងនោះ ដោយគាថាថា :

សាមោហមស្មិ ភទ្ទំ វោ សោត្ថិនាម្ហិ សមុដ្ឋិតោ
មា ពាឡ្ហំ បរិទេវេថ មញ្ជុនាភិវទេថ មំ ។

ខ្ញុំឈ្មោះសាម សេចក្តីចម្រើនចូរមានដល់លោកទាំងឡាយ ខ្ញុំក្រោកឡើងហើយដោយសួស្តី សូមលោកទាំងឡាយកុំខ្សឹកខ្សួលខ្លាំងឡើយ សូមលោកទាំងឡាយចរចាចំពោះខ្ញុំ ដោយពាក្យពីរោះ ។

លំដាប់នោះ ព្រះពោធិសត្វបែរទៅព្រះរាជា កាលដែលនឹងទូលបដិសណ្ឋារៈ ទើបពោលគាថាទាំងនេះថា :

ស្វាគតន្តេ មហារាជ អថោ តេ អទុរាគតំ
ឥស្សរោសិ អនុប្បត្តោ យំ ឥធត្ថិ បវេទយ ។

បពិត្រមហារាជ ព្រះរាជដំណើររបស់ព្រះអង្គមកល្អហើយ ទ្រង់យាងមកមិនអាក្រក់ទេ ព្រះអង្គជាធំទ្រង់យាងមកដល់ហើយ វត្ថុណាមាននៅក្នុងទីនេះ សូមព្រះអង្គទ្រង់ជ្រាបចុះ ។

តិណ្ឌុកានិ បិយាលានិ មធុកេកាសមារិយោ
ផលានិ ខុទ្ទកប្បានិ ភុញ្ជ រាជ វរំ វរំ ។

បពិត្រមហារាជ ផលាផល មានផ្លែទន្លាប់ មាក់ប៉ែនស្រគំ សឹងមានរសផ្អែមដូចទឹកឃ្មុំ ទូលបង្គំជាខ្ញុំប្រមូលមកទុកក្នុងទីជាមួយគ្នា សូមទ្រង់សោយនូវផលាផលដែលមានរសឆ្ងាញ់ ៗ ។

អត្ថិ មេ បានិយំ សីតំ អាភតំ គិរិគព្ភរា
តតោ បិវ មហារាជ សចេ ត្វំ អភិកង្ខសិ ។

បពិត្រមហារាជ ទឹកសម្រាប់សោយដ៏ត្រជាក់ ទូលព្រះបង្គំជាខ្ញុំបាននាំមកអំពីជ្រោះភ្នំ ប្រសិនបើព្រះអង្គមាន

សេចក្តីត្រូវការ សូមទ្រង់ដងអំពីនោះ សោយចុះ ។

ចំណែកព្រះរាជាទតព្រះនេត្រឃើញអស្ចារ្យដូច្នោះទើបត្រាស់ថា :

សម្មុយ្ហាមិ បមុយ្ហាមិ សព្វា មុយ្ហន្តិ មេ ទិសា
បេតន្តំ សាមមទ្ទក្ខឹ កោ នុ ត្វំ សាម ជីវសិ ។

ខ្ញុំវង្វេងភាន់ភាំងស្មារតី ងងឹតងងល់ សព្វទិសានុទិស ព្រោះបានឃើញសាមនោះធ្វើមរណកាលហើយ ម្នាលសាម អ្នកដូចម្តេច ក៏រស់ឡើងវិញ ។

បណ្តាបទទាំងនោះ បទថា **បេតំ** ដោយសេចក្តីថា បានឃើញសាមបណ្ឌិត ធ្វើកាលកិរិយាហើយ ។

បទថា **កោ នុ ត្វំ** ដោយសេចក្តីថា ព្រះរាជាត្រាស់សួរថា អ្នកត្រឡប់រស់ឡើងវិញ បានដូចម្តេចហ្ន៎ ។

ចំណែកសាមបណ្ឌិតគិតថា ព្រះរាជាទ្រង់កំណត់យើង ថាស្លាប់ហើយ យើងនឹងប្រកាសសេចក្តីដែលយើងនៅមិនទាន់ស្លាប់ ដល់ព្រះអង្គ ទើបទូលថា :

អបិ ជីវំ មហារាជ បុរិសំ គាឡ្ហវេទនំ

ឧបនីតមនសង្កប្បំ   ជីវន្តំ មញ្ញតេ មតំ ។

បពិត្រមហារាជ សត្វលោកតែងសំគាល់នូវបុរស ដែលមានវេទនាធ្ងន់ តែនៅរស់ ឬមានសេចក្តីត្រិះរិះនៃចិត្តធ្លាក់ចុះកាន់ភវង្គ ដែលនៅរស់ ថាស្លាប់ហើយ ។

អបិ ជីវំ មហារាជ   បុរិសំ គាឡ្ហវេទនំ
តំ និរោធគតំ សន្តំ   ជីវន្តំ មញ្ញតេ មតំ ។

បពិត្រមហារាជ ម្យ៉ាងទៀត សត្វលោក តែងសំគាល់នូវបុរសដែលមានវេទនាធ្ងន់ដល់នូវការរលត់ឈឹងស្ងប់ស្ងៀម ប៉ុន្តែនៅរស់ ថាស្លាប់ហើយ ។

បណ្តាបទទាំងនោះ បទថា **អបិ ជីវំ** បានដល់ នៅរស់ពិត ៗ ។

បទថា **ឧបនីតមនសង្កប្បំ** បានដល់ មានវារចិត្តធ្លាក់ចុះកាន់ភវង្គ ។

បទថា **ជីវន្តំ** ប្រែថា នៅមានជីវិតរស់ពិត ៗ ។

បទថា **មញ្ញតេ** ដោយសេចក្តីថា លោកនេះរមែងសំគាល់ថា បុគ្គលនេះ ស្លាប់ហើយ ។

បទថា **និរោធគតំ** ដោយសេចក្តីថា សាមបណ្ឌិតពោលថា លោករមែងសំគាល់បុគ្គលដែលមានជីវិត មានអស្សាសប្បស្សាសៈដល់នូវការរលត់ រម្ងាប់ហើយ ដូចជាខ្ញុំនេះឯង ថាស្លាប់ហើយ យ៉ាងនេះ ។

ក៏កាលដែលទូលយ៉ាងនេះហើយ ព្រះពោធិសត្វបំណងនឹងប្រកបព្រះរាជាទុកក្នុងប្រយោជន៍ បានពោលនូវព្រះគាថា ២ គាថា សម្តែងនូវព្រះធម៌ :

យោ មាតរំ បិតរំ វា   មច្ចោ ធម្មេន បោសតិ
ទេវាបិ នំ តិកិច្ឆន្តិ   មាតាបេតិភរំ នរំ ។

បុគ្គលណា តែងចិញ្ចឹមនូវមាតា និងបិតា ប្រកបដោយធម៌ ទេវតាទាំងឡាយ តែងរក្សានូវបុគ្គលអ្នកចិញ្ចឹមនូវមាតាបិតានោះ ។

យោ មាតរំ បិតរំ វា   មច្ចោ ធម្មេន បោសតិ
ឥធេវ នំ បសំសន្តិ   បេច្ច សគ្គេ បមោទតិ ។

បុគ្គលណា តែងចិញ្ចឹមនូវមាតា និងបិតា ប្រកបដោយធម៌ បណ្ឌិតទាំងឡាយក្នុងលោកនេះឯង តែង

សរសើរនូវបុគ្គលនោះ លុះលះលោកនេះទៅហើយ រមែងរីករាយក្នុងស្ថានសួគ៌ ។

ព្រះរាជា បានស្តាប់នូវពាក្យនោះហើយ ទ្រង់ព្រះតម្រិះថា គួរអស្ចារ្យណាស់ហ្ន៎ សូម្បីទេវតាទាំងឡាយ ក៏មកព្យាបាលរោគ ដែលកើតឡើងដល់បុគ្គលអ្នកចិញ្ចឹមបីបាច់ថែរក្សាមាតាបិតាដែរ សាមបណ្ឌិតនោះ ប្រសើររុងរឿងដ៏ក្រៃលែង ។ ទ្រង់ព្រះតម្រិះដូច្នេះហើយ ក៏ផ្គងអញ្ជលីត្រាស់ថា :

ឯស ភិយ្យោ បមុយ្ហាមិ សព្វា មុយ្ហន្តិ មេ ទិសា
សរណំ សាម គច្ឆាមិ ត្វញ្ច មេ សរណំ ភវ ។

ខ្ញុំវង្វេងដ៏ក្រៃលែង ភាន់ភាំងស្មារតី ងងឹតងងល់សព្វទិសានុទិស ម្នាលសាម ខ្ញុំសូមយកអ្នកជាទីពឹងទីរលឹករបស់ខ្ញុំ ។

បណ្តាបទទាំងនោះ បទថា **ភិយ្យោ** ដោយសេចក្តីថា ព្រោះបានធ្វើខុស ដល់សាម ដែលជាបុគ្គលអ្នកមានសីលបរិសុទ្ធ សម្បូណ៌ដោយគុណធម៌ ដូច្នោះ ខ្ញុំទើបវង្វេងដ៏ក្រៃលែង ។

បទថា **ត្វញ្ច មេ សរណំ ភវ** ដោយសេចក្តីថា ខ្ញុំសូមដល់អ្នកជាសរណៈ និងសូមអ្នកជាសរណៈគឺចូរជាទីពឹងរបស់ខ្ញុំឱ្យបានទៅកាន់ទេវលោក ។

លំដាប់នោះ ព្រះពោធិសត្វបានទូលព្រះរាជាថា : បពិត្រមហារាជ បើព្រះអង្គមានព្រះបំណងទៅកាន់ទេវ-លោក មានព្រះបំណងបរិភោគនូវទិព្វសម្បត្តិដ៏ធំ ចូរទ្រង់ប្រព្រឹត្តក្នុងទសពិធរាជធម៌ចុះ កាលដែលនឹងថ្វាយឱវាទដល់ព្រះរាជា ទើបបានពោលនូវគាថា ដែលប្រកបដោយទសពិធរាជធម៌ថា :

ធម្មញ្ចរ មហារាជ មាតាបិតូសុ ខត្តិយ
ឥធ ធម្មំ ចរិត្វាន រាជ សគ្គំ គមិស្សសិ ។

បពិត្រមហារាជ សូមព្រះអង្គទ្រង់ប្រព្រឹត្តធម៌ចំពោះមាតានិងបិតា បពិត្រព្រះរាជា លុះព្រះអង្គបានប្រព្រឹត្តធម៌ក្នុងលោកនេះហើយ នឹងទៅកាន់ស្ថានសួគ៌ ។

ធម្មំ ចរ មហារាជ បុត្តទារេសុ ខត្តិយ
ឥធ ធម្មំ ចរិត្វាន រាជ សគ្គំ គមិស្សសិ ។

បពិត្រមហារាជ សូមព្រះអង្គទ្រង់ប្រព្រឹត្តធម៌ចំពោះបុត្រនិងភរិយា បពិត្រព្រះរាជា លុះព្រះអង្គបានប្រព្រឹត្តធម៌ក្នុងលោកនេះហើយ នឹងទៅកាន់ស្ថានសួគ៌ ។

ធម្មំ ចរ មហារាជ មិត្តាមច្ចេសុ ខត្តិយ
ឥធ ធម្មំ ចរិត្វាន រាជ សគ្គំ គមិស្សសិ ។

បពិត្រមហារាជ សូមព្រះអង្គទ្រង់ប្រព្រឹត្តធម៌ចំពោះមិត្តនិងអាមាត្យទាំងឡាយ បពិត្រព្រះរាជា លុះព្រះអង្គបានប្រព្រឹត្តធម៌ក្នុងលោកនេះហើយ នឹងទៅកាន់ស្ថានសួគ៌ ។

ធម្មំ ចរ មហារាជ វាហនេសុ ពលេសុ ច
ឥធ ធម្មំ ចរិត្វាន រាជ សគ្គំ គមិស្សសិ ។

បពិត្រមហារាជ សូមព្រះអង្គទ្រង់ប្រព្រឹត្តធម៌ចំពោះសត្វពាហនៈនិងពល បពិត្រព្រះរាជា លុះព្រះអង្គ

បានប្រព្រឹត្តធម៌ក្នុងលោកនេះហើយ នឹងទៅកាន់ស្ថានសួគ៌ ។

ធម្មំ ចរ មហារាជ គាមេសុ និគមេសុ ច
ឥធ ធម្មំ ចរិត្វាន រាជ សគ្គំ គមិស្សសិ ។

បពិត្រមហារាជ សូមព្រះអង្គទ្រង់ប្រព្រឹត្តធម៌ចំពោះស្រុកនិងនិគមទាំងឡាយ បពិត្រព្រះរាជា លុះព្រះអង្គបានប្រព្រឹត្តធម៌ក្នុងលោកនេះហើយ នឹងទៅកាន់ស្ថានសួគ៌ ។

ធម្មំ ចរ មហារាជ រដ្ឋេសុ ជនបទេសុ ច
ឥធ ធម្មំ ចរិត្វាន រាជ សគ្គំ គមិស្សសិ ។

បពិត្រមហារាជ សូមព្រះអង្គទ្រង់ប្រព្រឹត្តធម៌ចំពោះអ្នកដែននិងអ្នកជនបទទាំងឡាយ បពិត្រព្រះរាជា លុះព្រះអង្គបានប្រព្រឹត្តធម៌ក្នុងលោកនេះហើយ នឹងទៅកាន់ស្ថានសួគ៌ ។

ធម្មំ ចរ មហារាជ សមណេសុ ព្រាហ្មណេសុ ច
ឥធ ធម្មំ ចរិត្វាន រាជ សគ្គំ គមិស្សសិ ។

បពិត្រមហារាជ សូមព្រះអង្គទ្រង់ប្រព្រឹត្តធម៌ ចំពោះសមណៈនិងព្រាហ្មណ៍ទាំងឡាយ បពិត្រព្រះរាជា លុះព្រះអង្គបានប្រព្រឹត្តធម៌ក្នុងលោកនេះហើយ នឹងទៅកាន់ស្ថានសួគ៌ ។

ធម្មំ ចរ មហារាជ មិគបក្ខីសុ ខត្តិយ
ឥធ ធម្មំ ចរិត្វាន រាជ សគ្គំ គមិស្សសិ ។

បពិត្រមហារាជ សូមព្រះអង្គទ្រង់ប្រព្រឹត្តធម៌ ចំពោះម្រឹគនិងបក្សីទាំងឡាយ បពិត្រព្រះរាជា លុះព្រះអង្គបានប្រព្រឹត្តធម៌ក្នុងលោកនេះហើយ នឹងទៅកាន់ស្ថានសួគ៌ ។

ធម្មំ ចរ មហារាជ ធម្មោ ចិណ្ណោ សុខាវហោ
ឥធ ធម្មំ ចរិត្វាន រាជ សគ្គំ គមិស្សសិ ។

បពិត្រមហារាជ សូមព្រះអង្គទ្រង់ប្រព្រឹត្តធម៌ ចំពោះធម៌ដែលប្រព្រឹត្តហើយ តែងនាំមកនូវសុខ បពិត្រព្រះរាជា លុះទ្រង់ប្រព្រឹត្តធម៌ក្នុងលោកនេះហើយ នឹងទៅកាន់ស្ថានសួគ៌ ។

ធម្មំ ចរ មហារាជ សឥន្ទា ទេវា សព្រហ្មកា
សុចិណ្ណេន ទិវំ បត្តា មា ធម្មំ រាជ បាមទោ។

បពិត្រមហារាជ សូមព្រះអង្គទ្រង់ប្រព្រឹត្តធម៌ ព្រោះទេវតាឥន្ទព្រហ្ម ដែលបានដល់នូវទិព្វស្ថាន ក៏ព្រោះធម៌ដែលខ្លួនបានប្រព្រឹត្តល្អហើយ បពិត្រព្រះរាជា ព្រះអង្គកុំប្រហែសធ្វេសនឹងធម៌ឡើយ ។

ព្រះពោធិសត្វ សម្តែងធម៌ថ្វាយព្រះរាជាយ៉ាងនេះហើយ កាលដែលនឹងថ្វាយឱវាទ ឱ្យក្រៃលែងឡើង បានថ្វាយបញ្ចសីលដល់ព្រះរាជាទៀត ។ ព្រះរាជាទ្រង់ទទួលឱវាទ របស់ព្រះពោធិសត្វនោះ ដោយព្រះសិរសា ទ្រង់សំពះសូមខមាទោសព្រះពោធិសត្វ ហើយស្តេចទ្រង់ត្រឡប់ទៅក្រុងពារាណសី ។

ព្រះរាជាទ្រង់បំពេញនូវព្រះរាជកុសល មានទានជាដើម ទ្រង់រក្សានូវបញ្ចសីល គ្រងរាជសម្បត្តិស្មោះស្មើប្រកបដោយធម៌ ។ ក្នុងទីបំផុតនៃព្រះជន្ម ក៏បាននូវស្ថានសួគ៌ក្នុងលោកជាបន្ទាប់ ។ ចំណែកព្រះពោធិសត្វ បដិបត្តិ

ទំនុកបម្រុងនូវមាតាបិតា ញ៉ាំងអភិញ្ញានិងសមាបត្តិឱ្យកើតឡើង ព្រមដោយមាតានិងបិតា មិនបានសាបសូន្យចាកឈាន ក្នុងទីបំផុតនៃអាយុ ក៏ចូលដល់ព្រហ្មលោកទាំងមាតានិងបិតានោះឯង ។

ព្រះបរមសាស្ដា ទ្រង់នាំនូវព្រះធម៌ទេសនានេះមកហើយ ព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់ជាបន្តថា ៖ ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ការចិញ្ចឹមបីបាច់ថែរក្សានូវមាតាបិតា ជាវង្សរបស់បណ្ឌិតទាំងឡាយ ។ ព្រះអង្គត្រាស់ដូច្នេះហើយ ទ្រង់ប្រកាសអរិយសច្ចទាំងឡាយ ៤ កាលដែលចប់ស្រេចហើយ ភិក្ខុដែលចិញ្ចឹមនូវមាតាបិតានោះឯង ក៏បានសម្រេចសោតាបត្តិផល ។

ព្រះរាជា **បិលយក្ខ** ក្នុងកាលនោះត្រឡប់ជាតិមកគឺភិក្ខុឈ្មោះ **អានន្ទ** ក្នុងកាលនេះ ; **ពសុន្ធរីទេពធីតា** ជាភិក្ខុនីឈ្មោះ **ឧប្បលវណ្ណា** ; **ស្ដេចទេវរាជ** ជាភិក្ខុឈ្មោះ **អនុរុទ្ធ** ; **ទុកូលបណ្ឌិត** ដែលជាបិតា បានមកជាភិក្ខុឈ្មោះ

មហាកស្សបៈ ; នាង**បារិកា** ដែលជាមាតា បានមកជាភិក្ខុនីឈ្មោះ **ភទ្ទកាបិលានី** ; រីឯ **សុវណ្ណសាមបណ្ឌិត** គឺ **តថាគត** ដែលជាអរហន្តសម្មាសម្ពុទ្ធនេះឯង ។

ចប់សុវណ្ណសាមជាតក ដែលប្រដាប់ដោយ

គាថា ១២៦ គាថា

សូមអនុមោទនា !

ចប់

រៀបរៀងកំណាព្យក្នុងសុវណ្ណសាមជាតក

នរណាហ្នំបាញ់ខ្ញុំជាអ្នកដងទឹក ដែលកំពុងភ្លឹកសតិបង់បាត់
ជាព្រាហ្មណ៍វៃស្សៈឬក៏ជាក្សត្រ នរណាពួនស្កាត់បាញ់ខ្ញុំដោយសរ ។
សាច់ខ្ញុំមិនមែនជាម្ហូបអាហារ ស្បែកខ្ញុំនេះណាឥតការបរវរ
ហេតុអ្វីខ្ញុំនេះត្រូវបាញ់ដោយសរ សំគាល់ថាល្អបិតនៅត្រង់ណា ។
ឱសម្លាញ់អើយខ្ញុំសូមសួរអ្នក បាញ់ខ្ញុំហើយលាក់បំពួនអាត្មា
តើអ្នកជាអ្វីជាបុត្រអ្នកណា ខ្ញុំដឹងហេតុការណ៍បានដូចម្តេចទៅ ។

ពោលគាថាហើយព្រះពោធិសត្វ អត់ទ្រាំស្ងៀមស្ងាត់ទាំងដេកដួលនៅ
ក្នុងថ្លុកឈាមឯងវេទនាផ្សាក្តៅ ស្តេចយាងសំដៅទៅតបសម្តី ។
គេស្គាល់ឈ្មោះខ្ញុំថាបិលយក្ខ ជាស្តេចនៃអ្នកក្នុងដែនកាសី
ខ្ញុំលះបង់ដែនស្វែងរកម្រឹគព្រៃ ព្រោះលោភនឹងឆីសោយរសមំសំ ។
ម្យ៉ាងទៀតខ្ញុំល្បីវៃខាងសិល្ប៍សាស្ត្រ ធ្នូសរខ្ញុំច្បាស់បាញ់ពេញកម្លាំង
សត្វណាមកចំមុខព្រួញខ្ញុំតាំង ទោះដំរីខ្លាំងមិនរួចដេកដី ។
ចុះអ្នកជាអ្វីជាបុត្រនរណា យើងម្តេចដឹងថាអ្នកមានឈ្មោះអ្វី
ព្រមទាំងត្រកូលបិតាផងនៃ សូមអ្នកស្រដីប្រាប់យើងឱ្យស្គាល់ ។

ព្រះពោធិសត្វស្តាប់ដូច្នោះហើយ បានខំប្រឹងឆ្លើយគ្មានឡើយកិច្ចកល
ពោលតាមការពិតឥតមានទើសទាល់ ឱ្យស្តេចអស់ឆ្ងល់បានយល់ទោសកាម ។
ខ្ញុំកូនឥសីបុត្រអ្នកនេសាទ ពេលរស់ពួកញាតិហៅខ្ញុំថាសាម
ទ្រង់អើយថ្ងៃនេះខ្ញុំត្រូវមារតាម មច្ចុចាប់ច្បាមផ្តេកលើប្រឹថពី ។
ដូចព្រានបាញ់ម្រឹគដែលទ្រង់បាញ់ខ្ញុំ ដោយព្រួញពិសធំបាញ់ចំពេញទី
ខ្ញុំត្រាំឈាមឯងដេកលើធរណី ព្រួញពិសយាយីទ្រង់ទតឃើញពិត ។
សូមទ្រង់ទតព្រួញមុតស្តាំធ្លាយឆ្វេង ឈឺពើតក្រៃលែងមាត់ខ្ពុរលោហិត
ខ្ញុំសួររឿយៗចំពោះបពិត្រ ទ្រង់ឃឹតបាញ់ហើយម្តេចឡើយលាក់កាយ ។
សម្លាប់ខ្លាដំបងប៉ងយកស្បែក ចំណែកដំរីព្រោះភ្លុកទាំងឡាយ
ឯទូលបង្គំព្រោះអ្វីក្នុងកាយ ទើបទ្រង់ខ្វល់ខ្វាយចំណាយពេលបាញ់ ។

ស្តេចទ្រង់សណ្តាប់សព្ទវាចាហើយ ទើបស្តេចទ្រង់ឆ្លើយចម្លើយអ្នកចាញ់
ពោលពាក្យកុហកបិទបាំងរឿងបាញ់ មានះអង្គអញពោលយកតែត្រូវ ។
ម្រឹគមកប្រាកដចំមុខព្រួញខ្ញុំ ឃើញអ្នកជាធំក៏ផ្អើលអស់ទៅ
ព្រោះហេតុនោះទើបចិត្តក្រោធគ្របនៅ បង្វែរព្រួញទៅបាញ់សាមដងទឹក ។

សាមថាតាំងពីខ្ញុំដឹងខុសត្រូវ សត្វព្រៃទូទៅដោយច្រើនពួកម្រឹគ
ទោះសត្វសាហាវក៏ច្រើនសន្ធឹក មិនដែលភ្លូកភ្លឹកផ្អើលនឹងខ្ញុំឡើយ ។

តាំងពីខ្ញុំបានចេះស្លៀកដណ្ដប់ ចេះដឹងគ្រប់សព្វវ័យចម្រើនហើយ
គឺថាពាឡម្រឹគមិនឆ្អើលខ្ញុំឡើយ ជិតខ្ញុំបង្អើយម្រឹគមិនតក់ស្លុត ។
បពិត្រមហារាជដ៏ចម្រើនអើយ កិន្នរហ្នឹងហើយតែងខ្លាចបំផុត
នៅភ្នំគន្ធមាទន៍ព្រៃភ្នំបរិសុទ្ធ តែនៅមិនស្លុតនឹងទូលបង្គំ ។
ពួកយើងតែងតែរីករាយនឹងគ្នា ទៅព្រៃនានាឬក៏ឡើងភ្នំ
ដូច្នោះពួកម្រឹគឆ្អើលអីនឹងខ្ញុំ ពីតូចដល់ធំខ្ញុំនៅនឹងម្រឹគ ។

ស្ដេចភ្ញាក់ព្រះអង្គទ្រង់ឃើញកំហុស ថាយើងធ្វើខុសបាញ់សាមដងទឹក
នៅពោលមុសាវាចាវិលវឹក ស្ដេចទ្រង់សំនឹកសារភាពកំហុស ។
ម្រឹគមិនមែនឆ្អើលនឹងសាមទេណា ខ្ញុំនឹងមុសាធ្វើអ្វីទៀតនោះ
ដ្បិតក្រោធនិងលោភវាគ្របឱ្យលុះ ទើបខ្ញុំគិតខុសបាញ់សាមនឹងសរ ។
សាមអើយអ្នកមកពីប្រទេសណា ឬថាអ្នកណាប្រើឱ្យត្រាច់ចរ
ថាអ្នកទៅដងទឹកស្ទឹងថ្លាល្អ ទើបចរមកកាន់មិគសម្មតា ។

សាមខំអត់ទ្រាំនឹងទុក្ខខ្លាំងពិត ខ្ពុរព្រះលោហិតពោលព្រះគាថា
តបព្រះតម្រាស់ដែលស្ដេចបុច្ឆា ប្រាថ្នាចង់ដឹងពីញាតិពាក់ព័ន្ធ ។
ខ្ញុំអ្នកចិញ្ចឹមមាតាបិតា គាត់ខ្វាក់នេត្រានៅក្នុងមហាវ័ន
ខ្ញុំដងទឹកថ្វាយដល់ព្រះអរហន្ត រួសរាន់មកកាន់សម្មតានទី ។

មាតាបិតាមានត្រឹមអាហារ មិនដល់សប្ដាហ៍រក្សាជីវី
ព្រោះគាត់ងងឹតខ្វាក់ភ្នែកទាំងពីរ នឹងក្ស័យជីវីដោយសារអត់ទឹក ។
ទុក្ខត្រូវព្រួញនេះមិនសូវប៉ុន្មាន បុរសត្រូវបានប៉ុន្តែការនឹក
មិនឃើញមាតាទុក្ខក្រៃពន្លឹក ទុក្ខច្រើនព្រោះនឹកដល់អ្នកមានគុណ ។
ទុក្ខត្រូវព្រួញនេះមិនសូវប៉ុន្មាន បុរសត្រូវបានប៉ុន្តែទុក្ខធ្ងន់
មិនឃើញបិតាទុក្ខក្រៃពេកពន់ ទុក្ខច្រើនលើសលន់ច្រើនជាងត្រូវព្រួញ ។
ឱម្ល៉េះសមម្ដាយនឹងនៅកំព្រា ចិរទិវារាត្រីយំទួញ
អស្រាត្រយប់ស្ងាត់មានតែទំនួញ យំទួញរីងខះដូចស្ទឹងខែប្រាំង ។
ឱម្ល៉េះសមឪនឹងនៅកំព្រា ចិរទិវារាត្រីទុក្ខំ
អស្រាត្រយប់ស្ងាត់យំរីតតែខ្លាំង ដូចស្ទឹងខែប្រាំងទុក្ខំសោកសៅ ។
ម្យ៉ាងទៀតខ្ញុំក្រាកមួយយប់ច្រើនគ្រា បម្រើបាទាច្របាច់គក់ភ្លៅ
ឥឡូវបាត់ខ្ញុំលោកនឹងដើរហៅ ទៅក្នុងព្រៃជ្រៅអើយសាមកូនហ្ន៎ ។
ហឫទ័យនៃខ្ញុំត្រូវសរទីពីរ កក្រើករវក់រីដោយសរសោកា
ព្រោះមិនបានឃើញអ្នកខ្វាក់នេត្រា ជីវិតខ្ញុំរ៉ាមុខជាសាបសូន្យ ។

ស្ដេចព្រះសណ្ដាប់សាមរាប់សេចក្ដី ដ៏មានអត្ថន័យក្នុងនាមជាកូន
នឹករាជសម្បត្តិគង់តែនឹងសូន្យ ស្ដេចរ៉ាប់ធ្វើកូនឱ្យសាមបានស្បើយ ។
ឱសាមកល្យាណគួរឱ្យទស្សនា អ្នកកុំសោកាទួញយំខ្លាំងឡើយ
យើងរ៉ាប់ធ្វើការចិញ្ចឹមលោកហើយ ជំនួសអ្នកអើយនៅក្នុងព្រៃធំ ។

ម្យ៉ាងទៀតខ្ញុំឈ្លាសក្នុងសិល្បធ្នូ ល្បីអស់កាលយូរទ្រង់ធ្នូខ្លាំងមាំ
យើងរ៉ាប់ធ្វើការចិញ្ចឹមថែទាំ នៅក្នុងព្រៃធំនទីបព្វតា ។
ខ្ញុំធ្វើការងាររករំពាម្រឹគ មើមឈើផ្លែស្លឹកក្នុងព្រៃព្រឹក្សា
ដើម្បីចិញ្ចឹមជនទាំងនោះណា ក្នុងព្រៃបព្វតាទឹកធ្លាក់ចាកទី ។
ឳពុកម្តាយសាមនៅក្នុងព្រៃណា ព្រៃដូចម្តេចរ៉ាឋានអ្នកទាំងពីរ
អ្នកបានចិញ្ចឹមដោយការសំភី យ៉ាងណានាទីខ្ញុំយ៉ាងនោះដែរ ។

ព្រះពោធិសត្វស្តាប់ព្រះវាចា ឈប់សោយសោកាចិន្តាបានល្ហែ
ផ្តាំព្រះរាជាឱ្យជួយមើលថែ ប្រាប់ផ្លូវហូរហែមិនជាឆ្ងាយពេក ។
បពិត្រមហារាជសូមទតឱ្យជាក់ ផ្លូវចុះជើងម្នាក់ទិសក្បាលដំណេក
នៃទូលបង្គំជាខ្ញុំដែលដេក មិនជាឆ្ងាយពេកកន្លះឃោសៈ ។
ស្តេចយាងទៅឃើញបណ្ណសាលា មាតាបិតាឋិតក្នុងសម្នាក់
សូមទ្រង់អនុគ្រោះដោយក្តីស្នោះស្ម័គ្រ សូមទ្រង់ភារៈចិញ្ចឹមលោកផង ។
បពិត្រមហារាជគ្រងដែនកាសី ទ្រង់មានសេចក្តីចម្រើនកន្លង
ខ្ញុំសាមសូមថ្វាយបង្គំស្តេចផង នមោច្រើនដងបង្គំរាជា ។
មាតាបិតានៃទូលបង្គំ នៅក្នុងព្រៃធំអន្លោអន្លា
សូមទ្រង់ចិញ្ចឹមឱ្យមានជន្មា នៅជាតាបសតបស្សិនី ។
ទូលបង្គំជាខ្ញុំសូមផ្គងអញ្ជលិ រាជាគ្រងទីនាដែនកាសី
ទូលបង្គំសូមពរស្តេចទ្រង់ប្រណី នាំយកសេចក្តីនៃខ្ញុំព្រះអង្គ ។

ខ្ញុំសូមបង្គំមាតាបិតា ឱនក្រាបសិរសាផ្តាំផ្ញើតាមទ្រង់
សាមត្រូវព្រួញពិសបានជាបាត់អង្គ ដួលដេកនៅត្រង់ឆ្នេរខ្សាច់មាត់ស្ទឹង ។

ស្តេចស្តាប់ហើយសោកវិយោគរៀបរាប់ ឯសាមសន្លប់បាត់មាត់សូន្យឈឹង
ស្តេចយាងចេញទៅធ្វើទីពំនឹង តាបសដណ្តឹងពោលជាគាថា ។
សូរជើងអ្វីហ្នឹងដើរមកនោះហ្ន៎ ឮសូរព្ធដ៏ពិតជាមនុស្សា
តែមិនមែនសូរជើងសាមកុមារ តើជានរណាម្នាលអ្នកនិរទុក្ខ ។
ដ្បិតសាមជើងស្រាលលើកដាក់ថ្នមៗ ឮសូរតិចល្មមមិនមែនគំហុក
សូរនោះមិនមែនសាមមាសឪពុក ម្នាលអ្នកនិរទុក្ខអ្នកជាអ្វីហ្នឹង ។

ស្តេចឮសំណួរសមគួរស្រេចហើយ មិនទាន់ប្រាប់ឡើយរឿងនាំក្រោធខឹង
ស្តេចប្រកាសខ្លួនព្រះអង្គឱ្យដឹង សាមស្លាប់មាត់ស្ទឹងពុំទាន់ស្រដី ។
គេស្គាល់ឈ្មោះខ្ញុំថាបិលយក្ខ ជាស្តេចនៃអ្នកក្នុងដែនកាសី
ខ្ញុំលះបង់ដែនស្វែងរកម្រឹគព្រៃ ព្រោះល្មោភនឹងឆ្អិសោយរសមំសំ ។
ម្យ៉ាងទៀតខ្ញុំល្បីវៃខាងសិល្ប៍សាស្ត្រ ធ្នូសរខ្ញុំច្បាស់បាញ់ពេញកម្លាំង
សត្វណាមកចំមុខព្រួញខ្ញុំតាំង ទោះដំរីខ្លាំងមិនរួចឡើយណា ។

ចំណែកទុកូលបណ្ឌិតតាបស ពុំទាន់ដឹងសោះរឿងនាំសោកា
រីករាយរាក់ទាក់ទទួលធម្មតា បានពោលគាថាថ្វាយផលាផល ។

បពិត្រមហារាជយាងមកល្អហើយ   ពុំអាក្រក់ឡើយស្តេចយាងមកដល់
សូមទ្រង់ឥស្សរៈជ្រាបផលាផល   អ្វីណាតម្កល់មានក្នុងទីនេះ ។
ទន្លាប់មាក់ប៉ែននិងផ្លែស្រគំ   ផ្អែមដូចទឹកឃ្មុំតូចធំវិសេស
នៅទីតែមួយសូមព្រះតម្រិះ   សោយផ្លែទាំងនេះរសសុទ្ធប្រសើរ ។
នេះទឹកត្រជាក់ដងពីជ្រោះភ្នំ   មហារាជជាធំគឺប្រសិនបើ
ទ្រង់សព្វហឫទ័យទឹកជ្រោះប្រសើរ   ដងតាមដំណើរពីនេះសោយចុះ ។

កាលដែលតាបសរាក់ទាក់ដូច្នេះ   ស្តេចទ្រង់តម្រិះរួសរាយសន្តោស
ធ្វើដូចមិនដឹងការងារកូនប្រុស   សួរនេះសួរនោះក្នុងន័យបញ្ឆោក់ ។
សុទ្ធអ្នកងងឹតមិនឃើញព្រឹក្សព្រៃ   ចុះនរណានៃនាំផលដល់អ្នក
ចំណីប្រពៃរៀបចំល្អជាក់   ហាក់ដូចជាអ្នកមិនខ្វាក់ភ្នែកឡើយ ។

ទុក្ខលបណ្ឌិតតបថាផលា   ផ្លែឈើនេះណាទុកដាក់ល្អហើយ
តែមិនមែនខ្ញុំរៀបចំនោះឡើយ   ទ្រង់អើយគឺសាមកូនប្រុសសំណព្វ ។
សាមនៅកំលោះមិនខ្ពស់មិនទាប   ឫកពាសុភាពរូបល្អគន់គាប់
សក់វែងងចុងខ្មៅរលើបសព្វ   សាមមានគុណគាប់ជាប់ចិត្តម៉ែឪ ។
សាមរកបានផ្លែតូចធំរដឹក   សាមកាន់ក្អមទឹកពីទីនេះទៅ
ឆ្ពោះត្រង់នទីរហូតឥឡូវ   ប្រហែលជាត្រូវមកជិតដល់ហើយ ។

ស្តេចទ្រង់សណ្តាប់សាសព្ទឥសី   មិនដឹងរឿងអ្វីមិនកើតទុក្ខឡើយ
ឥឡូវយើងគួរនឹងពោលប្រាប់ហើយ   ឱឥសីអើយទប់ចិត្តឱ្យជាប់ ។
អ្នកពោលសំដៅកុមារសាមណា   ដែលសាមនោះរ៉ារូបល្អគន់គាប់
សក់វែងងចុងខ្មៅរលើបសព្វ   សាមមានគុណគាប់បម្រើម៉ែឪ ។
ខ្ញុំបានសម្លាប់សាមនោះទៅហើយ   សាមមិនមកឡើយដួលនៅនឹងផ្លូវ
ដេកលើឆ្នេរខ្សាច់ខ្លួនប្រាណហ្មងសៅ   ឈាមក្រហមឆ្អៅប្រឡាក់កាយា ។

វីនាងបារិកាតបស្សិនី   បានស្តាប់ឥសីសាសងវាចា
ទើបបានចេញពីបណ្ណសាលា   ហើយពោលគាថាសួរយ៉ាងប្រញាប់ ។
ទុក្ខលប្រឹក្សាជាមួយអ្នកណា   ថាសាមនោះរ៉ាខ្ញុំបានសម្លាប់
បេះដូងខ្ញុំញ័រព្រោះឮពាក្យប្រាប់   ថាខ្ញុំសម្លាប់សាមនោះទៅហើយ ។
ហឫទ័យខ្ញុំញ័រដូចត្រួយពោធិ៍បាយ   ស្លឹកខ្ចីទាំងឡាយមិនស្ងប់ស្ងៀមឡើយ
ព្រោះត្រូវខ្យល់បក់ទុក្ខខ្ញុំពុំស្បើយ   ព្រោះបានឮហើយសាមត្រូវសម្លាប់ ។

ទុក្ខលបណ្ឌិតទប់ចិត្តក្រោធបាន   កាលដែលប្រទានឱវាទជាច្បាប់
ដល់នាងបារិកាឱ្យបានដឹងឆាប់   អ្នកដែលសម្លាប់គឺជាព្រះអង្គ ។
នេះកាសិករាជណាបារិកា   យើងកុំប្រាថ្នានូវបាបដល់ទ្រង់
ស្តេចបានបាញ់សាមព្រោះក្រោធក្នុងអង្គ នៅត្រង់ឆ្នេរស្ទឹងមិគសម្មតា ។

បារិកាតបថាយើងខ្វាក់ក្នុងព្រៃ មានកូនថ្លើមថ្លៃចិញ្ចឹមរក្សា
ឱ្យចិត្តខ្ញុំស្ងប់នឹងអ្នកប្រហារ បុត្រទោលស្ងួនភ្ងាដូចម្ដេចបានទៅ ។

ទុកូលពោលថាយើងខ្វាក់ក្នុងព្រៃ មានកូនថ្លើមថ្លៃចិញ្ចឹមឱ្យនៅ
តែការមិនក្រោធបណ្ឌិតថាត្រូវ មិនក្រោធតបទៅនឹងអ្នកប្រហារ ។

ព្រះបាទបិលយក្ខអ្នកបាញ់ធ្នូសរ ត្រឡប់ចិត្តល្អស្មោះសមេត្តា
ទ្រង់ត្រាស់លួងលោមហឫទ័យករុណា ព្រះអង្គប្ដេជ្ញាការងារទ្រង់រ៉ាប់ ។
អ្នកកុំខ្សឹកខ្សួលយំពោលខ្លាំងក្លា ព្រោះព្ទពាក្យថាសាមខ្ញុំសម្លាប់
ខ្ញុំនឹងចិញ្ចឹមការងារខ្ញុំរ៉ាប់ ជំនាញខ្ញុំស្រាប់នៅក្នុងព្រៃធំ ។
ខ្ញុំអ្នកឈ្លាសវៃក្នុងសិល្បធ្នូ ឈ្មោះល្បីមកយូរទ្រង់ធ្នូដ៏មាំ
ខ្ញុំនឹងចិញ្ចឹមការងារខ្ញុំទ្រាំ ខ្ញុំខំលកលៃក្នុងព្រៃគិរី ។
ខ្ញុំនឹងធ្វើការរកវំពាម្រឹគ ផ្លែឈើសន្ធឹកមើមក្នុងធរណី
យកមកចិញ្ចឹមនូវលោកទាំងពីរ ក្នុងព្រៃគិរីទីឋានមហាវ័ន ។
សូមអ្នកទាំងពីរបានធូរចិត្តចុះ រាជសម្បត្តិនោះខ្ញុំសោយគ្រប់គ្រាន់
ឥឡូវនេះខ្ញុំនៅក្នុងមហាវ័ន ធ្វើការរួសរាន់បម្រើបាទា ។

ចំណែកតាបសតបស្សិនី បានស្ដាប់សម្ដីអង្គព្រះរាជា
ថានៅបម្រើយើងគ្រប់វេលា ក៏បានវន្ទាទូលតបឱ្យហើយ ។

បពិត្រមហារាជនេះមិនមែនធមិ ទំនៀមមិនល្អមិនសមគួរឡើយ
ព្រះអង្គជាស្ដេចនៃយើងទៅហើយ ទ្រង់អើយយើងសូមបង្គំបាទា ។

ស្ដេចស្ដាប់សម្ដីឥសីចរចា នឹកគិតជ្រះថ្លាត្រេកអរមហិមា
យើងខុសម្ល៉ឹងហើយលោកនៅគាំពារ ទើបទ្រង់វន្ទាគាថាបង្គំ ។
ពូជអ្នកនេសាទមានឱវាទធមិ គារវៈបវរចិត្តល្អសុខុម
សូមលោកធ្វើជាបិតានៃខ្ញុំ បង្គំបារិកាមាតាខ្ញុំពិត ។

តាបសទាំងពីរអញ្ជលីវន្ទា អង្វររាជាជាម្ចាស់ជីវិត
ថានេះមិនមែនកិច្ចមហាបពិត្រ បើទ្រង់អាណិតសូមទានប្រណី ។
ខ្ញុំសូមបង្គំអង្គព្រះរាជា ទ្រង់ព្រះវឌ្ឍនានាដែនកាសី
ទូលបង្គំប្រណម្យសូមទ្រង់ប្រណី នាំយើងឥសីដើម្បីជួបសាម ។
ទូលបង្គំទាំងពីរនឹងច្របាច់ជើង ចាប់ខ្លួនលើកឡើងស្ទាបមុខស្ទាបស្នាម
ហើយយើងនឹងត្រៀមដើម្បីស្លាប់តាម អុះឱកូនសាមមុខគួរគយគន់ ។

កាលដែលបុគ្គលទាំងបីចរចា ពន្លឺសុរិយាក៏បានស្រទន់
រហូតដល់យប់ងងឹតពេកពន់ ព្រៃភ្នំល្អគន់កប់ក្នុងអន្ធិកា ។
ព្រះអង្គបារម្ភនឹងពេលរាត្រី ម្យ៉ាងក្រែងឥសីសោយសោកខ្លាំងក្លា
ពេលឃើញសពសាមក៏នឹងមរណា ស្ដេចពោលគាថាឃាត់ដំណើរនោះ ។

សាមស្លាប់ហើយដេកដូចព្រះចន្ទធ្លាក់   លើផែនដីជាក់ក្នុងព្រៃស្រោងស្រុះ
សុទ្ធសត្វសាហាវនៅពេញព្រៃនោះ   ព្រៃធំស្រោងស្រុះខ្ពស់កប់អាកាស ។
សាមស្លាប់ហើយដេកដូចសុរិយាធ្លាក់   លើផែនដីជាក់ក្នុងព្រៃដ៏ក្រាស់
សុទ្ធសត្វសាហាវច្រើនមីរដេរដាស   ព្រៃខ្ពស់ខ្លាំងណាស់កប់អាកាសា ។
សាមស្លាប់ហើយដេកប្រឡាក់អាចម៍ដី   ឋិតនៅក្នុងព្រៃៗខ្ពស់អស្ចារ្យ
សុទ្ធសត្វសាហាវពេញព្រៃនោះណា   កប់អាកាសាព្រៃខ្ពស់ពន្លឹក ។
សាមស្លាប់ហើយដេកនៅក្នុងព្រៃក្រាស់   ខ្ពស់កប់អាកាសពេញដោយពាឡម្រឹគ
សូមអ្នកទាំងពីរស្ដាប់ហើយរលឹក   គិតនឹកថានៅអាស្រមនេះហើយ ។

ឥសីពោលថាព្រៃសុទ្ធពាឡម្រឹគ   ពាន់ម៉ឺនគគ្រឹកយើងមិនខ្លាចឡើយ
ឱ្យតែព្រះអង្គទ្រង់កុំព្រងើយ   ស្ដេចអើយសូមយាងយាត្រានាំផ្លូវ ។

កាលមិនអាចឃាត់ឥសីទាំងពីរ   ស្ដេចទ្រង់សំភីដឹកដៃដើរទៅ
ដើរនាំឥសីឆ្លងកាត់ព្រៃជ្រៅ   ដល់ទីសាមនៅមាត់ស្ទឹងសម្មតា ។

គ្រាកាលស្ដេចនាំឥសីដល់ហើយ   ត្រាស់ថាលោកអើយនេះសពបុត្រា
ពេលនោះតាបសដែលជាបិតា   ទ្រនូវសិរសាព្រះពោធិសត្វ ។
ចំណែកតាបសីស្ត្រីជាមាតា   ទ្រនូវបាទាក្ដុកក្ដួលពេកក្ដាត់
ដាក់សាមលើភ្លៅដួងចិត្តវិបត្តិ   ទម្លាយភាពស្ងាត់ដោយមាត់ស្រែកយំ ។

មាតានៃសាមយំសោករៀបរាប់   យកដៃដាក់ផ្ទាប់ស្ទាបទ្រូងកូនធំ
ប៉ះខ្ទប់កម្ដៅម៉ែឪបាត់យំ   មានចិត្តអភិរម្យសាមសមរស់នៅ ។

តាបសតាបសីបីនិងទេវតា   រួមគ្នាសច្ចាពោលពាក្យត្រឹមត្រូវ
ប្រកាសថាសាមចិញ្ចឹមម៉ែឪ   ទាំងសាមឋិតនៅក្នុងធម៌បវរ ។
សាមប្រព្រឹត្តធម៌សាមពោលពាក្យពិត   ខ្ញុំសែនពេញចិត្តដូចសាមរកក្រ
ដោយពាក្យសច្ចៈខ្ញុំពោលតាមធម៌   សូមឱ្យពិសសរក្នុងសាមសាបសូន្យ ។

កាលជនទាំងនោះកំពុងសច្ចា   ពោលពាក្យករុណាដល់សាមជាកូន
កូនសាមល្អពិតជីវិតមិនសូន្យ   ក៏បានដឹងខ្លួនប្រកាសឈ្មោះសាម ។
ទាំងការឈឺចាប់ក៏បានបាត់អស់   ទាំងមុខរបួសក៏បាត់ស្លាកស្នាម
ទាំងភ្នែកមាតាបិតានៃសាម   បាបឈប់ដេញតាមត្រឡប់ភ្លឺច្បាស់ ។

អរុណោទ័យផ្ទៃមេឃភ្លឺស្វាង   សោកសៅអស់យ៉ាងប្រែជាស្រឡះ
នៅនាអាស្រមស្ដេចឆ្ងល់ខ្លាំងណាស់   សួរសាមឱ្យច្បាស់ពីរឿងមរណា ។
ព្រះពោធិសត្វបំភ្លឺសេចក្ដី   ថាសាមដេកដីឈឺចាប់ខ្លាំងក្លា
រួចហើយសន្លប់មានស្លាប់ឯណា   ទេវតារក្សាអ្នកប្រព្រឹត្តធម៌ ។
អ្នកដែលចិញ្ចឹមមាតាបិតា   ប្រកបកិច្ចការថ្លៃថ្លាបវរ
បណ្ឌិតទាំងឡាយរមែងអបអរ   ទេវតាឱ្យពរមរទៅទេវលោក ។

ស្ដេចសណ្ដាប់ហើយនឹកឃើញអស្ចារ្យ	ដឹងថាទេវតា មករក្សារោគ
អ្នកដែលចិញ្ចឹមម៉ែឪក្នុងលោក	សាមស្ងប់ចាករោគពិតជាប្រសើរ ។
ខ្ញុំបានវង្វេងភាន់ភាំងស្មារតី	គ្មានដឹងទិសអ្វីអួតខ្លួនគ្រាន់បើ
ធ្វើខុសនឹងសាមមានសីលប្រសើរ	ខ្ញុំស្នើយកសាមជាទីរលឹក ។

សរណំ សាម គច្ឆាមិ !

សូមពិចារណា

សុរិយាថែងចាំងជះចោលរស្មី	បំភ្លឺផែនដីម្រឹគព្រៃស្រស់ស្រាយ
កំពុងហែហមអមសាមសប្បាយ	ស្រាប់តែប្រែក្លាយរងទុក្ខខ្លោចផ្សា ។
សាមសែនចុកចាប់សព្វសាច់សរសៃ	ព្រួញពិសប្រល័យឥតក្ដីមេត្តា
សាមសែនស្រណោះមាតាបិតា	ខ្លួនមួយយ៉ាងណាទោះស្លាប់មិនថ្វី ។
មាតាបិតាពិការភាពពិត	នេត្រាងងឹតពិតអត់ចំណី
បើអត់ពីសាមលោកពិតជាក្ស័យ	ជីវិតទាំងបីរួមក្ដីមរណា ។
តែជីវិតថ្លៃបារមីបុណ្យខ្ពស់	មិនត្រូវស្លាប់ព្រោះព្រួញពិសប្រហារ
អ្នកដែលបាញ់សាមប្រែតាមរក្សា	ទាំងទេពធីតាក៏ជួយគាំពារ ។
សាមត្រូវព្រួញពិសតែមិនមរណា	មាតាបិតានេត្រាក៏ជា
បានសះស្បើយរោគទាំងបីអង្គា	រួចទុក្ខគ្រាំគ្រាដោយបុណ្យបារមី ។
ចុះយើងបានថែម៉ែឪដែរឬ	ពេលម៉ែឪឈឺតើយើងធ្វើអ្វី
សីលទានបានសាងខ្លះដែរឬអី	ពេលជួបទុក្ខភ័យតើអាងអ្វីដែរ ។
ផល្គុនឆ្នាំឆ្លូវនៅបាត់ដំបង	ប្រារព្ធបុណ្យឆ្លងចេតិយឪម៉ែ
នៅបូជនីយដ្ឋានកសាងហូរហែ	ក៏ឆ្លងច្រើនដែរខែពេញបូណ៌មី ។
ឆ្លងទាំងបល្ល័ង្កតាំងបដិមា	មាតាបិតានៃព្រះជិនស្រី
មុខព្រះគន្ធកុដិក្បែរធម្មចេតិយ	ឆត្ររួតសិរីអមរូបចម្លាក់ ។

ឆ្លងរូបតំណាងសាងពីថ្មដា　　កាលព្រះសាស្តាសម្តែងធម្មចក្ក
ប្រោសបញ្ចវគ្គីយ៍ក្នុងព្រៃនាមដាក់　　ឥសិបតនមិគទាយវន័ ។
ឆ្លងទាំងអគារធម្មាសនៈ　　តម្កល់ធម្មចក្កច្រើនថ្នាក់ច្រើនជាន់
បាលីប្រែខ្មែរពិស្តារគ្រប់គ្រាន់　　ជូនជារង្វាន់ដល់ជនទាំងឡាយ ។
ដែលមកដល់ហើយមានចិត្តជ្រះថ្លា　　សូធ្យអានអក្ខរាបាលីសម្រាយ
បានអានិសង្សតទៅវែងឆ្ងាយ　　បិទបាំងអបាយបើកផ្លូវសួគ៌ា ។
ឆ្លងខឿនព្រះពោធិ៍ព្រះពុទ្ធទ្រង់ផ្ទំ　　ជាទីមនោរម្យដល់ជនគ្រប់គ្នា
បានមកដល់ហើយគោរពបូជា　　អង្គព្រះភគវាកំពុងទ្រង់បាត្រ ។
សាវ័កទាំងឡាយគង់អមព្រះអង្គ　　គ្រងចីវរស្បង់តាមពុទ្ធោវាទ
ទាំងព្រះអានន្ទគង់ឥតប្រមាទ　　ប្រដាប់ដោយបាត្រតាមព្រះសាស្តា ។
ព្រះមហាកស្សបៈគង់ថ្នាក់មុខដែរ　　និមន្តហូរហែក្បែរព្រះភគ្គ្រា
ព្រះមហាមោគ្គល្លានមានឫទ្ធិអស្ចារ្យ　　មន្តជាប់ហត្ថាព្រះសារីបុត្ត ។
ឯព្រះរាហុលជាអង្គសាមណេរ　　ដែលតូចជាងគេមន្តក្រោយបំផុត
ព្រះនាងពិម្ពានិងព្រះរាជបុត្រ　　មានចិត្តបរិសុទ្ធផុតរឿងអាស្រូវ ។
ក្រពើស្មៅធំចូលល្អាងភ្នំតូច　　និម្មិតខ្លួនដូចប្រែតូចវិញទៅ
ដេកមាត់ល្អាងភ្នំបឹងទឹកមិនជ្រៅ　　យកទីធ្លាប់នៅថ្វាយព្រះអង្គផ្ទំ ។
ថ្វាយដល់ព្រះមហាសាវ័កទាំងឡាយ　　និមន្តពីឆ្ងាយទ្រង់មកជួបជុំ
នៅបូជនីយដ្ឋានសុខសាន្តមនោរម្យ　　ជាទីប្រជុំនៃព្រះអរហន្ត ។
បុណ្យយើងគ្រប់គ្នាជាបុណ្យខាងខ្មែត　　ទាំងខួបកំណើតចម្រើនព្រះជន្ម

-១៣៥-

ចែកជូនសៀវភៅនេះជារង្វាន់　　អានទៅក្រែងគ្រាន់អន់គិតខ្វល់ខ្វាយ ។
អ្នកដែលមកមាន ឧបនិស្ស័យ　　កើតបីតិក្រៃរីករាយសប្បាយ
បើមិនបានមកពិតជាសោកស្តាយ　　ទោះបីជិតឆ្ងាយគួរមកមូលមិត្ត ។
សូមបុណ្យដែលយើងព្យាយាមពុះពារ　　មករួបរួមគ្នាទាំងឆ្ងាយទាំងជិត
មិនថាថ្ងៃក្តៅឬយប់ងងឹត　　ចាយទ្រព្យខ្លួនពិតពុំគិតក្រមាន ។
ប្រសិនបើនៅមានជាតិកំណើត　　សូមតាំងពីកើតរហូតនិព្វាន
កុំឱ្យស្គាល់អត់កុំឱ្យស្គាល់ឃ្លាន　　សូមកុំឱ្យមានរោគាទាំងឡាយ ។
ម្យ៉ាងសូមប្រគេនបុណ្យដល់ព្រះសង្ឃ　　សូមសុខគ្រប់អង្គកុំបីអន្តរាយ
សូមកុំចាញ់កលស្រីមិនមេម៉ាយ　　ចំណាយដើរក្តីលែងប្តីយកលោក ។
រឿងនេះគួរឱ្យអសោចខ្លាំងណាស់　　សាងបាបកម្មក្រាស់រស់នៅស្មោកគ្រោក
ប្តីមានទៅហើយថែមទាក់យកលោក　　យកប្រាក់ទៅសូកប្តឹងលែងលះប្តី ។
សូមបុណ្យនានាជួយជាប្រធាន　　សូមកុំឱ្យមានរឿងយ៉ាងហ្នឹងអី
សូមមេធាវីជួយខាងស្វាមី　　នោះលោករួចភ័យផុតក្តីអន្តរាយ ។
សូមឱ្យគ្រួសាររស់ជួបជុំគ្នា　　កុំឱ្យកំព្រាដល់កូនទាំងឡាយ
ទុកលោកធ្វើបុណ្យឱ្យបានវែងឆ្ងាយ　　បានសុខសប្បាយគ្រប់គ្នាទៅហោង ។

ដោយឧបាសក **គុយ សុធន**

-១៣៦-

នាមពុទ្ធបរិស័ទអ្នកមានឧបការៈ
ក្នុងការឧបត្ថម្ភធម្មទាន

១. លោកគ្រូ រស់ សូផាត
២. ឧបាសក យន្ត សួន
៣. ឧបាសក គួង លាងផេង
៤. ឧបាសក មួង យេន
៥. ឧបាសក ជឹម ជំនិត
៦. ឧបាសក អ៊ិត ប្រាំង
៧. ឧបាសិកា ជា សុណារី
៨. ឧបាសិកា ប៊ុត ម៉ាលី
៩. ឧបាសក គុយ សុធន
១០. ឧបាសក វ៉ាន់ ខុនណា
១១. ឧបាសក សោម រតនៈ
១២. ឧបាសក ជឹង វេងអ៊ាវ
១៣. ឧបាសក ង៉ូវ គា
១៤. ឧបាសក ហាយ ចំរើន
១៥. ឧបាសិកា ហួនចាន់បូផា
១៦. ឧបាសិកា ស្រី បូរ៉ាន់
១៧. ឧបាសក គឹម សោភ័ណ
១៨. ឧបាសក ម៉ៅ ផុន
១៩. ឧបាសិកា ហាយច័ន្ទធរី

រាយនាមពុទ្ធបរិស័ទក្នុងសហគមន៍ធម្មទាន
ឧបត្ថម្ភធ្វាក់ផ្សព្វផ្សាយព្រះធម៌ប្រចាំឆ្នាំ

១- ឧ.ស. យូស៊ាង ងួនលី និង ឧ.សិ. លីម យីម .... ស.រ.អ.
២- ឧ.ស. ឆាយ អ៊ីវស៊ាង និង ឧ.សិ.ហុង គីមសែ .... ស.រ.អ.
៣- ឧ.ស. ឆាយអ៊ីវ ស្រេងលីម និង ឧ.សិ.ហួត យីម....... ស.រ.អ.
៤- ឧ.ស. ហៃ ប៊ុនណារិន និង ឧ.សិ.អោង ស៊ីថាន់ .... ស.រ.អ.
៥- ឧ.ស. វង់ ម៉ៅ និង ឧ.សិ.ឆាន់ កាន់ជួង ព្រមទាំងបុត្រ. ស.រ.អ.
៦- ឧ.សិ. ឆាន់ ហៃគីង ព្រមទាំងបុត្រ និង ចៅ .... ស.រ.អ.
៧- ឧ.សិ.ប៊ិត ថងខាំ និង ឧ.សិ.សាន ផល្លីន ព្រមទាំងបុត្រ. ស.រ.អ.
៨- ឧ.សិ. ស៊ីវ យក់លុយ .... ស.រ.អ.
៩- ឧ.ស. អ៊ុត ឆៃវ៉ាន និង ឧ.សិ.ធាន ស៊ុនលី និងបុត្រ ..... ស.រ.អ.
១០- ឧបាសិកា អ៊ឹង ស៊ីវន .... ស.រ.អ.
១១- ឧ.ស.ស៊ូ ហុកឡុង និង ឧ.សិ.កាន់ ឈីវហា .... ស.រ.អ.
១២- ឧ.ស. អៀង ឆាយ និង ឧ.សិ. អៀ កេសរ +បុត្រ ..... ស.រ.អ.
១៣- លោកតា តាន់ ឈីវហា និង លោកយាយ ស៊ូ ចិន្ត្រា .... ស.រ.អ.
១៤- ឧ.សិ. តែ សាយជូ ព្រមទាំងកូនចៅ .... ស.រ.អ.

១៥- ឧ.ស.ជិម អេងស្រ៊ន និង ភរិយា ព្រមទាំងបុត្រ .... ស.រ.អ.

១៦- ពុទ្ធបរិស័ទ ចាន់ នារីសុខ និងក្រុមគ្រួសារ .... ស.រ.អ.

១៧- ឧ.ស.សារឿន ឧ.សិ.លាប+ឧ.ស.ហ៊ីស៊ី ឧ.សិ.អាន .... ស.រ.អ.

១៨- ឧបាសក តាំង ស៊ុនម៉ាប .... ស.រ.អ.

១៩- លោក ចក់ ឈុន និង អ្នកស្រី វណ្ណារី សុខ .... ស.រ.អ.

២០- លោកយាយ ពិន សាត .... ស.រ.អ.

២១- លោក ចាន់ ម៉ល់ និងអ្នកស្រី ជា សុផា .... ស.រ.អ.

២២- ឧ.ស. ជា ស៊ុវត្ថានា និង ឧ.សិ.ឃុន សូនីម៉ា +បុត្រ ..... ស.រ.អ.

២៣- ឧ.សិ.លី ប៉ូលីនស៊ីមប៉ូ .... ស.រ.អ.

២៤- ឧ.ស.ហាក់ ច័ន្ទសុផល និង ឧ.សិ.វ៉ាង ស៊ីណា+បុត្រ.... ស.រ.អ.

២៥- ឧ.ស.ស៊ុន ដារិន និង ឧ.សិ.ទូច ចន្ទី .... ស.រ.អ.

២៦- ឧ.ស.ឡៅ ហោ និង ឧ.សិ.ង៉ោ ស៊ូអេង .... ស.រ.អ.

២៧- ឧ.សិ.តាន់ ភិចជូ ព្រមទាំងបុត្រធីតា និងចៅ។ .... ស.រ.អ.

២៨- ឧ.សិ.ស្រង់ អៃ និង ឧ.សិ.ស្រង់ ឡេង .... ស.រ.អ.

២៩- ឧ.សិ.ឧត្តមា ពេជ្រ អូន .... ស.រ.អ.

៣០- ឧ.ស.វ៉ាង សារុំផ និង ឧ.សិ.គង់ ស៊ីណាត +បុត្រ .... ស.រ.អ.

៣១- ភិក្ខុ ឈួម បូ (វត្តពន្លឺពុទ្ធចក្រ លោវែល) .... ស.រ.អ.

៣២- លោក ពេជ្រ សីហា និងអ្នកស្រី ថាប់ សុរត្ន័ .... ស.រ.អ.

-១៣៩-

៣៣- ឧ.ស.ប៊ុត ផល និង ភរិយា .... ស.រ.អ.

៣៤- លោកគ្រូធម្មបណ្ឌិត អឿ សៅ .... ស.រ.អ.

៣៥- ឧ.ស.ប៊ូ ហោនាង និង ឧ.សិ.អ៊ីង រីទ្ធារី ព្រមទាំងបុត្រ ស.រ.អ.

៣៦- លោក កេត សេរីភ័ត្រ និង អ្នកស្រី ប៉ុល ហត្ថា.......... ស.រ.អ.

៣៧- ឧ.សិ.ឡុង អ៊ុម .... ស.រ.អ.

៣៨- ឧ.សិ.ច័ន្ទ ប៉ុណ្ណារី.. ស.រ.អ.

៣៩- ឧ.សិ.ហោ ប៊ួយ និងឧ.សិ.ហោ មួយ ហៅតាំងហ៊្គិចមួយ .ស.រ.អ.

៤០- លោក សំណាង យឹម និង អ្នកស្រី ឡូវ៉ា យឹម .... ស.រ.អ.

៤១- ឧ.ស.សៅ ហ៊ាន និង ឧ.សិ.មាស ម៉ូនីកា ព្រមទាំងបុត្រ ស.រ.អ.

៤២- ឧ.ស.អ៊ុក សាមឿន និង ឧ.សិ.រួច អ៊ឹម ព្រមទាំងបុត្រ. ស.រ.អ.

៤៣- ឧ.ស.ភឿក វ៉ាន និង ឧ.សិ.ហ៊ូ អាត់ ព្រមទាំងកូនចៅ. ស.រ.អ.

៤៤- ឧ.សិ.តាំង លេខគៀវ ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... ស.រ.អ.

៤៥- ឧ.សិ.នួន ប៊ុច និង ឧ.សិ.រស់ សុផល .... ស.រ.អ.

៤៦- ឧ.ស.ហោ លាន និង ភរិយា .... ស.រ.អ.

៤៧- ឧ.ស.អ៊ុន ឆៃត្រី និង ភរិយា .... ស.រ.អ.

៤៨- ឧ.សិ.មិល យ៉ែម និង ឧ.សិ.គួយ ឡេង .... ស.រ.អ.

៤៩- ឧ.សិ.ហុក ឈិន និង ឧ.សិ.ប្រាក់ អៀត និងកូនចៅ .. ស.រ.អ.

៥០- ឧ.សិ.ប៉ាន់ ពិណ្ណារី និងស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ .... ស.រ.អ.

-១៤០-

៥១- ឧ.សិ.ស៊ុន ឡេង ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... ស.រ.អ.

៥២- លោក សួន សាលាភ និងអ្នកស្រី សួ សកនីន +បុត្រ .. ស.រ.អ.

៥៣- ឧ.ស.កៅ សេក និង ឧ.សិ.យី សាគុណ +បុត្រ+ចៅ .... ស.រ.អ.

៥៤- ឧ.សិ.ឈ គីមហោ ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... ស.រ.អ.

៥៥- ភិក្ខុ ឡូញ ផល្លី និង ភិក្ខុ ភឿក បូរ .... អូស្ត្រាលី

៥៦- ឧ.ស.ប៊ុន ហេង និង ឧ.សិ.ជុំ សុខុម ព្រមទាំងបុត្រ.. អូស្ត្រាលី

៥៧- ឧ.សិ.ឱម លក្ខណា ព្រមទាំងបុត្រធីតា .... អូស្ត្រាលី

៥៨- ឧ.ស.លីម ងីនសួ និង ឧ.សិ. អ៊ឹង ឆាយហួ +បុត្រ. ... អូស្ត្រាលី

៥៩- ឧ.ស.ប៉ុច រឿត និង ឧ.សិ.ញូង ស៊ាងម៉េង+បុត្រ ..... អូស្ត្រាលី

៦០- ឧ.សិ. ឈ គីមស៊ីន និង ក្រុមគ្រួសារ .... អូស្ត្រាលី

៦១- ឧ.សិ. សេង សៀងឈុន ព្រមទាំងបុត្រ .... អូស្ត្រាលី

៦២- ឧ.សិ.ស៊ិត ស៊ីវន .... អូស្ត្រាលី

៦៣- ឧ.សិ. អ៊ុក ណារី ព្រមទាំងបុត្រ .... អូស្ត្រាលី

៦៤- កញ្ញា ស៊ុយ ដាណែត .... អូស្ត្រាលី

៦៥- យុវជន ចាន់ ឌីណា .... អូស្ត្រាលី

៦៦- ឧ.ស.យ៉ង់ សិន និងឧ.សិ.នន់ ហេង +បុត្រ.............. អូស្ត្រាលី

៦៧- ឧ.ស.សំ សុខគុណ និង ឧ.សិ.លី សៀមហៀង+បុត្រ អូស្ត្រាលី

៦៨- ឧ.ស.សរ ប៊ុនធៀង ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ............ អូស្ត្រាលី

៦៩- ឧ.សិ.នួ ធុច ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ...................... អូស្ត្រាលី

៧០- យាយ ប្រាក់ខាត់+ឧ.ស.ស៊ិន សាន+ឧ.សិ.សម្បត្តិ គង់ អូស្ត្រាលី

៧១- ឧ.ស.រស់ សារ៉េន និង ឧ.សិ.គង់ សារឿង + បុត្រ .. អូស្ត្រាលី

៧២- ឧ.ស.ង៉ូវ ឈីវ និង ឧ.សិ.ហេង ពាស៊ីម+បុត្រនិងចៅ.. អូស្ត្រាលី

៧៣- ឧ.ស.ឃិន ថុងអ៊ាន និង ឧ.សិ.ម៉េង គិមស៊ាន + បុត្រ. អូស្ត្រាលី

៧៤- ឧ.ស.សុខ សារឿន និង ឧ.សិ.មោក មី + បុត្រ........ អូស្ត្រាលី

៧៥- ឧ.សិ.យុង សុន ព្រមទាំងបុត្រ .... អូស្ត្រាលី

៧៦- ឧ.ស. លីម ហុងលី និង ឧ.សិ.ស៊ឹម តេងគី +បុត្រ ..... អូស្ត្រាលី

៧៧- ឧ.ស.ឈិត ទ្រី និង ឧ.សិ.បាន់ ណៃហ៊ាង+បុត្រ+ចៅ .អូស្ត្រាលី

៧៨- ឧ.សិ.ម៉េង ប៊ុនធារី (ហៅស្រីពៅ) .... អូស្ត្រាលី

៧៩- ឧ.សិ.ជា ឡេង ព្រមទាំងបុត្រ .... អូស្ត្រាលី

៨០- ឧ.ស.សាប់ ភូរិន្ទ .... អូស្ត្រាលី

៨១- ឧ.ស.ស៊ូ យឹម និង ឧ.សិ.សៀង តិច ព្រមទាំងបុត្រ . អូស្ត្រាលី

៨២- លោក យឹម ឡេង និង អ្នកស្រី ប៉ុល និច្ចសីល +បុត្រ. អូស្ត្រាលី

៨៣- ឧ.ស.ឡៅ គីមងួន និង ឧ.សិ.ដួង លី ព្រមទាំងបុត្រ.. អូស្ត្រាលី

៨៤- លោក ហេង ម៉ូវ និង អ្នកស្រី ចន្ថា .... អូស្ត្រាលី

៨៥- ឧ.ស.ដែន គង់ហួត និង ឧ.សិ.កាំង គីមស៊ុន .... អូស្ត្រាលី

៨៦- ឧ.ស.ទា សុង ឧ.សិ.ង៉ោ ចាន់ខេង+ប៉េងជីវ+អ៊ីហ៊ាប . អូស្ត្រាលី

៨៧- Mr ANARINGនិងអ្នកស្រីកាយ សផា+បុត្រ+បងប្អូន អល្លឺម៉ង់

៨៨- លោក យូណូស អាស៊ីស និងអ្នកស្រី ហុក ណារី+បុត្រ . បារាំង

៨៩- ឧ.ស.ង៉ូវ ជួនណារេត និង ឧ.សិ.ង៉ូវ សោភ័ណ+បុត្រ...... បារាំង

៩០- ឧ.ស. ឡុក ប៊ុនអ៊ីវ និង ឧ.សិ.តាន់ ស៊ីវឡាង+បុត្រ....... បារាំង

៩១- ឧ.ស.ជីន ជុង និងភរិយា....................................... បារាំង

៩២- ឧ.ស. ឡោ សេងជ្រុន និង ឧ.សិ.ផាំង លី ព្រមទាំងបុត្រ..បារាំង

៩៣- ឧ.សិ. ជា ម៉ាក់លាង .... បារាំង

៩៤- ឧ.ស.ហ្វាន់ វ៉ាន់ហួ និង ឧ.សិ.ហ្វាន់ យូលាង .... បារាំង

៩៥- ឧ.ស.ឈឹម ហុកអ៊ាន ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... បារាំង

៩៦- ឧ.សិ.គឹម មុយ ព្រមទាំងក្រុមគ្រួសារ .... បារាំង

៩៧- ឧ.សិ.ទាវ គឹមហ៊ួន ព្រមទាំងកូនចៅ .... បារាំង

៩៨- ឧ.សិ.ដៀប រុន ព្រមទាំងបុត្រធីតា .... បារាំង

៩៩- ឧ.ស.បាន ណារិន និង ឧ.សិ.ហោ ចន្ធូ ព្រមទាំងបុត្រ.... បារាំង

១០០- ឧ.សិ. អ៊ឹង ហ្គេចតេង ព្រមទាំងបុត្រ .... បារាំង

១០១- ឧ.សិ.អ៊ឹង យ៉េកសាង ព្រមទាំងបុត្រ .... បារាំង

១០២- ឧ.ស.ឈុត ស៊ីថន និង ឧ.សិ.អូ សុផា ព្រមទាំងបុត្រ ..... បារាំង

១០៣- ឧ.សិ.ឆាយ ស៊ន ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ+ចៅទួត......... កាណាដា

១០៤- ឧ.ស.ពុធ ប៉ោលាង និង ឧ.សិ. ហ៊ុន ស៊ីវអៀង+បុត្រ.. កាណាដា

១០៥- Chhem Sokreth et Puth Kunthea .... កាណាដា

១០៦- Su Sokunora+ Inn Visal+Narita et Raksa.. កាណាដា

១០៧- ឧ.សិ. អ៊ា នៅ ព្រមទាំងបងប្អូនកូនចៅ .... កាណាដា

១០៨- ឧ.សិ. ចំណាន ព្រមទាំងក្រុមគ្រួសារ .... កាណាដា

១០៩- ឧ.សិ. លី វន ព្រមទាំងក្រុមគ្រួសារ .... កាណាដា

១១០- ឧ.ស.ឡាវ លាងថេង និង ឧ.សិ.ពឹង ឈីវអ៊ាន......... កាណាដា

១១១- ឧ.សិ.លាន ម៉ិច .... កាណាដា

១១២- ឧ.សិ.តាន់ វួចឆាយ .... កាណាដា

១១៣- ឧ.ស.ហេង ជាវ និង ឧ.សិ.កាយ ហួន និងបុត្រ .... កាណាដា

១១៤- ឧ.សិ.អ៊ាប គិមអ៊ីន ព្រមទាំងបងប្អូនកូនចៅ .... កាណាដា

១១៥- ឧ.ស. យន្ត សួន និង ឧ.សិ.តាំង ឈុងប៊ួយ និងបុត្រ....... ភ.ព.

១១៦- ឧ.ស.ធ្នាំ (ធម្ម) ប៊ុនស្រេន និង ឧ.សិ.យ៉ែម សួស្តី+បុត្រ .. ភ.ព.

១១៧- ឧ.ស.សយ ស៊ីផាន់ណា និង ឧ.សិ.ម៉ៅ សុផល+បុត្រ ...... ភ.ព.

១១៨- ឧ.សិ. ច័ន្ទ បុប្ផាណា ព្រមទាំងបុត្រធីតា .... ភ.ព.

១១៩- ឧ.សិ.ស្ងួន កល្យាណ .... ភ.ព.

១២០- ឧ.សិ.ស្ងួន ចរណៃ .... ភ.ព.

១២១- ឧ.សិ.ប៉ក់ សុភាព ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... ភ.ព.

១២២- ឧ.ស.ម៉ៅ សុគន្ធ និង ឧ.សិ.អ៊ឹង យ៉េកហួយ និងបុត្រ ... ភ.ព.

១២៣- ឯ.ឧ.អ៊ិត ប្រាំង និង លោកជំទាវ ញ៉ែម សេដ្ឋា +បុត្រ .... ភ.ព.
១២៤- ឯ.ឧ.ចែម វីឌ្យ៉ា និង លោកជំទាវ សុខា ស៊ូលីវណ្ណ+បុត្រ . ភ.ព.
១២៥- ឯ.ឧ.កាន់ រ៉ាត់ និង ឧ.សិ.កែវកល្យាណ+ក.កាន់សុថារត្ន័.. ភ.ព.
១២៦- ឯ.ឧ. ឯម ប៊ុនសាត និង លោកជំទាវ នូ ចន្ថា + បុត្រ.... ភ.ព.
១២៧- ឯ.ឧ.ស្បោង សារ៉ាត់ និងលោកជំទាវ ស៊ាន ឈុនហេង.ក.ព.ស.
១២៨- ឧកញ៉ា ស៊ិន សុខា និង លោកជំទាវ សុខា ផល្លី +បុត្រ ... ភ.ព.
១២៩- ឧកញ៉ា សេង ឆាយអ៊ួរ និង ឧ.សិ.កាំង ហ្គិចណៃ+បុត្រ .. ភ.ព.
១៣០- ឧកញ៉ា សុខ សុខា និង លោកជំទាវ ចាន់ លាង +បុត្រ ... ភ.ព.
១៣១- ឧ.ស.ប៉ុល នាង និង ឧ.សិ.គ្រៀល ស៊ីយ៉ា +បុត្រ +ចៅ... ភ.ព.
១៣២- ឧ.ស.យឹម ស៊ីមុន្នី និង ឧ.សិ.យូ ប៊ូលីន និងបុត្រ +ចៅ.... ភ.ព.
១៣៣-ឧ.សិ. ប៊ូអាន ស៊ីវុត្ថា .... ភ.ព.
១៣៤- ឧ.សិ. ប៊ូ ផារ៉ាណេ .... ភ.ព.
១៣៥- ឧ.សិ. ម៉ៅ សុន្ថា ....ភ.ព.
១៣៦- ឧ.ស. ប្លោក ងួនថៃ និង ឧ.សិ.ធាន ត្រលុច + បុត្រ ...... ភ.ព.
១៣៧- ឧ.សិ. សាក់ ស៊ាងអេង ព្រមទាំងបុត្រ .... ភ.ព.
១៣៨- ឧ.ស. ស៊ីវ សៅរី និង ឧ.សិ. ស្រេង វួចលាង .... ភ.ព.
១៣៩- ឧ.ស.អ៊ុក សាម៉ាណារ៉ា និង ឧ.សិ.ហ៊ាប តេង + បុត្រ.... ភ.ព.
១៤០- ឧ.ស. ម៉ៅ ស្រ៊ុន និង ឧ.សិ.ទូច ស៊ីនហ៊ាន ព្រមទាំងបុត្រ. ភ.ព.

១៤១- ឧ.ស. ម៉ែន សឿន និង ឧ.សិ. អៀង ណារី + បុត្រ .... ភ.ព.
១៤២- ឧ.សិ. សយ វណ្ណា និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ .... ភ.ព.
១៤៣- លោក សែន សុវណ្ណរិទ្ធ និងភរិយា .... ភ.ព.
១៤៤- ឧ.សិ. តាន់ ជាលី និងពុទ្ធបរិស័ទខេត្តសៀមរាប .... ស.រ.
១៤៥- ឧ.សិ.ជុំ ឆាយ + ឧ.សិ.ជុំ ណារ៉ា+ជុំ ពិសិដ្ឋ+ជុំ សុជាតិ .... ភ.ព.
១៤៦- ឧ.សិ. ស៊ីវ យក់លី .... ភ.ព.
១៤៧- ឧ.ស. ជាន យ៉ែត និង ឧ.សិ. សុក ចេង ព្រមទាំងបុត្រ .. ភ.ព.
១៤៨- ឧ.ស. សោម រតនៈ និង ឧ.សិ. ស៊ុប វណ្ណា+បុត្រ + ចៅ.. ព.វ.
១៤៩- ឧ.ស.ហេងសម្បូរដ្ឋ+ឧ.សិ.ស៊ិនគន្ធា+មាតាហេងបូរីស្រីនាថ .ភ.ព.
១៥០- យុវជន ជា សុភ័ក្ត្រ និងមាតាបិតា .... ភ.ព.
១៥១- ឧ.សិ.ហ៊ុយ សុខម៉ា និងស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ .... ភ.ព.
១៥២- ឧ.សិ.ហ៊ុយ ព្រឿងគិមស្រ៊ាង ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ....... ភ.ព.
១៥៣- ឧ.សិ.ហ៊ុយ រ៉ាវី និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ .... ភ.ព.
១៥៤- ឧ.សិ. វណ្ណ មុនី ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... ភ.ព.
១៥៥- ឧ.ស.តៅ ឃាង និង ឧ.សិ. ឈុន លន ព្រមទាំងកូនចៅ.. ភ.ព.
១៥៦- ឧ.សិ. សុខ ភួង និង ឧ.សិ. សុខ ផៃ .... ភ.ព.
១៥៧- ឧ.សិ. អ៊ុក លន់ និងក្រុមវេន ព្រមទាំងបុត្រ .... ភ.ព.
១៥៨- ឧ.សិ. គង់ ម៉ៃ ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... ភ.ព.

១៥៩- ឧ.សិ.លី ស៊ីវជូ ព្រមទាំងបុត្រ .... ភ.ព.

១៦០- ឧ.សិ.មុំ ទូច និង ឧ.សិ.សាមុល គីមធន់ (ជាកូន)......... ភ.ព.

១៦១- ឧ.ស.ម៉ៅ វ៉ាន និង ឧ.សិ.ធន់ សំបូរ ព្រមទាំងបុត្រ......... ភ.ព.

១៦២- លោក ម៉េង ហ៊ា អ្នកស្រី ម៉ាន ស៊ីសុថា និងបុត្រ .... ភ.ព.

១៦៣- ឧ.ស.ឡាយ សុខុម និង ឧ.សិ.សួន ចន្ថា និងបុត្រ .... ភ.ព.

១៦៤- ឧ.សិ.វៀន គង់+ស្វាមី និង លោក ប្រាក់ ខេមរិន្ទ+ភរិយា. ភ.ព.

១៦៥- ឧ.សិ.ឯម សុខឃីម និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ .... ភ.ព.

១៦៦- លោកយាយ ប៊ុន យ៉ាំ ព្រមទាំងកូន និងចៅ .... ភ.ព.

១៦៧- ឧ.សិ.ហេង ស៊ីវខេង និងម្តាយឈ្មោះ អៀង ហ៊្គិច .... កណ្តាល

១៦៨- ឧ.សិ.អ៊ិតឆេងស៊ី ក្រុមវេនថ្ងៃ២កើតវត្តព្រះពុទ្ធមានបុណ្យ.ភ.ព.

១៦៩- ក្រុមព្រែកខ្ជិត ព្រែកលាប និងទួលគោក .... ភ.ព.

១៧០- ក្រុមចាបម៉ុងឡេង+ឈាងហុង វេន៩កើតសំពៅមាស ... ភ.ព.

១៧១- ឧ.ស.ហេង ឆៃទិត និង ឧ.សិ.រស់ ម៉ាលី ព្រមទាំងបុត្រ.. ភ.ព.

១៧២- ឧ.ស.ឡាយ ហ៊ុយទ្រៀង និង ឧ.សិ.លាក ណាក់ +បុត្រ . ភ.ព.

១៧៣- ឧ.ស.តូច ផាន់ណាស៊ី និង ឧ.សិ.សុខ ច័ន្ទណារិទ្ធ+បុត្រ.... ភ.ព.

១៧៤- ឧ.ស.សួរ សារីម និង ឧ.សិ.បុង ផល្លី ព្រមទាំងបុត្រ ...... ភ.ព.

១៧៥- ឧ.សិ.ហែម វណ្ណា និង ឧ.សិ.ហែម វុឌ្ឍី +បុត្រ .... ភ.ព.

១៧៦- ឧ.ស.យ៉ាំ ស្រេន និង ឧ.សិ.អ៊ុល សេងលាង + បុត្រ........ ភ.ព.

១៧៧- ឧ.ស.ស៊ីន វ៉ា+យានថៃ+ឧ.ស.ស៊ីនម៉េងស្រ៊ុន+ប្ងជុំស៊ីន ... ភ.ព.

១៧៨- ឧ.សិ.ជា សុណារី .... ភ.ព.

១៧៩- ឧ.ស.ភាវ សាន និង ឧ.សិ.ប៉ក់ សុបុណ្យ+បុត្រ............. ភ.ព.

១៨០- ឧ.ស.ម៉ួង យឿនវណ្ណៈ និង ឧ.សិ.ប៉ក់ សូត្រសុន្ទី+បុត្រ.... ភ.ព.

១៨១- ឧ.ស.ស៊ឹម សុង ឧ.សិ.ឆៃ គាង+ពុទ្ធបរិស័ទផ្សារកអណ្តើក. ព.វ.

១៨២- លោក រឿង សេដ្ឋា និងអ្នកស្រី នាង ជួនអេង + បុត្រ ... ភ.ព.

១៨៣- លោក ស៊ា រស់ និងអ្នកស្រី ញ៉េប ដារ៉េត ព្រមទាំងបុត្រ ភ.ព.

១៨៤- ឧ.សិ.ឈួន គីមនី និងបងប្អូន កូនក្មួយ .... ភ.ព.

១៨៥- ឧ.សិ.គ្រី ណៃប៊ួយ ព្រមទាំងបុត្រ .... ភ.ព.

១៨៦- ឧ.សិ.ច្រឹង គីមស្រ៊ី ព្រមទាំងបុត្រ .... ភ.ព.

១៨៧- ឧ.ស.ម៉ៅ ផុន និងមាតា យស សម្បត្តិ .... ភ.ព.

១៨៨- ឧ.ស.ម៉ៅ សយ និង ឧ.សិ.គង់ ចំរើន +បុត្រ .... ភ.ព.

១៨៩- ក្រុមឧបាសក មួង យេន វត្តសំពៅមាស .... ភ.ព.

១៩០- ឧ.សិ.ថៅ ហៀក ព្រមទាំងបុត្រ .... ភ.ព.

១៩១- ឧ.ស.ខៀវ ជៀប និង ភរិយា ព្រមទាំងបុត្រ +ចៅ ...... ភ.ព.

១៩២- ឧ.សិ.តាំង លីគាង និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ +ចៅ ...... ភ.ព.

១៩៣- ឧ.សិ.ឈឹម ផលវិទ្យា .... ភ.ព.

១៩៤- ឧ.សិ.កាំង ប៉ោទាង និង ឧ.ស.ហេ អេន +កូនចៅ .... ភ.ព.

១៩៥- ឧ.សិ.លឹម មួយគា និង លោក យុន ឈុន្នី+អ្នកស្រី ទី មុំ. ភ.ព.

១៩៦- កូនចៅ សព ឧបាសក អ៊ា គឹមស្រេង .... ភ.ព.

១៩៧- ឧ.សិ.លឹម អេង ព្រមទាំងបុត្រ .... ភ.ព.

១៩៨- ឧ.ស.ង៉ូវ គា និង ឧ.សិ.ឈុន គឹមអេង ព្រមទាំងបុត្រ..... ប.ប.

១៩៩- លោក លាភ ឆាយ និង អ្នកស្រី ហែម ពៅ + បុត្រ........ ភ.ព.

២០០- ឧ.ស.ម៉េង សាខន និង ឧ.សិ.ចាន់ សុខា ព្រមទាំងបុត្រ.... ភ.ព.

២០១- ឧ.សិ.យាន ចន្ទ័លី .... ភ.ព.

២០២- ឧ.សិ.លឹម វួចហ៊ាង ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... ភ.ព.

២០៣- ឧ.ស.ស្រួ ងាម និង ឧ.សិ.ហ៊ួង ម៉ន .... ភ.ព.

២០៤- ឧ.សិ.យឹម សាវ៉ាត និង ឧ.សិ.លី ហ្គេចឡាង+ស្វាមី+បុត្រ. ភ.ព.

២០៥- ឧ.ស. ស៊ុយ ជូ និង ឧ.សិ. តាំង ទៀង +កូនចៅ .... ភ.ព.

២០៦- ឧ.សិ.រស់ សេរី និង ឧ.សិ.សឿ ចន្ថា.......................... ភ.ព.

២០៧- ឧ.សិ.រៀល យ៉ូន ព្រមទាំងបុត្រ .... ភ.ព.

២០៨- ឧ.ស.សុខ សារឿន និង ឧ.សិ.ទូច ម៉ុម ហៅឃីម +បុត្រ. ភ.ព.

២០៩- ឧ.ស.គង់ សៀងហៃ និងឧ.សិ.ប៉ក់ សូត្រតារាភិឌិន+បុត្រ ភ.ព.

២១០- ឧ.ស.សាន សុខគីន និង ឧ.សិ.ប៉ក់ សូត្រសេដ្ឋា +បុត្រ .... ភ.ព.

២១១- ឧ.ស.ងីម ញាណ និង ឧ.សិ.កាំង ប៉ូលីន ព្រមទាំងបុត្រ.ក.ព.ស.

២១២- ឧ.ស. យូ ម៉េង និង ឧ.សិ. ជួន សំណាង.................. ក.ព.ស.

២១៣- ឧ.ស.ជ្រា បេង និង ឧ.សិ.គ្រិត គីម ព្រមទាំងបុត្រ .... ភ.ព.

២១៤- ឧ.សិ.ប៊ូ សៀកហ៊ុន ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... ភ.ព.

២១៥- វេជ្ជ.ហ៊ាន រ៉ាវី និង ឧ.សិ.ម៉ូវ លាង ព្រមទាំងបុត្រ .... ភ.ព.

២១៦- ឧ.ស.ម៉ូវ ធីម និង ឧ.សិ.ហ៊ាន ណៃយីម ព្រមទាំងបុត្រ . ភ.ព.

២១៧- ឧ.ស.ហ៊ាន រ៉ារឿន និង ឧ.សិ.ប៉ែន បុប្ផា ព្រមទាំងបុត្រ ...ភ.ព.

២១៨- ឧ.ស.ង៉ែត ផេង និង ឧ.សិ.ហៅ ហេង +បុត្រផេង បូរ៉ា .. ភ.ព.

២១៩- ឧ.សិ. ថៃ នាថ ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... ភ.ព.

២២០- ឧ.ស.វ៉ែន សារូ និង ឧ.សិ.តូច លីណារ៉ា ព្រមទាំងបុត្រ .. ភ.ព.

២២១- លោក ជា សារ៉ាយ និង អ្នកស្រី អ៊ុំ សុផានី +បុត្រ+ចៅ . ភ.ព.

២២២- ឧ.ស.មាស ខេង និង ឧ.សិ.មួរ វួច ព្រមទាំងកូនចៅ ..... ភ.ព.

២២៣- ឧ.សិ.ឃុត គឹមថន +ឧ.ស.ព្រុំ សុន និង ឧ.សិ.ស៊ុន យុត... ភ.ព.

២២៤- ឧ.សិ. គឹម សុខុន និងបុត្រ .... ភ.ព.

២២៥- ឧ.សិ.ឯម សុខន ព្រមទាំងបុត្រ និង ឧ.សិ.សុខ សាអ៊ុក... ភ.ព.

២២៦- ឧ.សិ.អ៊ូស៊ីណាត+ឧ.ស.ឡឹងជី និងឧ.សិ.អ៊ូ ប៊ុននី+កូនចៅ. ភ.ព.

២២៧- ឧ.សិ.គឹម ឆេង ព្រមទាំងកូនចៅ .... ភ.ព.

២២៨- ឧ.សិ.ជូ ឆេងហោ .... ភ.ព.

២២៩- ឧ.សិ.លី ឡៃហ៊ាង ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... ភ.ព.

២៣០- ឧ.ស.ថាច់ លី និង ឧ.សិ.កៀង ភៀង .... ភ.ព.

២៣១- Mr.JONATHAN BALK and Mrs.BUNNA KEO BALK ភ.ព.

២៣២- ឧ.សិ.ព្រុំ សុភាព ព្រមទាំងបុត្រ .... ភ.ព.

២៣៣- លោក សឹក ធឿន+ឧ.ស.វុទ្ធី សម និង ឧ.សិ.គីម អេង ... ភ.ព.

២៣៤- លោក ស្រេង ហេង និង ឧ.សិ.កែវ រស្មី ព្រមទាំងបុត្រ .. ភ.ព.

២៣៥- ឧ.ស.នុត វន្ថា និង ឧ.សិ.ម៉ៅ សុភា ព្រមទាំងបុត្រ .... ភ.ព.

២៣៦- ឧ.សិ.អ៊ួ សំណាង និង ឧ.សិ.ឡាច ផន ព្រមទាំងបុត្រ .... ភ.ព.

២៣៧- ឧ.ស.ជា សុខុម និង ឧ.សិ.អ៊ុន ពូន .... ភ.ព.

២៣៨- ឧ.ស.ឡាយ សេង និងឧ.សិ.ម៉ែន វណ្ណា ព្រមទាំងកូនចៅ ភ.ព.

២៣៩- ឧ.សិ.ជុំ ស៊ីម៉ុន និងបុត្រ ពេជ្រ សុឃុន .... ភ.ព.

២៤០- ឧ.ស.ស៊ា បូរ៉ា និង ឧ.សិ.ប៉ុល បុទម +បុត្រ ស៊ា ស៊ូជីង ... ភ.ព.

២៤១- ឧ.ស.គង់ ហេង និង ឧ.សិ.ធាវ ស៊ីប ព្រមទាំងកូនចៅ .... ភ.ព.

២៤២- ឧ.សិ.ហ៊ុន ហេង .... ភ.ព.

២៤៣- ឧ.ស.ទី គៀង និង ភរិយា ព្រមទាំងបុត្រ .... ភ.ព.

២៤៤- ក្រុមលោកតា ម៉ោង វត្តទួលទំពូង .... ភ.ព.

២៤៥- ឧ.សិ.តោ ឡោ ព្រមទាំងកូនចៅ .... ភ.ព.

២៤៦- ឧ.ស.ហង់ ច័ន្ទរិទ្ធ និង ឧ.សិ.ដួង រ៉ាវី ព្រមទាំងបុត្រ .... ភ.ព.

២៤៧- ឧ.សិ.ជា ស៊ីវយ៉េក ព្រមទាំងបុត្រ .... ភ.ព.

២៤៨- ឧ.ស.សេង តាំងឃី និង ឧ.សិ.ហេង មួយចេង + បុត្រ ... ភ.ព.

-១៥១-

២៤៩- ឧ.ស.ហ៊ឹ អ៊ុនសេង និង ឧ.សិ.ហ៊ឹង ស៊ីមណៃ +កូនចៅ .... ភ.ព.

២៥០- ឧ.សិ.ជ្រុន ស៊ីដេត និងប្អូន +ក្មួយ និងចៅ .... ភ.ព.

២៥១- លោក អ៊ួន សុង និង អ្នកស្រី ឆាយ ម៉ាឡែត និងបុត្រ ... ភ.ព.

២៥២- ឧ.ស. ឃ្លោត យិត និងពុទ្ធបរិស័ទខេត្តព្រះសីហនុ .... ក.ព.ស.

២៥៣- ក្រុមវេនចង្ហាន់សង្ឃ ,១កើតសំពៅមាស ,៦កើតចំបក់មានជ័យ, ១១កើតសុវណ្ណបទុម, ៦រោចនិគ្រោធវ័ន, ១០រោចវេឡុវ័ន..ភ.ព.

២៥៤- មណ្ឌលសិក្សាព្រះពុទ្ធសាសនាមណីរត្ន ខេត្តពោធិ៍សាត់.. ព.ស.

២៥៥- ក្រុមពុទ្ធបរិស័ទស្រុកមង្គលបូរី+សិរីសោភ័ណ .... ប.ម.ជ.

២៥៦- ក្រុមពុទ្ធបរិស័ទទីក្រុងស៊ីតនី និងមែលប៊ន..... ប្រទេសអូស្ត្រាលី

≈≈≈≈≈≈≈≈≈≈≈≈≈≈≈≈≈≈≈≈≈≈≈≈

នាមពុទ្ធបរិស័ទដែលមានសទ្ធា
បរិច្ចាគប្រាក់បោះពុម្ពសៀវភៅនេះ

១- ក្រុមពុទ្ធបរិស័ទជូនត្រៃ ដឹកនាំដោយ លោកម្ចាស់ **សុមនោ ហេង ប៊ុនជា** មានចំនួន .... ២២.៧៨៥.៦០០៛ និង ៣៨៨០ $

២- ឧ.ស.រស់ សុខ និង ឧ.សិ.សោម ផាន់ ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .. ៥០០ $

៣- Anniversaire de la naissance de PORLEANG PUTH 30 Mars 1955. ៥០០ $

៤- Anniversaire de la naissance de HUN SIV EANG 13 Mars 1952... ៥០០ $

៥- Anniversaire de la naissance de KUNTHEA PUTH 18 Mars 1972.. ៥០០ $

-១៥២-

៦- Anniversaire de la naissance de SOKRETH CHHEM 27 Avril 1972. ៥០០ $

៧- Anniversaire de la naissance de VISSESS PUTH 22 Mai 1973...... ៥០០ $

៨- Anniversaire de la naissance de NANCY PAGE 11 Juin 1975........ ៥០០ $

៩- Anniversaire de la naissance de VITHY PUTH 30 Mars 1979... ៥០០ $

១០- Anniversaire de la naissance de Rothmony CHHEM 12 Janvier 2005. ៣០០ $

១១- Anniversaire de la naissance de Bunnawat CHHEM 07 Mars 2008. ៣០០ $

១២- Anniversaire de la naissance de Marivis Vateil PUTH 10Avril2007. ៣០០ $

១៣- ឧ.ស.សោម រតនៈ និង ឧ.សិ.សុិប វណ្ណា ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ ៣០០ $

១៤- ឧកញ៉ា សេង ឆាយអ៊ួរ ឧ.សិ.កាំង ហ៊ួចណៃ ព្រមទាំងបុត្រ ២០០ $

១៥- ឧ.សិ.អ៊ុំង យឹមស្រ៊ាន (បុណ្យខួប ៣ ឆ្នាំ)...................... ២០០ $

១៦- ឧកញ៉ា សុខ សុខា និងលោកជំទាវ ចាន់ លាង ព្រមទាំងបុត្រ ២០០ $

១៧- ឯកឧត្តមឧកញ៉ា ទុយ គី និងលោកជំទាវ កង វុទ្ធា (ស្រីម៉ៅ) ២០០ $

១៨- កូនចៅ សព ឧ.ស.អ៊ា គឹមស្រេង (ក្នុងពេលបុណ្យសព) ... ២០០ $

១៩- ឧ.ស.យ៉ង វឿន និង ឧ.សិ.អ៊ុន សុខុម (នៅម៉ាកសី) .... ២០០ $

២០- ឧ.ស.សំរ៉ង វណ្ណៃ និង ឧ.សិ.សេង គឹមលន់ .... ២០០ $

២១- ឧ.សិ.សួន ឆេងស៊ រ និង ឧ.សិ.សួន គីណា .... ១៥០ $

២២- ឧ.សិ.សុង សេងមុន្នី ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០០ $

២៣- ឧ.ស.ឆាយ អ៊ីវស៊ាង និង ឧ.សិ.ហុង គឹមសែ ព្រមទាំងបុត្រ . ១០០ $

២៤- ឯកឧត្តម អ៊ិត ប្រាំង លោកជំទាវ ញ៉ែម សេដ្ឋា ព្រមទាំងបុត្រ ១០០ $

២៥- ឧ.សិ.ឆាយ ស៊ន ព្រមទាំងបុត្រធីតា និងចៅ+ចៅទួត .... ១០០ $

២៦- ឧ.ស.ពុធ ប៉ោលាង និងឧ.សិ.ហ៊ុន ស៊ីវអៀង ព្រមទាំងបុត្រ . ១០០ $

២៧- M. CHHEM SOKRETH et Mme PUTH KUNTHEA ...... ១០០ $

២៨- M.SU SOKUNORA et Mme INN VISAL+Narita et Raksa . ១០០ $

២៩- ឧ.ស.ប៊ូ ហោនាង និង ឧ.សិ.អ៊ឹង រីទ្ធារី ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០០ $

៣០- លោកគ្រូបណ្ឌិត អឿ សៅ .... ១០០ $

៣១- ឧ.សិ.ឈួន ច័ន្ទល័យ និង ស្វាមី ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០០ $

៣២- ឧ.សិ.ប៉ាន សារិត (ង៉ា) .... ១០០ $

៣៣- ឧ.ស.វង្ស ម៉ៅ និង ឧ.សិ.ឆាន់ កាន់ជួង ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០០ $

៣៤- ឧ.សិ.ឆាន់ ហៃកឹង ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០០ $

៣៥- ឧ.សិ.ជា សុណារី និង ឧ.សិ.ឃុន សូនីម៉ា + ស្វាមី និងបុត្រ ១០០ $

៣៦- ឧ.ស.លឹម ហុងលី និង ឧ.សិ.ស៊ុម តេងគី .... ១០០ $

៣៧- ពុទ្ធបរិស័ទព្រះវិហារព្រះកុសមៈ (ហៅមន្ទីរពេទ្យព្រះសង្ឃ). ១០០ $

៣៨- អ្នកគ្រូម៉ម សុខហេង និងពុទ្ធបរិស័ទស្ទឹងត្រែង ១០០.០០០៛+ ១០០ $

៣៩- ឧ.សិ.ឈ គឹមហោ ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... ១០០ $

៤០- ឧ.ស.ឃិន ជៀម និង ឧ.សិ.ហេង ទាវ .... ១០០ $

៤១- ឧ.ស.ហេង ឆៃទិត និង ឧ.សិ.រស់ ម៉ាលី ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០០ $

៤២- ឧ.សិ.ឡុង អ៊ីម ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... ១០០ $

៤៣- ឧ.សិ.អ៊ុំង សុខឃុន (ក្នុងកម្មវិធីបុណ្យកឋិនទានច្បារអំពៅ) ១០០ $

៤៤- ឧ.ស.អ៊ិន សយ និង ឧ.សិ.ខ្វាន់ សាយ ព្រមទាំងកូនចៅ ...... ១០០ $

៤៥- ឧ.សិ.អ៊ីវ យ៉ាន ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... ១០០ $

៤៦- បុណ្យខួប ៧ ថ្ងៃសពលោក លឹម វណ្ណដេត .... ១០០ $

៤៧- ឧ.ស.ឈីវ ឃួយ និង ឧ.សិ.ស៊ីវ លាង ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ .... ១០០ $

៤៨- ឧ.ស.ប៉ុង អាង និង ឧ.សិ.អឿង លាងជុន +បុត្រនិងចៅ ..... ១០០ $

៤៩- ឧ.ស.ឡោ សេងជ្រុន និង ឧ.សិ.ផាំង លី ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ. ១០០ $

៥០- មង្គលការកូនប្រុសរបស់ឧបាសក ឡាំ ប៉េង និង ភរិយា ...... ១០០ $

៥១- ឧ.សិ.ជិន ហួ .... ១០០ $

៥២- ឧ.សិ.ច័ន្ទ បុប្ផណា ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០០ $

៥៣- លោកស្រី សាំង គឹមយ៉ាន .... ១០០ $

៥៤- ឧ.សិ.លឹម សុខុម ព្រមទាំបុត្រ .... ១០០ $

៥៥- ឧ.សិ.ផាំង ស្រួយ ព្រមទាំងបុត្រ និង ចៅ .... ១០០ $

៥៦- ឧ.ស.មាស ខេង និង ឧ.សិ.មួរ វួច ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... ៨០ $

៥៧- ឧ.សិ.ឡុង មុនីបញ្ញា និងគ្រួសារ .... ៧០ $

៥៨- ឧ.ស.យ៉ាំ ស្រេង និង ឧ.សិ.អ៊ុល សេងលាង ព្រមទាំងកូនចៅ ៧០ $

៥៩- ឧ.សិ.អ៊ុក លន់ និងមិត្តធមិក្រុមវេន .... ៦០ $

៦០- ឧ.ស.ហុក សឹងហួត និង ភរិយា +ប្អូន + កូន +ចៅ .... ៦០ $

៦១- ឧ.ស.តាំង សុងឈីន និង ឧ.សិ.លី ឡៃហ៊ាង +កូនចៅ .... ៥០ $

៦២- ឯកឧត្តម ចែម វីឌ្យ៉ា លោកជំទាវ សុខា ស៊ូលីវណ្ណ +បុត្រធីតា ៥០ $

៦៣- ឧកញ៉ា ស៊ិន សុខា និងលោកជំទាវ សុខា ផល្លី ព្រមទាំងបុត្រ ៥០ $

៦៤- លោក បូ សំណាង និង អ្នកស្រី លឹម រីន ព្រមទាំងបុត្រ .... ៥០ $

៦៥- ឧ.ស.តាន់ ស៊ុនឡាយ ឧ.សិ.ឡេង គឹមហ៊ុយ + បុត្រ............ ៥០ $

៦៦- ឧ.ស.ខឺប ឡយហៀង និង ឧ.សិ.ខៀវ ស៊ីនួន ព្រមទាំងបុត្រ ៥០ $

៦៧- Mr. EDWARD STRAUSS + Mrs. SIDONIE STRAUSS...... ៥០ $

៦៨- ឧ.សិ.លឹម ស៊ូណៃ ព្រមទាំងបុត្រ .... ៥០ $

-១៥៥-

៦៩- ឧ.ស.កៅ សេក និង ឧ.សិ.យី សាគុណ ព្រមទាំងកូនចៅ .... ៥០ $

៧០- ឧ.សិ.គុជ ធួក ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... ៥០ $

៧១- ឧ.ស.វេង ហាន និង ឧ.សិ.សុខ សុម៉ាល័យ ព្រមទាំងកូនចៅ .. ៥០ $

៧២- លោក គួច ធីរិទ្ធ និងអ្នកស្រី ស៊ូ យក់គិន ព្រមទាំងបុត្រ .... ៥០ $

៧៣- ឧ.សិ.អ៊ុង សុភាព .... ៥០ $

៧៤- ឧ.ស.ដែន គង់ហួត និង ឧ.សិ.កាំង គឹមស៊ុន .... ៥០ $

៧៥- ឧ.ស.ភេម រឿន និង ឧ.សិ.លឹម សុខគីម ព្រមទាំងបុត្រ .... ៥០ $

៧៦- ឧ.សិ.ឆេង ស៊ីម (ក្នុងកម្មវិធីបុណ្យកឋិនដាក់វត្តព្រៃកហ្លួង) .. ៥០ $

៧៧- ឧ.សិ.សុខា នីស៊ាង និង ស្វាមី ព្រមទាំងបងប្អូនកូនចៅ .... ៥០ $

៧៨- ឧ.សិ.គង់ ម៉ៃ ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... ៥០ $

៧៩- ឧ.សិ.កាំង ប៉ោទៀង និង ស្វាមី ព្រមទាំងកូនចៅ .... ៥០ $

៨០- ឧ.ស.ម៉ូវ ធីម និង ឧ.សិ.ហ៊ាន ណៃយឹម (ហៅមុំ) +បុត្រ ...... ៥០ $

៨១- ឧ.ស.ហ៊ាន វ៉ារឿន (ហៅពៅ) និង ឧ.សិ.ប៉ែន បុប្ផា +បុត្រ ... ៥០ $

៨២- ឧ.ស.ឡាយ សុខុម និង ឧ.សិ.សួន ចន្ថា ព្រមទាំងបុត្រ .... ៥០ $

៨៣- លោក លី ឡៃហុង និង អ្នកស្រី ឈីវ សុខគង់ ព្រមទាំងបុត្រ . ៥០ $

៨៤- ឧ.សិ.ម៉ា នាង .... ៥០ $

៨៥- ក្រុមគ្រួសារ កូនចៅ របស់ឧ.ស.ផាន់ សារី .... ៥០ $

៨៦- ឧ.ស.ជឹម អេងស្រ៊ន និង ឧ.សិ.វ៉ា សុខគីន .... ៥០ $

៨៧- ឧ.ស.សយ ស៊ីផាន់ណា និង ឧ.សិ.ម៉ៅ សុផល ព្រមទាំងបុត្រ ៥០ $

៨៨- ឧ.សិ.តែ ចឹងអ៊ី+ ឧ.សិ.តែ ចឹងលាប+ ឧ.សិ.តែ ចិន្តា+កូនចៅ . ៤០ $

៨៩- លោក យ៉ាង គីមហ៊ុយ និង អ្នកស្រី យូ មួយគា .... ៤០ $

-១៥៦-

៩០- អ្នកគ្រូ សាន ផល្លីន និង ឧ.សិ.ប៊ិត ថងខាំ ព្រមទាំងកូនចៅ ... ៤០ $

៩១- លោក នូ ឆវីវណ្ណ និង អ្នកស្រី ម៉ក់ យៀត .... ៤០ $

៩២- ឧ.សិ.ហុក ឈិន និង ឧ.សិ.ប្រាក់ អៀត ព្រមទាំងបុត្រ +ចៅ .. ៤០ $

៩៣- ឧ.សិ.អៀ ជាលៀង ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... ៤០ $

៩៤- ឧ.សិ.តែ គីមមួយ ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... ៤០ $

៩៥- ឧ.សិ.លីម មុនី ព្រមទាំងកូនចៅប្រុសស្រី .... ៣៥ $

៩៦- លោក លឹម គីអេង និង អ្នកស្រី សារ៉ា ចិន្តា .... ៣០ $

៩៧- ឧ.ស.ម៉ៅ សយ និង ឧ.សិ.គង់ ចំរើន ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ ៣០ $

៩៨- ឧ.ស.ហ៊ុយ កេង និងឧ.សិ.លឹម គៀម ព្រមទាំងបុត្រ .... ៣០ $

៩៩- ឧ.សិ.អៀង ហ៊ួច និងកូនស្រី ឧ.សិ.ហេង ស៊ីវខេង .... ៣០ $

១០០- ឧ.សិ.ទីវ រីម៉ា+ស្វាមីបុត្រ ,លោក ជុំ សូក្រាត+ភរិយាកូនចៅ ៣០ $

១០១- ឧ.សិ.ឯក សាម៉េ ព្រមទាំងកូនចៅ (នៅញូសាឡែន) .... ៣០ $

១០២- ឧ.សិ.ឆាយ សែង ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... ៣០ $

១០៣- ឧ.សិ.តាំង ប៉ោជឹង ហៅទន់ ព្រមទាំងក្រុមគ្រួសារកូនចៅ .. ៣០ $

១០៤- ឧ.ស.ហេង វិរិន្ទ ព្រមទាំងក្រុមគ្រួសារ .... ៣០ $

១០៥- ឧ.សិ.ជា ថាវ .... ៣០ $

១០៦- ឧ.សិ.ង៉ូវ ឡេងស៊ីវហេង ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... ៣០ $

១០៧- ឧ.ស.ហង់ ច័ន្ទរិន្ទ និង ឧ.សិ.ដួង រ៉ាវី ព្រមទាំងបុត្រ .... ៣០ $

១០៨- ឧ.សិ.សុខ ភួង និង ឧ.សិ.សុខ ផៃ .... ៣០ $

១០៩- ឧ.ស.ទា សុង+ង៉ោចាន់ខេង ,ឧ.ស.កាំងប៉េងជីវ+លឹមង៉ីហ៊ាម ៣០ $

១១០- មុិលយួង+ព្រឿង សារឿម , លោក មាស វណ្ណៈ+មុិល យុវុឌ្ឍី ២៥ $

-១៥៧-

១១១- ឧ.ស.ឡុង និង ឧ.សិ.ហែម លន់ ព្រមទាំងបុត្រ .... ២០ $

១១២- ឧ.សិ.ឈួន សុ .... ២០ $

១១៣- ឧ.ស.ប្រាក់ កាន និង ឧ.សិ.រស់ គីមថាន .... ២០ $

១១៤- ឧ.សិ.កែ សៀក ព្រមទាំងកូនចៅ .... ២០ $

១១៥- ឧ.សិ.មុនី .... ២០ $

១១៦- ឧ.សិ.បែន សាវើយ និងឧ.សិ.ថាប់ ជុំផន ហៅឡឹង .... ២០ $

១១៧- ឧ.សិ.អ៊ុន លីណា និង ស្វាមី ព្រមទាំងកូនចៅ .... ២០ $

១១៨- ឧ.សិ.កាន់ គីន ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... ២០ $

១១៩- ឧ.ស.ប៉ាត់ គីមស៊ុន និង ឧ.សិ.សៀក ឃាម ព្រមទាំងបុត្រ ..... ២០ $

១២០- លោក ជា បញ្ញារិទ្ធ និងលោកស្រី លាង សុភាព .... ២០ $

១២១- ឧ.ស.ហេង ហ៊ុ និង ឧ.សិ.អ៊ីវ ជាម .... ២០ $

១២២- ឯកឧត្តម គី ហ៊ាន និង លោកជំទាវ ធួន សង្វារ ព្រមទាំងបុត្រ ២០ $

១២៣- ឧ.សិ.សាំង ឡេង ព្រមទាំងកូនចៅ .... ២០ $

១២៤- ឧ.សិ.គីម សុខុន .... ២០ $

១២៥- លោក យុត ហុង និង អ្នកស្រី លី ជូ .... ២០ $

១២៦- លោក ជៀង ញឹម និង អ្នកស្រី លឹម ប៉ាវរួច ព្រមទាំងកូនចៅ ២០ $

១២៧- ឧ.ស.លឹម ហួយប៉ា និង ឧ.សិ.ទា មួយគី .... ២០ $

១២៨- លោក អ៊ាន ទីត និងអ្នកស្រី សុខ អេងគី ព្រមទាំងបុត្រ .... ២០ $

១២៩- លោក មាស គាន និង អ្នកស្រី មៀច សុគន្ធ .... ២០ $

១៣០- លោក ចាន់ គីមហ៊ាង និង អ្នកស្រី យូ គីមជូ ព្រមទាំងកូនចៅ ២០ $

១៣១- ឧ.សិ.ឱក ឯមលក្ខណា ស ព្រមទាំងកូនចៅ .... ២០ $

-១៥៨-

១៣២- ឧ.សិ.គីម យុន .... ២០$

១៣៣- លោកយាយ យ៉េត ហ៊ាន និងលោកយាយ យ៉េត ហួយ .... ២០$

១៣៤- លោកយាយ តាំង ហុងជូ និង លោកយាយ កេន +កូនចៅ ... ២០$

១៣៥- ឧ.សិ.ជឹង គឹមស៊ាង .... ២០$

១៣៦- ឧ.សិ.ប៉ាន់ រ៉ឺនេ .... ២០$

១៣៧- ឯកឧត្តម កាន់ រ៉ាត់ ឧ.សិ.កែវ កល្យាណ+កញ្ញាកាន់សុថារ័ត្ន ២០$

១៣៨- ឯកឧត្តម ម៉ឹង ខុម ឧ.សិ.ឡេង យឿន ព្រមទាំងបុត្រ........ ២០$

១៣៩- វេជ្ជបណ្ឌិត វ៉ូ គឹមប៉ោរ និង ឧ.សិ.ង៉ូវ ស៊ីណា ព្រមទាំងបុត្រ .... ២០$

១៤០- ឧ.ស.ប៉ុល នាង និង ឧ.សិ.គ្រៀល ស៊ីយ៉ា ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ . ២០$

១៤១- ឧ.ស.ហ៊ឺ អ៊ុនសេង និង ឧ.សិ.ហ៊ឹង ស៊ីមណៃ ព្រមទាំងបុត្រ ..... ២០$

១៤២- ឧ.សិ.ឈាវ គឹមស៊ាង ព្រមទាំងបុត្រ .... ២០$

១៤៣- ឧ.សិ.ណាំ គីមឡេង ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... ២០$

១៤៤- ឧ.សិ.ឈឹម ផលវិទ្យា និងក្មួយ វរុណ ភក្តី .... ២០$

១៤៥- ឧ.ស.លីម សេង និង ឧ.សិ.ទិន សន ព្រមទាំងកូនចៅ .... ២០$

១៤៦- ឧ.ស.ម៉ម ម៉ានិត .... ២០$

១៤៧- ឧ.សិ.ខៀវ ស៊ីឌឹម និងលោក សារ វុធី ព្រមទាំងកូនចៅ .... ២០$

១៤៨- ឧ.ស.ឃុត អៀវ និង ឧ.សិ.ម៉ារី ប្រិច (របងវត្តឧ.ល.១ផ្ទាំង) ២០$

១៤៩- ឧ.សិ.ញ៉ាន ដាស៊ី និងកូនស្រី ញ៉ាន លីកា .... ២០$

១៥០- ឧ.សិ.ឈីន ណារី ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... ២០$

១៥១- ឧ.សិ.សម សាមន .... ២០$

១៥២- ឧ.សិ.ឃុត ម៉ាឡៃ ព្រមទាំងកូនចៅ .... ២០$

១៥៣- ឧ.ស.យន្ត សួន និង ឧ.សិ.តាំង ឈុងប៊ួយ ព្រមទាំងបុត្រ ...... ២០$

១៥៤- ឧ.ស.គួង លាងផេង និង ឧ.សិ.ជូ ស៊ូហៀង ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ ២០$

១៥៥- ឧ.សិ.អេង គឹមអាំង ព្រមទាំងបុត្រ .... ២០$

១៥៦- ឧ.សិ.ហ៊ាង គា .... ២០$

១៥៧- ឧ.សិ.ឈ សុខមួយ .... ២០$

១៥៨- ឧ.សិ.ពិ ជា .... ២០$

១៥៩- ឧ.ស.លន់ គឹមស៊ុយ ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... ២០$

១៦០- លោកតា ហេង ឡេងថៃ និងលោកយាយ អ៊ា គីមទាង+បុត្រ ២០$

១៦១- ឧ.សិ.ប៉ុល ណារ៉ែន ព្រមទាំងបុត្រ .... ២០$

១៦២- លោក ផែន ឡុន និង ឧ.សិ.កែត លេញ ព្រមទាំងបុត្រ .... ២០$

១៦៣- ឧ.ស.ទិត វ៉ាន់ថន និង ឧ.សិ.ឃុត វ៉ាន់ថា ព្រមទាំងកូនចៅ .... ២០$

១៦៤- ឧ.សិ.ប៊ុត ម៉ាលី ព្រមទាំងបុត្រធីតា .... ២០$

១៦៥- លោក ផុក ស៊ីផា និង អ្នកស្រី ម៉ម ម៉ាឡា ព្រមទាំងបុត្រ ...... ២០$

១៦៦- ឧ.ស.មុច កុយ និង ឧ.សិ.ចេង ជិនថូ .... ២០$

១៦៧- ឧ.សិ.គីម អៀង+ហួយ+យី គុណ+វ៉ាន់+បញ្ញា .... ១៥$

១៦៨- លោក ឡៅស៊ុនអេង+ភរិយា+ឧ.សិ.សុខសៀង+ឧ.សិ.ឡាវអ៊ីន ១៥$

១៦៩- ឧ.ស.លី ថាន និង ឧ.សិ.លី វួច ព្រមទាំងបុត្រ .... ១៥$

១៧០- ឧ.សិ.ជា នាង និង ស្វាមី ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១៥$

១៧១- ឧ.សិ.ឡេង កំសត់ និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ .... ១៥$

១៧២- លោក ទេព សោភា + ឧ.សិ.ខុន វណ្ណា+ឧ.សិ.ប៊ុន សុខា+បុត្រ ១៥$

១៧៣- ឧ.សិ.គី យក់បួយ +ឧ.សិ.ប៊ូ សៀកលីវ +ឧ.សិ.ហែម ពិដោរ .. ១៥$

១៧៤- លោក លី ខាន់ណារ៉ា +អ្នកស្រី នុត សិទ្ធថារី ព្រមទាំងកូនចៅ ១៥$

១៧៥- ឧ.សិ.អ៊ុម ង៉ាត់ហៀង ព្រមទាំងបុត្រ .... ១៥$

១៧៦- ឧ.សិ.សាយ សាអ៊ីម+ស្វាមី , ឧ.សិ.ហេង ស៊ីនួន +កូនចៅ ... ១៥$

១៧៧- កញ្ញា ម៉េង អេដែន .... ១៥$

១៧៨- ឧ.សិ.ទៀង ភីម និងកូនចៅ +ឧ.សិ.ហង្ស ម៉ាឡៃ.១០.000៛+ ១៥$

១៧៩- ឧ.សិ.ចាន់ ស៊ីមន ព្រមទាំងបុត្រ .... ១៥$

១៨០- ឧ.សិ.សោម យ៉ាន ព្រមទាំងបុត្រ និង ចៅ .... ១៥$

១៨១- ឧ.ស.គ្រួច ឡាំង+ឧ.សិ.គ្រួច សុមាលី+ឧ.សិ.គ្រួច សុភា .... ១៥$

១៨២- ឧ.ស.អ៊ុម ណារិន និង ឧ.សិ.ជា សាម៉េ ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១៥$

១៨៣- ឧ.សិ.ស៊ីនួន+ណុល+រុណ+លី ប៊ុនណា+សុភារិន .... ១៥$

១៨៤- ឧ.ស.ញ៉ាន ហេង+ប៊ុន គូ+ប៊ុន សំឡី+សុភក្ត្រ+លាភ .... ១៥$

១៨៥- ឧ.ស.គង់ ស៊ីនិត+អេង+យ៉ុម ខ្លឹង+គីម ស្រ៊ន+ដុស .... ១៥$

១៨៦- អ្នកស្រី ខឹម ស៊ាងហៃ ព្រមទាំងបុត្រ និងម្តាយ .... ១១$

១៨៧- ឧ.សិ.លី ហាង ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០$

១៨៨- ឧ.ស.អេង វណ្ណា និង ឧ.សិ.សៅ ណារី ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០$

១៨៩- ឧ.សិ.នង សុភី និង ឧ.សិ.សៀក សុរភី .... ១០$

១៩០- កុមារា ចែម វណ្ណវរឫទ្ធិ និង កុមារា ចែម ចេស្តា .... ១០$

១៩១- លោកស្រី សុខា គងពិសី និង ស្វាមី .... ១០$

១៩២- លោក នុត អ៊ុន វីណារ៉ា និងលោកស្រី សុខា អ៊ីរ៉ែន .... ១០$

១៩៣- ឧ.សិ.កន ប៊ិច +បុត្រ និងកុមារី ចែម រស់សាន្តសិរីវឌ្ឍនា ១០$

១៩៤- លោកយាយ យឹម ស៊ុយ ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០$

១៩៥- ឧ.ស.ពូន ភួង .... ១០$

១៩៦- ឧ.ស.គុយ សុធន និង ឧ.សិ.ខាត់ កាន ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០$

១៩៧- ឧ.សិ.ប៊ុន លាំ និង ឧ.សិ.ប៊ុន សារ៉ន ព្រមទាំងក្រុមគ្រួសារ ១០$

១៩៨- ឧ.សិ.ឡោ វួចឡេង .... ១០$

១៩៩- ឧ.សិ.ហែម វ៉ាត់ ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... ១០$

២០០- ឧ.សិ.គី គីមហាប់ ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... ១០$

២០១- ឧ.សិ.ឡោ វួចឡេង .... ១០$

២០២- ឧ.សិ.ឃីម អ៊ួច ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... ១០$

២០៣- ឧ.ស.គីម លុច និង ឧ.សិ.ហោ គីមស៊ួ ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០$

២០៤- ឧ.សិ.គីម អា ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... ១០$

២០៥- ឧ.ស.យ៉ាវ ឆៃម៉េង និង ឧ.សិ.ហេង ស៊ីវ៉ាន់ ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០$

២០៦- លោក ហួត វាសនា និង អ្នកស្រី ឆេង ច័ន្ទសោភា +បុត្រ ...... ១០$

២០៧- ឧ.សិ.ឈ ប៊ុនលី ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០$

២០៨- ឧ.សិ.យឹម សុខ ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០$

២០៩- ឧ.ស.សៀន ខេង និង ឧ.សិ.អ៊ុម ដា ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០$

២១០- ឧ.សិ.ស៊ី ឈុនហ៊ាង .... ១០$

២១១- ឧ.សិ.កេត រ៉េន ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០$

២១២- លោក នរ មេត្តា និង ឧ.សិ.ដួង គុយអេង ព្រមទាំងកូនចៅ ... ១០$

២១៣- ឧ.សិ.ង៉ែត យូអេង ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... ១០$

២១៤- ពេទ្យ ខេង ប៊ុនលឿ និង ភរិយា ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ .... ១០$

២១៥- ឧ.សិ.ទូច សាមៀន .... ១០$

២១៦- ឧ.សិ.ទិត្យ ដាវី និង ឧ.សិ.កូ ឡេ ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០$
២១៧- ឧ.ស.ជឹង វ៉េងអ៊ាវ និង ឧ.សិ.គីម យឿង ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ . ១០$
២១៨- ឧ.សិ.មេត ឈន់ ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០$
២១៩- ឧ.សិ.ប៊ុត សេដាដួង និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... ១០$
២២០- ឧ.ស.ស៊ុន សិទ្ធ និង ឧ.សិ.អ៊ុច សុខលី ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០$
២២១- ឧ.សិ.គួច សាវ៉ុន និង ឧ.សិ.នេត្រ និរន្ទ .... ១០$
២២២- ឧ.សិ.យិន យឹម ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... ១០$
២២៣- ឧ.ស.សាម ទ្រី និង ឧ.សិ.ហាក់ គីមសេង ព្រមទាំងបុត្រ ..... ១០$
២២៤- ឧ.ស.សេង ហោ (ភ្នំពេញ) .... ១០$
២២៥- ឧ.សិ.សុខ គីមណេត (មេមត់) .... ១០$
២២៦- ឧ.ស.ហុង ហ៊ាន និង ឧ.សិ.ហ៊ីង សាត .... ១០$
២២៧- ឧ.សិ.ប៊ុន វង់ឡឿន .... ១០$
២២៨- ឧ.សិ.ឡាយ ចន្ថា ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... ១០$
២២៩- ឧ.សិ.សុខ នី ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... ១០$
២៣០- ឧ.ស.សេង ជីវ័ន និង ឧ.សិ.ទឹម ថន ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០$
២៣១- លោក អាំង ជូបូ និង ភរិយា ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០$
២៣២- ឧ.ស.យិច ឈីន និង ឧ.សិ.តែ សុម៉ាលី (ប៊ួយ) ព្រមទាំងបុត្រ ១០$
២៣៣- ឧ.ស.ជា ធឿន និង ឧ.សិ.សៀង គីមហុន ព្រមទាំងកូនចៅ ... ១០$
២៣៤- ឧ.ស.ជា ខេង និង ឧ.សិ.សៀង យូលាភ ព្រមទាំងបុត្រ +ចៅ ១០$
២៣៥- ឧ.ស.ឆេង ហ៊ន និង ឧ.សិ.ជួប ម៉ារ៉ា ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០$
២៣៦- ឧ.ស.យុង សុង និង ឧ.សិ.សៀ សៀកលីម ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ ១០$

២៣៧- ឧ.ស.លីម មុនី និង ឧ.សិ.ចាប រុន ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០$
២៣៨- ឧ.សិ.ស្រេង ក្រឹង ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០$
២៣៩- ឧ.សិ.អ៊ឹង គីមហ៊្គិច ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០$
២៤០- ឧ.សិ.យាង មួយ ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០$
២៤១- កញ្ញា ស្រី លក្ស្មីវតី ព្រមទាំងមាតាបិតា .... ១០$
២៤២- ឧ.សិ.អ៊ួយ មិនា និង ឧ.សិ.ជា ហ៊ុយឆេង ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០$
២៤៣- ឧ.ស.អ៊ុក អឿន ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០$
២៤៤- ឧ.សិ.ផៃ ថា ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... ១០$
២៤៥- លោកយាយ ង៉ែត អ៊ុត ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០$
២៤៦- ឧ.សិ.ជុំ ចាន់ធី និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០$
២៤៧- លោកយាយ លី ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០$
២៤៨- ឧ.សិ.ជិន សនឃ្លីន និង គ្រួសារ .... ១០$
២៤៩- ឧ.សិ.គីម សំភិលី ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០$
២៥០- ឧ.សិ.ផាន់ សុវណ្ណ និង ឧ.សិ.ផាន់ សាវ៉ុន +ស្វាមី +កូនចៅ .... ១០$
២៥១- លោក តែ ហៅ និង ឧ.សិ.ជុន ណៃអ៊ីម ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០$
២៥២- លោក និល ផា និង អ្នកស្រី ជុន ញ៉ូ ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០$
២៥៣- លោក ណុប ដានី និង អ្នកស្រី តែ សុផានី ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០$
២៥៤- ឧ.សិ.សា គីមហេង និង ឧ.សិ.កុក លាងស៊ីម ព្រមទាំងកូនចៅ ១០$
២៥៥- ឧ.សិ.គីម សុផល ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០$
២៥៦- ឧ.សិ.គីម សុឃឿន ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០$
២៥៧- ឧ.ស.លាវ សុមនោ និង ឧ.សិ.សូ សេដា .... ១០$

២៥៨-	ឧ.សិ.តាន់ ស៊ូមី ព្រមទាំងបុត្រ	១០$
២៥៩-	ឧ.សិ.សរ ង៉ា និង ឧ.សិ.វិញ ហ្វូន	១០$
២៦០-	ឧ.សិ.យ៉ែម សុធារី និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ	១០$
២៦១-	ឧ.ស.ឡាំ ប៊ុនកែវ និង ឧ.សិ.គីម ចន្ថា ហៅពៅ	១០$
២៦២-	ឧ.សិ.ជា ខេង និងប្អូន	១០$
២៦៣-	ឧ.ស.ទិត វីណា និង ឧ.សិ.កែវ សុខា ព្រមទាំងកូនចៅ	១០$
២៦៤-	ឧ.សិ.សោម ឡុង ព្រមទាំងបុត្រ	១០$
២៦៥-	កញ្ញាមេតសាមឿន+កញ្ញាមេតចាន់ណា+អ្នកស្រីមេតម៉ាលីកា	១០$
២៦៦-	ឧ.សិ.ខាត់ ផាន់លី និងឧ.សិ.នុត សឿត +ឧ.សិ.នៅ ហូ +ធិប ង៉ិ	១០$
២៦៧-	ឧ.សិ.កែ ផុន និង ឧ.សិ.មុយ យូម	១០$
២៦៨-	ឧ.ស.ជឹង វេងអ៊ាវ និង ឧ.សិ.គីម យឿង ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ .	១០$
២៦៩-	ឧ.សិ.អ៊ុំ សុខ ព្រមទាំងកូនចៅ	១០$
២៧០-	លោក ហ៊ សារាត់ + ទេព គិមវ៉ុន + ទេព គិមហេង	១០$
២៧១-	ឧ.សិ.សេង ជី	១០$
២៧២-	ឧ.ស.ឈួរ ទ្រី ហៅសាន្ត និង ឧ.សិ.សុខ ច័ន្ទ ព្រមទាំងបុត្រ ..	១០$
២៧៣-	ឧ.ស.ទូច សុទ្ធរី និង ឧ.សិ.ស៊ាង មួយទាង ព្រមទាំងបុត្រ	១០$
២៧៤-	លោកតា ចាន់ ប៉ែត និងលោកយាយ អ៊ុក សាអួន +បុត្រ	១០$
២៧៥-	ឧ.សិ.ជួរ ឡេងហ៊ាង និងស្វាមី ព្រមទាំងកូនចៅ	១០$
២៧៦-	ឧ.សិ.ប្រាក់ រី	១០$
២៧៧-	ឧ.ស.ជុយ អ៊ុយប៊ុន និង ឧ.សិ.ឈៀង សៀន ព្រមទាំងកូនចៅ	១០$
២៧៨-	លោកយាយ កែវ សុភី ព្រមទាំងកូនចៅ	១០$

២៧៩-	ឧ.ស.ហ៊ួ ស៊ាន និង ឧ.សិ.មាស និន	១០$
២៨០-	ឧ.ស.ទិន ឆែម និង ឧ.សិ.សាន់ មាន	១០$
២៨១-	ឧ.ស.ព្រុំ សុន និង ឧ.សិ.ស៊ុន យុត ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	១០$
២៨២-	ឧ.សិ.សោម យ៉ាន ព្រមទាំងបុត្រ និង ចៅ	១០$
២៨៣-	ឧ.សិ.ឌុក សៅយ៉ាន់	១០$
២៨៤-	ឧ.ស.ម៉ៅ ស្រ៊ិន និង ឧ.សិ.ទូច ស៊ីនហ៊ាន ព្រមទាំងបុត្រ	១០$
២៨៥-	ឧ.ស.ឃុន ជេដ្ឋា និង ឧ.សិ.អ៊ា គីមហេង ព្រមទាំងកូនចៅ ...	១០$
២៨៦-	ឧ.សិ.ចៅ សុខុម និង លោក ខែក សីហា ព្រមទាំងបុត្រ	១០$
២៨៧-	ឧ.សិ.តាន់ ឡាក់ឌី និង ឧ.ស.ឆឹង សារិទ្ធ ព្រមទាំងកូនចៅ	១០$
២៨៨-	អ្នកស្រីយានថារី+លោកឈានសុភ័ក្រ+ក្មួយស្រីអិត សុធានាថ	១០$
២៨៩-	ឧ.សិ.យាន ច័ន្ទលី ព្រមទាំងក្មួយៗ	១០$
២៩០-	ឧ.សិ.ប៊ិត សេដាដួង និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	១០$
២៩១-	ឧ.សិ.លីវ ផងមួន ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	១០$
២៩២-	ឧ.សិ.សំ ចន្ទី ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	១០$
២៩៣-	ឧ.សិ.ហេង ណែត	១០$
២៩៤-	ឧ.ស.អ៊ុន មាន និង ឧ.សិ.សួស គីមសាក់ ព្រមទាំងបុត្រ	១០$
២៩៥-	ឧ.សិ.ភាន វ៉ុន ព្រមទាំងកូនចៅ	១០$
២៩៦-	ឧ.សិ.យឹម ណៃបួយ	១០$
២៩៧-	លោក ចាប ងួន និង ឧ.សិ.សួន ឆេងណាង ព្រមទាំងបុត្រ	១០$
២៩៨-	លោក អ៊ឹម ឆយ និង អ្នកស្រី យឹម ណៃឆេង ព្រមទាំងបុត្រ ..	១០$
២៩៩-	ឧ.ស.នូ សុន និង ឧ.សិ.រឿន និង ភិក្ខុ នូ សារ៉ាត់	១០$

៣០០- ឧ.ស.នូ ច្រឹង និង នូ សារុំ ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០$

៣០១- ឧ.សិ.ទេព គឹមហ៊ា និងលោក រឿម ស៊ីផុន+អ្នកស្រីទេព វឌ្ឍនា ១០$

៣០២- ឧ.សិ.ឆាយ ស្ទ៊ូក .... ១០$

៣០៣- ឧ.សិ.សុខ ម៉េង និង ឧ.សិ.ម៉េង អៀង ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០$

៣០៤- ឧ.សិ.ម៉េង ហាក់ ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០$

៣០៥- ឧ.ស.ជាន យ៉ែត និង ឧ.សិ.សុក ចេង ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០$

៣០៦- ឧ.សិ.ជាន ថាវី និង ឧ.សិ.ជាន ថាវុធ ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០$

៣០៧- លោក ជាន ថាយុទ្ធ និង អ្នកស្រី អ៊ុត ស្រីពៅ .... ១០$

៣០៨- លោក ខាំ នី និង អ្នកស្រី គីម ឡាង ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០$

៣០៩- ឧ.សិ.អ៊ុំ សារុន .... ១៥.០០០៛+ ១០$

៣១០- ឧ.ស.ទេព ម៉ូ និង ឧ.សិ.ទាវ គីមម៉ុង .... ១០$

៣១១- ឧ.សិ.ហ៊ុន សុផល ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០$

៣១២- ឧ.សិ.ចាន់ ស៊ីម .... ១០$

៣១៣- ឧ.សិ.ហេង នាងម៉ិញ .... ១០$

៣១៤- លោក ម៉ែន សុភ័ក្រ និង អ្នកស្រី ចេង ចាន់នី (ហៅមុំ) ...... ១០$

៣១៥- ឧ.សិ.សូវ លន់អេង .... ១០$

៣១៦- ឧ.សិ.គុយ ឡេងស៊ីង ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០$

៣១៧- ឧ.សិ.ខូវ មួយគា + ឧ.សិ.ហុក គិន .... ១០$

៣១៨- ឧ.សិ.យុត កែវ + ឧ.សិ.ថាច់ ស៊ាវែន .... ១០$

៣១៩- ឧ.សិ.ឈុន ម៉ុក + ឧ.សិ.ឥន លន់អេង .... ១០$

៣២០- ឧ.សិ.ជា សារីម +ឧ.សិ.អ៊ុក អាង + ឧ.សិ.ប្រាក់ ឆឹម .... ១០$

៣២១- ឧ.ស.ខៀវ កូឡា ឧ.សិ.លឿង លៀងហួរ ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ ១០$

៣២២- លោក ហៀង សារ៉ា និង ឧ.សិ.ស្រី ស៊ីវុឌ្ឍថា ព្រមទាំងបុត្រ .. ១០$

៣២៣- ឧ.ស.ឡុង សំអោក និង ឧ.សិ.ហ៊ីង ម៉ាឡៃ ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ ១០$

៣២៤- ឧ.សិ.ហ៊ឹង គីមអ៊ី និងកូន ទូច គីមលាង ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០$

៣២៥- ឧ.សិ.វ៉ា លាងឆេង និង ឧ.សិ.ឡេង មួយ ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០$

៣២៦- ឧ.សិ.សុខា ឡៅគីនសុង ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០$

៣២៧- ឧ.ស.គ្រី ណៃប៊ួយ ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០$

៣២៨- ឧ.សិ.សុខ ប៊ិន ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០$

៣២៩- ឧ.ស.អ៊ាន គង់ និង ឧ.សិ.ហេង ស៊ីថា ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ .... ១០$

៣៣០- ឧ.សិ.គីម ថេង និង ឧ.សិ.ហេង សុចិន្តា ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០$

៣៣១- ឧ.ស.ចាន់ សូនី និង ឧ.សិ.អ៊ុក សុផល ព្រមទាំងបុត្រ+ចៅ .... ១០$

៣៣២- ឧ.សិ.រាម សាយឿន ព្រមទាំងបុត្រ និង ចៅ .... ១០$

៣៣៣- ឧ.សិ.កែវ ពៅ ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០$

៣៣៤- ឧ.សិ.លន ចន្ថា ព្រមទាំបុត្រ .... ១០$

៣៣៥- ឧ.សិ.ហ៊ុន សុជាតិ និង ឧ.សិ.ជាប លាង ព្រមទាំងក្រុមញាតិ ១០$

៣៣៦- ឧ.សិ.នង រ៉េ និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០$

៣៣៧- ឧ.សិ.សូ ណាគ្រី និង ឧ.សិ.ឃុត គីមស៊ាង ព្រមទាំងក្រុមញាតិ. ១០$

៣៣៨- ឧ.សិ.អ៊ុច សានី និងស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០$

៣៣៩- ឧ.សិ.អ៊ុច សាណែម ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០$

៣៤០- ឧ.សិ.អ៊ឹង យុនធួន ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... ១០$

៣៤១- ឧ.សិ.ហ៊ុន ស៊ាន ព្រមទាំងបុត្រ និង ចៅ .... ១០$

៣៤២- ឧ.សិ.លាង ប៊ួយ និង ឧ.សិ.សេង យឹម ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០$

៣៤៣- ឧ.សិ.យឹម ច័ន្ទថន និង យឹម ច័ន្ទខុន ស្រីធំ វាសនា .... ១០$

៣៤៤- លោកតា ណុប ជ្រុន និង លោកយាយ ចាប ពៅ +កូនចៅ .. ១០$

៣៤៥- ឧ.សិ.មាស លន់ ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... ១០$

៣៤៦- ឧ.សិ.ជ្រៃ ហឿន ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០$

៣៤៧- លោក អ៊ុក អូ និង អ្នកស្រី ណុប តារា ព្រមទាំង កុសម៉ា .... ១០$

៣៤៨- ឧ.សិ.គួយ ស៊ូលុយ .... ១០$

៣៤៩- ឧ.ស.ចាន់ សូនី និង ឧ.សិ.អ៊ុក សុផល ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០$

៣៥០- ឧ.សិ.ប៊ុត ច័ន្ទបុប្ផា និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... ១០$

៣៥១- ឧ.សិ.ហ៊ឹ ហ៊ន ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០$

៣៥២- ឧ.សិ.ម៉ែន ខាន់ទូ និង ឧ.សិ.កែន ង៉ែត ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០$

៣៥៣- ឧ.សិ.ដួង សាមៀន ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០$

៣៥៤- ឧ.សិ.ធីវ ស៊ីមអយ ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... ១០$

៣៥៥- ឧ.ស.ហ៊ាន់ ហេង និង ឧ.សិ.មៀច ផល្លា .... ១០$

៣៥៦- ឧ.សិ.លឹម អេង ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០$

៣៥៧- កញ្ញា លី ណា និង ម្តាយឪពុក ព្រមទាំងបងប្អូន .... ១០$

៣៥៨- ឧ.សរីម និង ឧ.សិ.ហៀក ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០$

៣៥៩- ឧ.ស.ឈៀង ឡេង និង ឧ.សិ.ថៃ សេងគី .... ១០$

៣៦០- ឧ.ស.គុជ ស៊ា និង ឧ.សិ.ថុង មួយគា ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០$

៣៦១- ឧ.សិ.កែវ ជីន ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... ១០$

៣៦២- ឧ.សិ.លឹម ម៉េងជូ ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០$

៣៦៣- ឧ.សិ.ស៊ឹម យេកហួយ .... ១០$

៣៦៤- ឧ.សិ.ទន់ គាងសួ +លោក ជា ប៊ុនធឿន និង ភរិយា .... ១០$

៣៦៥- លោកស្រី ទុំ សុធា ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០$

៣៦៦- ឧ.ស.សួន កាំង និង អ្នកស្រី ជា យី ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០$

៣៦៧- ឧ.សិ.អ៊ិត ឆេងស៊ី ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... ១០$

៣៦៨- លោក ងិន សំបូរ និង អ្នកស្រី ហេង ភារី ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០$

៣៦៩- ឧ.សិ.សេង សារឿន .... ១០$

៣៧០- ឧ.ស.សុខ ឡុង និងបុត្រ+ឧ.ស.កែវ សារ៉ន និងភរិយា .... ១០$

៣៧១- ឧ.ស.សំ សាន និងភរិយា + ឧ.ស.ជិន ដេត និង ភរិយា .... ១០$

៣៧២- ឧ.ស.នៅ យី ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... ១០$

៣៧៣- ឧ.ស.ភោក ផុន និង ឧ.សិ.ព្រុំ រ៉ុង ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០$

៣៧៤- ឧ.ស. ប៊ី ពិទូរ្យ និង ឧ.សិ.អ៊ិត សុពណ្ណា ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០$

៣៧៥- ឧ.សិ.សម យ៉ាន .... ១០$

៣៧៦- ឧ.សិ.សូ សារី + សូ សុគន្ធ .... ១០$

៣៧៧- ឧ.សិ.ឡៅ ជិនអេង និង ឧ.សិ.វ៉ាន់ យ៉ាណូរេត ព្រមទាំងបុត្រ ១០$

៣៧៨- ឧ.សិ.ហ៊ុន ហេង .... ១០$

៣៧៩- ឧ.ស.ខៀវ ជៀប និង ឧ.សិ.ប៉ោ គីមស្រ៊ាង ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០$

៣៨០- ឧ.ស.ខៀវ ហៀប .... ១០$

៣៨១- ឧ.ស.សែន សុវណ្ណរិទ្ធ និង ឧ.សិ.យន្ត ចន្ថា ព្រមទាំងបុត្រ ..... ១០$

៣៨២- ឧ.ស.យន់ កៅ និងភរិយា +ឧ.ស.នាក់ លៀម និងភរិយា ..... ១០$

៣៨៣- ឧ.សិ.ឈៀង ប៊ិច .... ១០$

៣៨៤- ឧ.សិ.សៀក ផូ +ឧ.សិ.ហង់ ស៊ី +ឧ.សិ.ស៊ីម ...... ១០.០០០៛+ ១០$

៣៨៥- ឧ.សិ.ថេង លន ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០$

៣៨៦- ឧ.សិ.ហង្ស សំណាង ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០$

៣៨៧- ឧ.សិ.រាម សាយុត ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... ១០$

៣៨៨- ឧ.សិ.គឹម សុផល និង ឧ.សិ.និត ស៊ីមន .... ១០$

៣៨៩- ឧ.សិ.ចាប សាផន ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០$

៣៩០- ឧ.ស.ប៊ូ ឡេង និង ឧ.សិ.យ៉ឹម សៀក ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០$

៣៩១- ឧ.សិ.សឹម ផាន .... ១០$

៣៩២- ឧ.ស.សោម សូ .... ១០$

៣៩៣- ឧ.ស.ព្រុំ សុន និង ឧ.សិ.ស៊ុន យុត ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ ..... ១០$

៣៩៤- ឧ.ស.ពេជ្រ អ៊្លូ +ឧ.សិ.មាស ហ៊ឹម+ឧ.សិ.ពេជ្រ សុឃិត(កូន) ១០$

៣៩៥- ឧ.ស.ច្រឹក ណន និង ឧ.សិ.ផាន់ ស៊ឹង ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .. ១០$

៣៩៦- ឧ.សិ.កែវ សុខុន ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... ១០$

៣៩៧- លោកយាយ ស៊ិន សុគន្ធ ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... ១០$

៣៩៨- ឧ.ស.បាន ថុង និង ឧ.សិ.យង់ លាត ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០$

៣៩៩- ឧ.សិ.ឡេង គី .... ១០$

៤០០- លោក សេង វ៉ានី និង ភរិយា ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០$

៤០១- ឧ.សិ.កែន ង៉ែត .... ១០$

៤០២- ឧ.សិ.ខ្លឹង ណាត .... ១០$

៤០៣- ឧ.ស.ជុំ លាង និង ឧ.សិ.ចៀម អ៊ិន ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០$

៤០៤- ឧ.ស.ឡាច ផូ និង ឧ.សិ.ឱក យ៉ន ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០$

៤០៥- ឧ.ស.យ៉ត ប៊ិច .... ១០$

៤០៦- ឧ.សិ.យិន យឹម ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... ១០$

៤០៧- ឧ.សិ.ពិន សារ៉ូន និង ឧ.សិ.នេត្រ នរិន្ទ .... ១០$

៤០៨- ឧ.សិ.ស៊ុយ ឆុន ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០$

៤០៩- ឧ.សិ.ហួត វី ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០$

៤១០- ឧ.ស.ជន ហឿន និង ឧ.សិ.សយ សាវើយ .... ១០$

៤១១- ឧ.សិ.ឈីវ ឡាន និង ឧ.សិ.សម ចន្ទី ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០$

៤១២- លោក ឈៀង ប៊ុណ្ណារិទ្ធ និង អ្នកស្រី ហ៊ី សោភា + បុត្រ ១០$

៤១៣- លោក ផុក ចន្ទណារ៉ូ និង លោក ផុក ចន្ទតារា .... ១០$

៤១៤- លោក លឹម សុផុន និង អ្នកស្រី ផុក ច័ន្ទរតនា .... ១០$

៤១៥- ឧ.ស.ប៉ូង ទ្រី និង ឧ.សិ.ហ៊ុយ លានអ៊ីង .... ១០$

៤១៦- ឧ.សិ.ឯក សារី .... ១០$

៤១៧- ឧ.ស.យី ស៊ា និង ឧ.សិ.ងួន គិមលី ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០$

៤១៨- ឧ.សិ.យ៉ាន់ សុគុន ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០$

៤១៩- ឧ.សិ.យូ គិមឡា ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០$

៤២០- ឧ.សិ.ឈ ប៊ុនលី ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០$

៤២១- ឧ.សិ.គួច មួយលី ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០$

៤២២- ឧ.សិ.ប្រេស សន និង ឧ.សិ.ដួង ស៊ីនួន .... ១០$

៤២៣- ឧ.សិ.ទេស មុត ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០$

៤២៤- ឧ.ស.អ៊ុយចេង+ហ៊ុយលានហ៊ួន+ឧ.ស.អ៊ុកសឿន+ហ៊ុយលានទី ១០$

៤២៥- ឧ.ស.ពេជ្រ វិសុទ្ធីឱម និង ឧ.សិ.សូត សាខន .... ១០$

៤២៦- ឧ.ស.រស់ ខុន និង ឧ.សិ.នៅ សេងអាន .... ១០$

៤២៧- ឧ.ស.ឃ្លាំង អេង និង ឧ.សិ.ស៊ូ ស៊ីម .... ១០$

៤២៨- ឧ.ស.ផាង ថាន និង ឧ.សិ.ង៉ែត ណារឿន ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០$

៤២៩- ឧ.ស.តុង ណេង និងបុត្រ .... ១០$

៤៣០- ឧ.ស.ម៉ី សារ៉ន និងឧ.សិ.ឡាំង គីមជាង ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០$

៤៣១- ឧ.ស.អ៊ឹម ជួង ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០$

៤៣២- ឧ.សិ.ហួត គីមហាវ និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០$

៤៣៣- ឧ.សិ.ម៉ៅ គីមស្រ៊ុន ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០$

៤៣៤- ឧ.សិ.សុខ ទូច ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០$

៤៣៥- យុវជន ខុង សេរីរត្ន័ និង មាតាបិតា .... ១០$

៤៣៦- អ្នកស្រី ស្រី ម៉ារី និងលោកស្រី សារ៉េត ព្រមទាំងកូនចៅ ..... ១០$

៤៣៧- អ្នកស្រី អ៊ុម ថារី និង លោក ញ៉ឹម បញ្ញា ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០$

៤៣៨- អ្នកស្រី ម៉ក់ សាខន និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០$

៤៣៩- ឧ.ស.ឃ្លោក ប៉េងឆាង និង ឧ.សិ.ឱម សារឿន ព្រមទាំងបុត្រ ១០$

៤៤០- ឧ.ស.ឃួន យ៉ារ និង ឧ.សិ.មាស ឡៃស្រួយ ព្រមទាំងកូនចៅ ១០$

៤៤១- ឧ.សិ.ជា ស៊ីណា .... ១០$

៤៤២- ឧ.ស.ម៉ុម លន់ និង ឧ.សិ.នៅ សុំ ហៅថាច+កូនចៅ .... ១០$

៤៤៣- លោកយាយ ញ៉ែម .... ១០$

១- អ្នកគ្រូពេទ្យ យ៉ង់ រដ្ឋា និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ .... ២០០អូស្ត្រាលី

២- ឧ.ស.យ៉ង់ សិន និង ឧ.សិ.នន់ ហេង ព្រមទាំងកូនចៅ . ១០០អូស្ត្រាលី

៣- ឧ.ស.តូ សារ៉ឿន និង ឧ.សិ.មាន សុវត្ថិ .... ១០០អូស្ត្រាលី

៤- ឧ.ស.លឹម ហុងលី និង ឧ.សិ.ស៊ឹម តេងគី .... ១០០អូស្ត្រាលី

៥- ឧ.ស.មង្គល និង ឧ.សិ.មាលា ព្រមទាំងកូនចៅ .... ១០០អូស្ត្រាលី

៦- ឧ.ស.អ៊ីវ សេងលី និង ឧ.សិ.មុំ ចាន់ផល្លា .... ៥០អូស្ត្រាលី

៧- ឧ.ស.ទូត សឿប និង ឧ.សិ.ឆុត កែវ .... ៥០អូស្ត្រាលី

៨- ឧ.ស.ឡៅ គីមងួន និង ឧ.សិ.ដួង លី ព្រមទាំងបុត្រ ... ៥០អូស្ត្រាលី

៩- ឧ.ស.អ៊ឹង ស្បោង និង ឧ.សិ.ណាំ ស៊ាងអ៊ឹង +កូនចៅ .. ៥០អូស្ត្រាលី

១០- ឧ.សិ.លាងហុង ប៊ុន ព្រមទាំងកូនចៅ .... ៥០អូស្ត្រាលី

១១- ឧ.សិ.ស៊ូ អេម ព្រមទាំងកូនចៅ .... ៥០អូស្ត្រាលី

១២- ឧ.សិ.កុច យ៉ាន្ទី ព្រមទាំងកូនចៅ .... ៥០អូស្ត្រាលី

១៣- ដូនជី ទូត អាត ព្រមទាំងកូនចៅ .... ៥០អូស្ត្រាលី

១៤- ឧ.ស.រស់ សារ៉េន និង ឧ.សិ.គង់ សារឿង និង បុត្រ ៥០អូស្ត្រាលី

១៥- ឧ.សិ.សេង សៀងឈុន ព្រមទាំងបុត្រ .... ៥០អូស្ត្រាលី

១៦- ក្រុមគ្រួសារឧបាសិកា ឈ គីមស៊ីន .... ៥០អូស្ត្រាលី

១៧- ឧ.ស.ឈិត ទ្រី និង ឧ.សិ.បាន់ ណៃហ៊ាង ព្រមទាំងបុត្រ ៥០អូស្ត្រាលី

១៨- ឧ.សិ.ប្រាក់ ខាត់+ឧ.ស.ស៊ិន សាន+ឧ.សិ.សម្បត្តិ គង់ . ៥០អូស្ត្រាលី

១៩- ឧបាសក ស ប៊ុនធៀង .... ២០អូស្ត្រាលី

២០- ឧ.សិ.សុខ ង៉ោ .... ១០អូស្ត្រាលី

១- ឧ.ស.នូ ស៊ីនួន និងឧ.សិ.ណុប អួន +កូនប្រុស នូ គីមសុត .... ២០០អឺរ៉ូ

២- ឧ.សិ.ហុក ណារី និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ .... ១០០អឺរ៉ូ

៣- ឧ.សិ.លី ឈុនស៊ .... ១០អឺរ៉ូ

១-	ឧ.ស.ប៉ុង អាង និង ឧ.សិ.អឿង លាងជុន + កូនចៅ	២០កាណាដា
១-	ឧ.ស.អោន អៀន និង ឧ.សិ.សារ៉ាយ គីមលឿន+កូនចៅ	៣.០០០បាត
១-	វេនបិណ្ឌទាំង ១៤ វេននៅអាស្រមព្រះគន្ធកុដិបាត់ដំបង	២.៣០០.០០០៛
២-	ឧ.សិ.តាន់ ជាលី និងពុទបរិស័ទលុម្ពិនីឧទ្យានវត្តដំណាក់	១.០៦១.០០០៛
៣-	ឧ.សិ.ជា យ៉ុង និងបុត្រី ឡុង វណ្ណៈ (បុណ្យកឋិនទាន)	៨០០.០០០៛
៤-	ឧ.សិ.សំ សារឹម	៥០០.០០០៛
៥-	បុណ្យខួប ៣ ឆ្នាំសព ឧ.ស.ថូយ ថាវ (ច្រាំងចំរេះ ២)	៤០០.០០០៛
៦-	ឧ.ស.យ៉យ ហៀង និងពុទ្ធបរិស័ទវត្តពិជ័យសគរ ១៥ដុ.+	២៦៣.០០០៛
៧-	វេនបិណ្ឌទី ១៣ អាស្រមព្រះគន្ធកុដិ (ឧ.សិ.ពូ ហ៊ាង)	២០០.០០០៛
៨-	ពុទ្ធបរិស័ទចូលតាមរយៈឧបាសិកា ដួង ស៊ីនួន	១៩០.០០០៛
៩-	ពុទ្ធបរិស័ទវត្តកំពូលភ្នំឈើកាច់+ផ្សារឈើកាច់	១៦៤.០០០៛
១០-	ឯកឧត្តម នាក់ ឌីឡែន និងលោកជំទាវ ព្រមទាំងបុត្រ	១៤០.០០០៛
១១-	ពុទ្ធបរិស័ទភូមិដងទង់+ភូមិអង្គឃ្លៃ ស្រុកឈូក កំពត	១១០.០០០៛
១២-	លោកយាយ រេន (វត្តបាក់អង្រែក)	១០០.០០០៛
១៣-	ឧ.ស.ជូ ប៊ុនយូ	១០០.០០០៛
១៤-	ឧ.សិ.មឿង ឡាំងហយ ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	១០០.០០០៛
១៥-	ឧ.ស.ឃួន យ៉ា និង ឧ.សិ.មាស ឡៃស្រួយ +កូនចៅ ...	១០០.០០០៛
១៦-	ឧ.សិ.ឧត្តមា ពេជ្រ អូន	១០០.០០០៛
១៧-	ឯ.ឧ.បណ្ឌិត កុល ផេង និងលោកជំទាវ កុល កឹមផល្លា	១០០.០០០៛
១៨-	ពុទ្ធបរិស័ទភូមិត្នោតជុំ ឃុំសំបួរ ស្រុកទ្រាំង ខេត្តតាកែវ	៨៥.០០០៛

១៩-	ឧ.ស.ឃួន ប៊ុន និង បុត្រធីតា	៨០.០០០៛
២០-	ឧ.សិ.ឈុន សុណា ព្រមទាំងបុត្រ	៧០.០០០៛
២១-	ពុទ្ធបរិស័ទតាខ្មៅ និង ឧ.សិ.នឹម វណ្ណី	៦៧.០០០៛
២២-	ឧ.សិ.នឹម វណ្ណី និងពុទ្ធបរិស័ទវត្តក្រពើហា	៦០.០០០៛
២៣-	ប៊ុនឡេង+នេត្ថា+ចិន្តា+វេង+សារ៉ន+រ៉ាមី+សុខុម+រីយ៉ា	៦០.០០០៛
២៤-	ឧ.សិ.លាវ+ឧ.សិ.លិម អ៊ាងហ្គិច+ឧ.សិ.សេង ចំរើន ...	៦០.០០០៛
២៥-	ឧ.ស.តន់ សារេត + ឧ.ស.ងួន ហុង +នាង ណាំង ណារី	៦០.០០០៛
២៦-	ឧ.ស.ទ្រី ម៉ៅ+ឧ.ស.ទូច ប៊ុម+ឧ.ស.សោម សំណាង ...	៦០.០០០៛
២៧-	សារ៉ន+ជឹម+រ៉ាវុធ+គីមឡេង+ឈុនលី+នេត្ថា+ណារេង	៥៥.០០០៛
២៨-	ឧ.សិ.សុខ គីមថេត,ឧ.សិ.ឱ គីមលន់,ឧ.សិ.សុខ ឈួន ..	៥០.០០០៛
២៩-	ឧ.សិ.ឃួន សុវណ	៥០.០០០៛
៣០-	ឧ.សិ.ឆាង រើន ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	៥០.០០០៛
៣១-	ឧ.សិ.លឹម គឹមណា	៥០.០០០៛
៣២-	ឧ.ស.លាង បាង និង ឧ.សិ.គង់ សុផាត ព្រមទាំងបុត្រ	៥០.០០០៛
៣៣-	ឧ.ស.រិម សុមេធ និង ឧ.សិ.ជូ យក់មុយ	៥០.០០០៛
៣៤-	ឧ.ស.រិម ធូរ និង ឧ.សិ.តាប់ ស៊ា	៥០.០០០៛
៣៥-	ឯកឧត្តម យិន ប៊ុនណាង និង លោកជំទាវ	៥០.០០០៛
៣៦-	ឧ.សិ.ច័ន្ទ សុម៉ាលី	៥០.០០០៛
៣៧-	ឧ.ស.តាន់ គឹមស៊ និង ឧ.សិ.អ៊ីវ គឹមលី ព្រមទាំងបុត្រ	៥០.០០០៛
៣៨-	ឧ.សិ.ដុច ចន្ទលីម និង ប្អូនរ៉ា ព្រមទាំងបុត្រ	៥០.០០០៛
៣៩-	ឧ.ស.ដាំ កុយ ឧ.សិ.សុខ ពៅ+ឯ.ឧ.ផូសុធា+ជ.ទ.ចាន់ នី	៥០.០០០៛

៤០-	ឧ.សិ.ឡុង សំបូរ និង ឧ.សិ.ភាជ សារីតា	៤២.០០០៛
៤១-	យុវជន ក្រូច សាយ+ឧ.សិ.គឹមសុផាន+ឧ.សិ.ទូចស៊ីហាន	៤០.០០០៛
៤២-	ឥន្ទអន+ប្រាក់សំណាង+អ៊ុចសាម៉ន+ម៉ក់គឹមអូន+អ៊ុំប្រុស	៤០.០០០៛
៤៣-	ឧ.ស.មិន សុង៉ា និងភរិយា+រៀល សាពឿន និងកូនចៅ	៤០.០០០៛
៤៤-	លោក គន្ធី និង ភរិយា ព្រមទាំងបុត្រ	៤០.០០០៛
៤៥-	ឧ.សិ.យឹម សាគិត ព្រមទាំងបុត្រ	៤០.០០០៛
៤៦-	ឧ.សិ.ណយ និង ឧ.សិ.វណ្ណ ព្រមទាំងកូនចៅ	៤០.០០០៛
៤៧-	ឧ.សិ.គី ពេញ	៤០.០០០៛
៤៨-	ឧ.ស.ម៉ៅ សេង+សៅ ផន+លោក ម៉ៅ វិសុទ្ធ+សំភី ...	៤០.០០០៛
៤៩-	ឆ្លង ម៉ាលី	៤០.០០០៛
៥០-	ឧ.សិ.សោ គាន និង ឧ.សិ.ប៉ាល់ កាណា	៤០.០០០៛
៥១-	ឧ.សិ.លី ស៊ីម	៤០.០០០៛
៥២-	ឧ.សិ.ឆាង អៀង ព្រមទាំងបុត្រ	៤០.០០០៛
៥៣-	លោក នួន ឡូន និងអ្នកស្រី ឡុង មុនីបញ្ញា + បុត្រ ...	៤០.០០០៛
៥៤-	ពុទ្ធបរិស័ទសាលាឧបោសថភូមិពពាលខែ	៤០.០០០៛
៥៥-	ឧ.សិ.ដួង ឆវីវណ្ណ និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ	៤០.០០០៛
៥៦-	ឧ.សិ.ទិត្យ នារី និង ឧ.សិ.តន់ ចន្ទតារា ព្រមទាំងបុត្រ .	៤០.០០០៛
៥៧-	ឧ.សិ.បែន ឆវី និង ឧ.សិ.ស្រ៊ី ស៊ូហេង	៤០.០០០៛
៥៨-	ព្រះតេជគុណ ឃឹម វិបុល វត្តកំពូលភ្នំឈើកាច់ បាភ្នំ ..	៤០.០០០៛
៥៩-	ព្រះតេជគុណ មួន សុផល+ពោម សំអុល+ញោមយ៉ាត	៤០.០០០៛
៦០-	ភិក្ខុ ជា សុក្រិត+ឧ.ស.ហាសរីម+ហាស់លី+ស្វាយលន់ ..	៤០.០០០៛

-១៧៧-

៦១-	ឧ.ស.ហែម សុវណ្ណ ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	៤០.០០០៛
៦២-	ឧ.សិ.ឡៃ ហ៊ាន់ និង ឧ.សិ.ឡៃ ម៉ៃ	៤០.០០០៛
៦៣-	ឧ.សិ.ម៉ែន ដាំ ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	៤០.០០០៛
៦៤-	ជាង រិន ហ៊ុម +អ៊ុក ស៊ីណា + អ៊ូ សំណាង +បុត្រ	៤០.០០០៛
៦៥-	ឧ.សិ.ហាស់ រិន និង ឧ.សិ.ឡុង រៀម +បុត្រ និងចៅ ..	៤០.០០០៛
៦៦-	ឧ.ស.ទុយ សុផន និង ឧ.សិ.យស់ សាលីម +បុត្រ+ចៅ	៤០.០០០៛
៦៧-	ឧ.សិ.អាង យូ ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ	៤០.០០០៛
៦៨-	ឧ.សិ.ចោង ហាន និង ឧ.សិ.លី សំអាង +បុត្រ +ចៅ ..	៤០.០០០៛
៦៩-	ឧ.សិ.អ៊ុយ សាអាត និង ឧ.សិ.ហាស់ គ្រី +បុត្រ +ចៅ .	៤០.០០០៛
៧០-	គ្រូ ឡៃ អ៊ីម និង នាង កល្យាណ+វេង រដ្ឋា+ភរិយា ...	៤០.០០០៛
៧១-	គ្រូ ម៉ៅ សុខារី និង នាង ឡូន+ឧ.សិ.រី+ថៃអេង ចឹកខុម	៤០.០០០៛
៧២-	ឧ.ស.ញ៉ូ សុន និងភរិយា+ ឧ.ស.គង់ គឿន និងភរិយា .	៤០.០០០៛
៧៣-	ឈនសុខុម+ភរិយា+លោកធី+ភរិយា+ឧ.សិ.ឡុងសុគន់	៤០.០០០៛
៧៤-	ឧ.សិ.ពូ ផុល និងស្វាមី +ឧ.ស.ស៊ិន ចក់ និងភរិយា+បុត្រ	៤០.០០០៛
៧៥-	ឧ.សិ.ឯម យីន និង ឧ.សិ.ណាក់ យ៉ុន +បុត្រ +ចៅ ...	៤០.០០០៛
៧៦-	ឧ.សិ.បាន អុន និងស្វាមី +ឧ.សិ.មុំ និងស្វាមី +បុត្រ ...	៤០.០០០៛
៧៧-	ឧ.សិ.អាង ហៀក និង ឧ.សិ.ហឿន +ស្វាមី +បុត្រ ...	៤០.០០០៛
៧៨-	ឧ.សិ.ឱត ស៊ាង+សួន រិន+ហាស់ ឡាត់+ម៉ម គឹមឡេង	៤០.០០០៛
៧៩-	ឧ.សិ.ហ៊ឹម ឈឿង+លោកយស់ពៅ(ញ៉ៀក)+លន់សុខា	៤០.០០០៛
៨០-	លោកជាសំអឿន+គ្រិនសុគាន,ភរិយា+គ្រូម៉ៃ,ភរិយា	៤០.០០០៛
៨១-	អ្នកស្រី ទី + ថៃ នៅ +លោក ញឹប ញិល+ភរិយា	៤០.០០០៛

-១៧៨-

៨២- ឧ.សិ.គីម យ៉េត ព្រមទាំងបុត្រ និងចៅ .... ៤០.០០០៛

៨៣- ឧ.សិ.យៀង សំអាត ហៅ យាន ព្រមទាំងបុត្រ .... ៤០.០០០៛

៨៤- លោក ម៉ី វុធ្ធា និង ភរិយា ព្រមទាំងបុត្រ .... ៤០.០០០៛

៨៥- ឧ.ស.ឡាំ ប៉េង និង ភរិយា ព្រមទាំងបុត្រ .... ៤០.០០០៛

៨៦- ឧ.ស.សយ សំអុល និង ភរិយា ព្រមទាំងបុត្រ .... ៤០.០០០៛

៨៧- ឧ.សិ.ង៉ែត ញ៉+បុត្រ និង ឧ.សិ.ឈុន គឿន+បុត្រ .... ៤០.០០០៛

៨៨- ឧ.ស.ហង្ស ជិន និង ឧ.សិ.ឃុល យ៉ុង .... ៤០.០០០៛

៨៩- ឧ.ស.ញូង ភឿន និង ឧ.សិ.ស សាវ៉ាន់ .... ៤០.០០០៛

៩០- ឧ.ស.សួរសារីម ឧ.សិ.បុងផល្លី+ឧ.ស.ថាច់សាង ,លីណា ៤០.០០០៛

១-	ពុទ្ធបរិស័ទអ្នកដែលចូល	៣០.០០០៛	មានចំនួន	៣ នាក់
២-	ពុទ្ធបរិស័ទអ្នកដែលចូល	២៥.០០០៛	មានចំនួន	១ នាក់
៣-	ពុទ្ធបរិស័ទអ្នកដែលចូល	២០.០០០៛	មានចំនួន	២៤ នាក់
៤-	ពុទ្ធបរិស័ទអ្នកដែលចូល	១៧.០០០៛	មានចំនួន	១ នាក់
៥-	ពុទ្ធបរិស័ទអ្នកដែលចូល	១០.០០០៛	មានចំនួន	១៣ នាក់
៦-	ពុទ្ធបរិស័ទអ្នកដែលចូល	៥.០០០៛	មានចំនួន	១១ នាក់
៧-	ពុទ្ធបរិស័ទអ្នកដែលចូល	២.០០០៛	មានចំនួន	១ នាក់
៨-	ពុទ្ធបរិស័ទអ្នកដែលចូល	៧ ដុល្លារ	មានចំនួន	១ នាក់
៩-	ពុទ្ធបរិស័ទអ្នកដែលចូល	៦ ដុល្លារ	មានចំនួន	១ នាក់
១០-	ពុទ្ធបរិស័ទអ្នកដែលចូល	៥ ដុល្លារ	មានចំនួន	២៣ នាក់
១១-	ពុទ្ធបរិស័ទអ្នកដែលចូល	១ ដុល្លារ	មានចំនួន	១ នាក់
១២-	ពុទ្ធបរិស័ទអ្នកដែលចូល	២០០ បាត	មានចំនួន	១ នាក់

I

ស្ថានីយវិទ្យុ ផ្សព្វផ្សាយព្រះធម៌ព្រះពុទ្ធសាសនា ដោយសហគមន៍ធម្មទាន នៃពុទ្ធបរិស័ទ

ខេត្ត-ក្រុង	វេលាផ្សាយ	ស្ថានីយវិទ្យុ
រាជធានីភ្នំពេញ	-04h50 mn -05h00 mn -05h30 mn -12h10 mn -18h00 mn -19h00 mn -20h00 mn -20h30 mn	-FM 98 MHz -FM 99 MHz -FM 96 MHz -FM 96 MHz -FM 95 MHz -AM 918 KHz -FM 98 MHz -FM 96 MHz
ខេត្តព្រះសីហនុ	-04h50 mn -06h00 mn -13h00 mn -17h30 mn -20h00 mn	-FM 98.5MHz -FM 92 MHz -FM 92 MHz -FM100.5MHz -FM 98.5MHz
ខេត្តបាត់ដំបង	-04h50 mn -05h30 mn -06h00 mn -18h00 mn -18h30 mn -19h30 mn -20h00 mn	-FM101.5MHz -FM103.2MHz -FM 92.7MHz -FM 91 MHz -FM 92.7MHz -FM103.2MHz -FM101.5MHz
ខេត្តប៉ៃលិន	-18h00 mn	-FM 90.5MHz

II

ស្ថានីយវិទ្យុ ផ្សព្វផ្សាយព្រះធម៌ព្រះពុទ្ធសាសនា
ដោយសហគមន៍ធម្មទាន នៃពុទ្ធបរិស័ទ

ខេត្ត-ក្រុង	ពេលាផ្សាយ	ស្ថានីយវិទ្យុ
ខេត្តពោធិ៍សាត់	-06h00 mn -18h00 mn	-FM 98.5 MHz -FM 91.5 MHz
ខេត្តសៀមរាប	-04h50 mn -05h30 mn -18h00 mn -18h30 mn -20h00 mn	-FM 98 MHz -FM 105.5 MHz -FM 93 MHz -FM 100.5 MHz -FM 98 MHz
ខេត្តបន្ទាយមានជ័យ	-05h20 mn -17h00 mn -18h00 mn	-FM 96.5 MHz -FM 96.5 MHz -FM 94 MHz
ខេត្តកំពត	-05h00 mn -16h00 mn -18h30 mn	-FM 93.25MHz -FM 99.7 MHz -FM 93.25MHz
ខេត្តព្រះវិហារ	-18h30 mn	-FM 99 MHz
ខេត្តឧត្តរមានជ័យ	-05h00 mn -19h00 mn	-FM 90.25MHz -FM 90.25MHz
ខេត្តស្ទឹងត្រែង	-18h30 mn	-FM100.5 MHz
ខេត្តស្វាយរៀង	-05h30 mn	-FM103.75MHz

-១៨១-

III

ស្ថានីយវិទ្យុ ផ្សព្វផ្សាយព្រះធម៌ព្រះពុទ្ធសាសនា
ដោយសហគមន៍ធម្មទាន នៃពុទ្ធបរិស័ទ

ខេត្ត-ក្រុង	ពេលាផ្សាយ	ស្ថានីយវិទ្យុ
ខេត្តកំពង់ចាម	-18h00 mn	-FM 91.5MHz
ខេត្តក្រចេះ	-05h30 mn	-FM 98.5MHz
ខេត្តរតនគិរី	-18h30 mn	-FM 89.5MHz
ខេត្តកំពង់ធំ	-05h30 mn	-FM103.5MHz

សព្វទានំ ធម្មទានំ ជិនាតិ

ធម្មទានឈ្នះអស់ទានទាំងពួង ។

-១៨២-

សៀវភៅដែលរៀបរៀងដោយ

ខ្ញុំព្រះករុណា ខ្ញុំបាទ

✍ ប៊ុត_សាវង្ស ✍

១. ព្រះពោធិសត្វ ភាគទី ២ (ព្រះសុវណ្ណសាម)

២. ជំនួយសតិភាគទី ១ ដល់ភាគទី ១៣

៣. មនុស្សជាមួយនឹងការងារ

៤. សិក្ខាបទមនុស្សល្អ

៥. ពរ ៤ ប្រការ

៦. ព្រះពុទ្ធភាសិត ៤៣ គាថា

៧. ខ្លឹមសារគួរយល់ដឹង

៨. ព្រះពុទ្ធសាសនា

៩. កូនមាសឳពុក

១០. ម៉ែ !!!

១១. វិធីរម្ងាប់សេចក្ដីក្រោធ

១២. សុខចិត្ត និងគុណភាពនៃជីវិត

១៣. មេរៀនជីវិត

១៤. ពាក្យពេចន៍ម៉ែឳ

១៥. បទពិចារណា

១៦. ពន្លឺធម៌ព្រះពុទ្ធ

១៧. បារមីភាគទី ១ និងខ្លឹមសារខ្លីៗ

១៨. បារមីភាគទី ២ និងខ្លឹមសារខ្លីៗ

១៩. ៤៨ ធម្មទស្សន៍

២០. ស្ត្រីក្នុងព្រះពុទ្ធសាសនា

២១. ឧបមាភាសិត ៤៩

២២. ព្រះពោធិសត្វ ភាគទី ១

សូមអនុមោទនាធម្មទាន !

បោះពុម្ពជាធម្មទាន ៤០.០០០ ក្បាល
ក្នុងតម្លៃ ១៥.៦០០ ដុល្លារ
រោងពុម្ព មិត្តភាពកម្ពុជា_ជប៉ុន

ពាក្យប្រារព្ធ

ក្នុងសៀវភៅឃ្លាំងបរិយត្តិ ស្រង់ចាកពីមង្គលកថា បានសម្តែងនូវអានិសង្សនៃកតញ្ញូតាធម៌ ១១ ប្រការ គឺ

១-បានឈ្មោះថាជាសប្បុរស

២-ជាទីសរសើរលើកតម្កើងនៃអ្នកប្រាជ្ញទាំងឡាយ

៣-ជាហេតុឱ្យបានសម្បត្តិទាំងបី

៤-ជាផ្លូវទៅកាន់មហាកុសលទាំងពួងតាមលំដាប់

៥-ជាបុគ្គលមិនប្រមាទ គឺមានសតិសព្វកាល

៦-ជាបុគ្គលមានខ្លឹមធម៌ប្រចាំខ្លួន

៧-រមែងបានទទួលប្រយោជន៍ទាំងបី

៨-រមែងរក្សាបរិយត្តិ បដិបត្តិ និងបដិវេធធម៌ទុកបាន

៩-ជាអ្នកដើរតាមស្នាមព្រះយុគលបាទនៃព្រះពុទ្ធ

១០-រមែងជាបុគ្គលមានទីពឹងដ៏ប្រសើរ

១១-ប្រសើរលើសដោយគុណ គឺសីលសមាធិបញ្ញា ។

នៅក្នុងសៀវភៅ **ព្រះពោធិសត្វភាគទី ២** នេះ គឺពោលអំពីសុវណ្ណសាមជាតក ។ ព្រះជាតកនេះប្រារព្ធហេតុ

ដោយ ភិក្ខុ ១ អង្គជាអ្នកចិញ្ចឹមមាតាបិតា ។ ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធទ្រង់ត្រាស់សរសើរនូវព្រះភិក្ខុនោះ រួចហើយព្រះអង្គទ្រង់ត្រាស់នូវព្រះជាតកនេះឯង ។

ខ្លឹមសារក្នុងព្រះជាតកនេះ នៅត្រង់ព្រហ្មចរិយធម៌របស់ **ព្រះសុវណ្ណសាម** គឺ

-មានសីលបរិសុទ្ធ រស់នៅក្នុងព្រៃធំ

-មានមេត្តាចិត្ត រីករាយជាមួយម្រឹគទាំងឡាយ

-ចិញ្ចឹមមាតាបិតាងងឹតភ្នែក ពេញចិត្តនឹងការងារ

-ត្រូវព្រួញពិសតែមិនប្រទូស្តនឹងអ្នកបាញ់ឡើយ

-មិនខ្វល់ពីជីវិតខ្លួនឯង គិតតែពីមាតាបិតាប៉ុណ្ណោះ

-ជាទីស្រឡាញ់នៃទេវតា មាតាបិតា និងពួកសត្វព្រៃ

-ធ្វើឱ្យព្រះរាជាភ្ញាក់ខ្លួន ដឹងពីតម្លៃនៃជីវិតមនុស្ស គឺឋិតនៅត្រង់គុណធម៌ ហើយត្រឡប់ទៅគ្រប់គ្រងព្រះនគរប្រកបដោយធម៌ ជាសុខដល់មហាជនក្នុងដែនកាសី ។

ប៊ុត សាវង្ស

ថ្ងៃ ១៥ កើត ខែមាឃ ព.ស.២៥៥២